

Ái Tình, Uẩn Nương Trung

Contents

Ái Tình, Uẩn Nương Trung	1
1. Chương 1-1	1
2. Chương 1-2	6
3. Chương 2-1	10
4. Chương 2-2	12
5. Chương 3-1	16
6. Chương 3-2	21
7. Chương 4-1	26
8. Chương 4-2	29
9. Chương 5-1	34
10. Chương 5-2	38
11. Chương 6-1	42
12. Chương 6-2	46
13. Chương 7-1	51
14. Chương 7-2	55
15. Chương 8-1	59
16. Chương 8-2	63
17. Chương 9-1	68
18. Chương 9-2	73
19. Chương 10	75

Ái Tình, Uẩn Nương Trung

Giới thiệu

Nghề nghiệp của Tần Đại Bằng là nghiệp vụ viên công ty toàn năng. Sở thích bình thường nhất là hay đến tửu điếm của

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ai-tinh-uan-nhuong-trung>

1. Chương 1-1

Quán Đại Đồng, nằm ở con đường được coi là náo nhiệt nhất Đài Bắc, hôm nay, vẫn bận rộn như thường ngày, ông chủ Tần Đại Đồng điếm hàng xong, nhân viên Tiểu Trình đi giao hàng đã trở về.

Tiểu Trình, năm nay mới hai mươi cái xuân xanh, bề ngoài sáng sủa, bộ dáng giống như một sinh viên, đã hoàn thành nghĩa vụ quân sự, sau khi tốt nghiệp trung học cũng không học lên nữa, đầy mười tám tuổi liền nhập doanh, giải ngũ xong liền chạy đến chỗ Tần Đại Đồng công tác.”Đại Đồng ca, đây là tiền thu nhà

hàng cùng Box... ... chủ Box Amy đại tỷ hỏi, sao lâu rồi không thấy anh qua đó? Đại tỷ nói rất nhớ anh đó...” Tiểu Trình đưa tiền, thuận miệng nói.

Tần Đại Đồng trừng mắt một cái, ánh mắt thực khốc, muốn giết người —— đáng tiếc, kẻ chuyển lời vẫn hồn nhiên chưa tỉnh, cái mũi đã bắt được hương khí từ phòng bếp, không tự chủ được chạy đến cửa bếp.

“A, thơm quá nga, Tiểu Dị ca hôm nay làm món gì thế?” Hỏi người có địa vị lớn nhất, diện mạo đáng yêu nhất, giỏi giả bộ đáng thương nhất – Tô Hiểu Dị.

Tiểu Trình nhìn một bàn đầy đồ ăn mà rớt nước miếng, thế nhưng không dám chạm tới, bởi vì Tô Hiểu Dị đã từng hạ lệnh, ngoài Tần Đại Bằng ở ngoài, khi cậu ta đang nấu ăn không ai được vào bếp, không thì sẽ ăn ngay cái nồi. Ban đầu Tiểu Trình còn tưởng Tô Hiểu Dị chỉ dọa người, chờ đầu mình sưng như cái bánh bao, cậu mới nhớ giáo huấn, chỉ dám ở cạnh cửa nhìn lên.

Tô Hiểu Dị đang đem một đĩa cá rán vàng óng toả hương ngào ngạt đặt lên bàn, chính là mùi này, Tiểu Trình một bên tính toán, nhất định trước khi Tần Đại Bằng đến, phải cướp được bóng cá mình yêu nhất.

Đầu bếp cười dài, hỏi tiểu chủ đang chảy nước miếng ngoài cửa: “Muốn, ăn?”

“Muốn, khi nào thì dọn cơm?” Ra sức gật đầu.

“Vậy, cậu nói cho tôi biết, chủ Box Amy là ai a? Bộ dạng có xinh đẹp hay không? Có già hơn Đại Đồng ca không?” Tô Hiểu Dị cười đến vô hại, hỏi.

“Amy tỷ? Đương nhiên xinh đẹp, thân người nở nang, rất nhiều người chết mê chết mệt, mỗi đêm đều chen chúc vào quán bar của đại tỷ, có điều Amy tỷ nói, đại tỷ chỉ yêu thích đàn ông đáng tin cậy như Đại Đồng ca, muốn gả cho anh ấy...” Tiểu Trình mắt nhìn chăm chăm con cá, vô cùng lưu loát nói ra bí mật.

“Tiểu Trình!” Ông chủ Tần Đại Đồng sắc mặt trắng bệch: “Nói nhảm cái gì thế?”

“Em không nói nhảm a, đúng rồi, Amy tỷ còn nói, hai ngày nữa đại tỷ đến tìm anh tâm sự a...” Tiếp tục chuyển lời.

Mặt Tần Đại Đồng hoá xanh.

Tô Hiểu Dị đem cá rán đặt lên bàn, nói “Tiểu Trình, cậu ăn trước đi, tôi phải hỏi Đại Đồng ca một việc. ”

Tiểu Trình gật đầu, trộm cười, cũng không ngốc đến độ tiểu bạch kiểm, tự động ngồi xuống bàn ăn, để vợ chồng son kia tự giải quyết một vài chuyện.

Tần Đại Đồng kéo tiểu tình nhân ra sau quầy, nhỏ giọng biện giải: “Đừng nghe Tiểu Trình nói bậy, anh một chút cũng không muốn cưới Amy.”

“Chẳng phải Đại Đồng ca trước kia thực thích con gái sao? Nếu cô chủ quán bar đẩy đà đó đến cướp anh, em làm sao bây giờ?” nói xong mắt Tô Hiểu Dị lại đỏ.

“Anh thích nhất Tiểu Dị, tin tưởng anh, anh tuyệt đối không thay lòng đổi dạ, đời này chỉ ở bên Tiểu Dị.” Tần Đại Đồng có chút lo lắng, vội vàng dỗ Tô Hiểu Dị: “Amy chỉ là nói mấy lời ngoại giao, cố ý nói giỡn với Tiểu Trình, cô ấy có nhiều người theo đuổi như vậy, đâu lý nào lại để ý tới anh.”

“Thật sự? Anh trước kia không có gì mờ ám với Amy?” Tô Hiểu Dị ngược nhìn Tần Đại Đồng hỏi.

“... Hiện tại không có, hiện tại chỉ có Tiểu Dị.” không thể nói dối Tô Hiểu Dị, Tần Đại Đồng trầm mặc một hồi, mới trả lời.

Tô Hiểu Dị nghe xong cực kỳ vừa lòng, tuy rằng chú ý lời Tần Đại Đồng, anh cùng cô chủ kia thực sự có quan hệ thất thất bát bát gì đó, bất quá, Tần Đại Đồng cũng không nói dối mình, trả lời như vậy, đã đủ làm cho mình an tâm.

Bất quá, vẫn nên đánh một trận đề phòng.

“Đại Đồng ca, anh sẽ không ra ngoài đánh dã thực, phải không?” Trát trát nhãn tình hỏi.

“Đương nhiên sẽ không, hàng đầu do Tiểu Trình phụ trách giao, anh một chút cũng không muốn chạm mặt cô ấy.” Tần Đại Đồng kéo người đến gần hơn, nhỏ giọng nói bên tai: “Mỗi ngày được em ‘uy no’, căn bản không muốn ra ngoài ăn loạn.”

Tô Hiểu Dị ha ha cười, cũng ở bên tai Tần Đại Đồng nói gì đó, không chú ý tới đồng sự kiêm thực khách Tần Đại Bằng đã vọt qua người, lao vào bếp.

Tần Đại Bằng, là em họ ông chủ Tần Đại Đồng, bề ngoài cũng không khác biệt lắm so với anh họ mình, đều là cực phú anh tuấn (*đẹp trai nhà giàu*), cùng Tô Hiểu Dị công tác ở một công ty môi giới.

Mấy tháng trước, bởi vì đồng sự Tô Hiểu Dị bị tên tình nhân thói tha đá, còn bị đuổi khỏi nhà, vừa hay lúc ấy Tần Đại Đồng đang muốn tìm người thuê nhà, liền giới thiệu cho đồng sự, kết quả giờ thành một đôi gian phu dâm phụ.

Mặc dù họ là một đôi đồng tính, nhưng nhìn anh họ cùng đồng sự mỗi ngày hạnh phúc lại khoái hoạt, Tần Đại Bằng cũng nhin không nổi cảm thán mình giường đơn gối chiếc khó ngủ a, hơn nữa hần mỗi ngày đều chạy tới, quen khẩu vị Tô Hiểu Dị nấu, hần cũng rất hi vọng lão bà tương lai cũng là một tay hảo thủ nghệ như vậy, mới không uổng công hần tiến vào mộ phần tình yêu.

Thông minh lướt qua hai tên gốc đang đắm chìm trong thế giới riêng, trực tiếp nhảy vào bếp, nhỏ giọng hỏi Tiểu Trình đương cúi đầu và cơm: “Đôi này lại làm sao vậy? Không ăn cơm, lại vội vàng ái ý?”

“Tiểu Dị ca lại đang giả trư ăn cợn, thật là lợi hại, công phu làm nũng càng lúc càng cao... Đại Đồng ca cũng thiệt là, chiều hần cứ như gì ấy, tôi thấy ảnh đời này đừng mong xoay người.” Tiểu Trình phát lời bình.

“Đánh cuộc, cậu đoán hai người bọn họ sẽ ăn cơm trước, vẫn về phòng trước?” Tần Đại Bằng chà tay, lại muốn gạt tiền mồ hôi nước mắt của Tiểu Trình.

“Không cá, mỗi lần cá tôi đều thua.” Tiểu Trình nhớ đến kinh nghiệm trong dĩ vãng, bĩu môi: “Anh rút cả đồng tiền của tôi rồi, hôm nay tha cho tôi đi.”

“... Bọn hần nhất định lên lầu trước, vừa lúc, chúng ta ăn cơm, dọn sạch đồng này... Di, cá rần? Cậu thật to gan, dám trộm bóng cá trước, quá đáng!” Nói xong, liền bỏ nhào về phía trước, định cướp nốt miếng nhỏ trong bát đối phương.

Tiểu Trình bình thường thua tiền Tần Đại Bằng rất nhiều, oán hận chất chứa đã lâu, lập tức đem miếng cá bỏ vào miệng, thị uy: “Nhai này, ngon a ngon...” (không kịp rồi, ta chảy nước miếng...)

Tức đến nghiêng răng nghiêng lợi, Tần Đại Bằng, phát hiện tiểu tử gốc Trình Mặc Sĩ càng lúc càng tinh, cũng càng lúc càng khó chiếm tiện nghi.

Quên đi, sáng mắt chiều thu, thêm cơm, nhằm nhưng món khác mà vươn tay...

“Ăn, ăn ngon ăn ngon, Tiểu Dị lợi hại, tôm khô Triều Tiên đơn giản, vào tay cậu liền biết thành đặc biệt, giòn lại thơm...” Tần Đại Bằng vừa ăn vừa khen ngợi.

“Không cần cố ý kêu lớn tiếng như vậy, hần cùng Đại Đồng ca đã về phòng bồi dưỡng tình cảm rồi... thật là, hôm nay là thứ bảy a, Tiểu Dị ca không cần đi làm, giữa trưa đã kéo nhau làm chuyện xấu? Cố ý để kẻ còn không có bạn gái như tôi ghen tị có phải không?” Tiểu Trình oán hận.

“Hâm mộ sao? Hâm mộ thì tìm bạn gái đi... Có cần tôi giới thiệu không?”

“không, nga,... tôi không có nhiều thời gian quen bạn gái...” Chủ đề này, ngoài ý muốn làm Tiểu Trình mặt đỏ.

“... hiện tại Đại Đồng ca vì Tiểu Dị, cuối tuần cũng không ở nhà, mang hần chạy ngược chạy xuôi chơi xung quanh, cậu được nghỉ như vậy, sao lại không có thời gian? Đúng rồi, lúc trước không phải cậu nói sẽ thi cao đẳng sao, chuẩn bị thế nào?” Tần Đại Bằng hỏi.

“Ăn...” Tiểu Trình gãi gãi đầu: “Mấy năm không sờ sách vở, khó lấy lại kiến thức, anh cũng biết, tôi sáng

công tác, khuya về nhà vừa mở sách, đã muốn ngủ...”

Tần Đại Bằng vừa ăn cơm vừa nói: “Nói cho cùng cậu cũng là một đứa trẻ ngoan đó chứ, thông thường tầm tuổi này đều bỏ bê học hành, mê thần tượng, cậu lại không học tiếp mà đi làm lính, xuất ngũ lập tức đi làm... Có điều, bằng cấp cao một chút vẫn tốt hơn, cậu cũng không thể cả đời làm nhân viên cửa hàng đi?”

Tiểu Trình cúi đầu, cậu đương nhiên biết bằng cấp không phải điều kiện duy nhất để tìm được việc, nhưng muốn tìm được việc tốt, để thay đổi hoàn cảnh cùng chỗ đứng cho bản thân, bằng cấp là không thể thiếu.

Tần Đại Bằng thờ ơ nhìn, hẳn kỳ thật cũng thích thiêu niên Tiểu Trình này, không có việc gì liền thích trêu chọc cậu, cùng cậu kể chuyện phiếm cười, tuy rằng hai người hơn kém nhau nhiều tuổi, Tần Đại Bằng vẫn coi đối phương như bạn bè, lúc này phát hiện sắc mặt cậu ảm đạm, vỗ vỗ vai an ủi.

“Yên tâm, tôi biết cậu không có nhiều tiền tham gia lớp học luyện thi... Cậu gặp bài khó có thể hỏi tôi hoặc Tiểu Dị, tôi có thể dạy cậu Anh văn... Không cần nghi ngờ, tôi thuộc bộ nghiệp vụ, trình độ Anh văn đương nhiên phải cao, thời trung học trình độ toán học cũng khá khá, cứ hỏi thoải mái!”

“Thật sự có thể chứ? Tôi nghe Tiểu Dị ca nói, anh gần đây không phải tích cực tham gia quan hệ hữu nghị cùng công ty Ngân Biệt?” Tiểu Trình cẩn thận hỏi.

Tần Đại Bằng ngắt ra: “Tham gia quan hệ hữu nghị là tham gia quan hệ hữu nghị, quan hệ gì với việc dạy phụ đạo cho cậu?”

“Tham gia quan hệ hữu nghị, sẽ gặp bạn gái, sau đó thời gian của anh sẽ ít đi, tôi ngại gây phiền toái cho anh, càng khỏi nói Tiểu Dị ca, hẳn tan ca còn phải làm cơm chúng ta, hơn nữa hẳn với Đại Đồng ca... Tiểu Dị ca thường thường oán hận đau lưng, tôi sao có thể nhẫn tâm...”

“Vậy cũng chờ tôi có bạn gái hay không đã, cậu a, sợ đông sợ tây, chuyện gì cũng không làm được... Hảo, hôm nay về nhà vạch ra kế hoạch ôn tập... Khi nào cuộc thi bắt đầu?”

“Ngày hôm nay bắt đầu, chờ sang năm.” Tiểu Trình trả lời.

“Hảo, quyết định như vậy... Sách ôn thi có đủ chứ? Ngày mai nghỉ, vừa lúc tôi muốn đi shopping, cậu thiếu cái gì, đi mua luôn.” Tần Đại Bằng nói.

Tiểu Trình ngẫm lại, hình như thiếu mấy quyển, ra hiệu sách xem cũng tốt, hướng hồ thối Đại Bằng muốn dẫn mình đi, hẳn sẽ tiết kiệm được mở tiền, có sao không đi? Lập tức đồng ý.

Tần Đại Bằng lúc này bắt đầu kênh kiệu, đòi công đạo: “Tôi sẽ tận tâm tận lực dạy cậu, từ hôm nay trở đi cậu phải biết điều một chút, thấy tôi tới phải chủ động lấy nước, lúc ăn cơm phải chủ động gấp chân gà vào bát tôi, biết không?”

Có việc cầu người, Tiểu Trình kính cẩn đáp: “Dạ.”

“Từ nay về sau cũng không được gọi tôi là thối Đại Bằng, phải gọi là thầy, đây là phép tắc cơ bản.”

“Vâng...” Mắt trắng dã.

“Thầy giáo vĩ đại nhất, sau này tôi muốn cậu làm cái gì thì cậu làm cái đó, hiểu không?” Yêu cầu quá phận.

Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, đồng ý yêu cầu của Tần Đại Bằng — Tần Đại Bằng thật quá thoả mãn, khen ngợi Tiểu Trình còn có thể thành tài.

2. Chương 1-2

Hai giờ sau, Tần Đại Bằng cùng Tiểu Dị mới xuống lầu, như cũ, ngọt ngào mật mật tương thân tương ái, Tô Hiểu Dị vừa đi vừa xoa eo, lại oán hận đau lưng.

Tiểu Trình cùng Tần Đại Bằng đã ăn no, ngồi xem TV, thấy người đi xuống, Tần Đại Bằng chọc ngoáy nói: “Đồ ăn lạnh hết rồi, không sao, hai người căn bản đầu căn ăn cơm, phải không? “

“Thối Đại Bằng, tâm nhãn nhỏ hẹp, tôi sẽ cáo trạng Trầm tiểu thư bộ kế toán... nghe nói cô ấy thích người hào phóng nha!” Tô Hiểu Dị le lưỡi, thanh âm sắc bén.

Tần Đại Bằng nhăn nhó sáng lên: “Cô ấy thích đàn ông hào phóng? Làm sao cậu biết?”

Tô Hiểu Dị cười thầm, nói: “Tôi gần đây không phải vì đơn đặt hàng của gã người Đức kia, thường xuyên chạy qua phòng kế toán sao? Biết cậu thầm mến Trầm tiểu thư đã lâu, nghĩ muốn hỏi thăm tình hình giúp cậu...”

Vì tình, Tần Đại Bằng chân chột đứng lên: “Tiểu Dị, nhờ tôi giúp cậu có mối nhân duyên tốt, giờ giúp đỡ lại tôi sao? Đúng rồi, Trầm tiểu thư có biết nấu ăn không?”

Tô Hiểu Dị trầm ngâm: “Còn chưa hỏi sâu như vậy a... Để thứ hai tôi tới phòng kế toán sẽ giúp cậu hỏi thăm. ”

Tần Đại Bằng cảm động đến rơi nước mắt: “Uy, bạn tốt, cậu gắng thêm chút nữa, hạnh phúc của tôi nhờ cả vào cậu.”

Ngay lúc vợ chồng ông chủ vào phòng ăn thì Tần Đại Bằng chợt nghĩ tới điều gì, theo vào tìm anh họ

thương lượng.

“Đại Đồng ca, sau này anh mỗi đêm để Tiểu Trình về sớm hai tiếng học bài đi, cậu ta muốn cao đẳng, tạo điều kiện cho cậu ta một chút.”

Tần Đại Đồng ngẩng đầu, hỏi: “Cậu ta sao không tự nói với anh?”

“Ngượng ngùng đi? Tiểu Trình kỳ thật không ngu ngốc, cũng chịu khó, hoàn cảnh gia đình đã không tốt, càng nên có bằng cấp, tìm nơi công tác tốt, mới có thể đổi đời!” Tần Đại Bằng nói.

“Học hành là chuyện tốt, bản thân bằng cấp không cao, trước tìm việc cũng thật vất vả, nếu như cậu ta có tâm học hành, anh ủng hộ.” Tần Đại Đồng gật đầu.

Tô Hiểu Dị dùng ánh mắt sùng bái nhìn người bên cạnh, nói: ” Đại Đồng ca thật tốt, vậy, Tiểu Trình về nhà sớm, việc trong cửa hàng em có thể phụ giúp!”

Tần Đại Bằng dụi dụi mắt, đáy lòng thâm mắng, hai người này ở đâu, không khí đều là màu hồng tới đó, tức chết kẻ đang cô đơn.

Được anh họ cho phép, lập tức chạy ra ngoài báo cho Tiểu Trình chuyện này, thuận đường uy hiếp: “Tạo điều kiện cho cậu, nếu không hảo hảo học bài, sang năm thi không đậu, tôi cùng Đại Đồng ca sẽ phanh thây cậu!”

Tiểu Trình vui mừng quá đổi, chạy vào cảm tạ ông chủ, hơn nữa biết đâm lao phải theo lao, nếu sang năm không đỗ, chắc chắn sẽ bị anh em họ lột da.

Lại nói, hiện tại đại học nhập học dễ dàng, quá mười tám tuổi vẫn có thể thi... Có điều, tính đến học phí, vào trường quốc lập sẽ đảm bảo hơn, có thể xin trợ cấp mà không cần đi vay, miễn cho tốt nghiệp xong liền mắc nợ.

“Hảo, tôi sẽ cố gắng!” Tiểu Trình tràn đầy tin tưởng nói.

Ngày hôm sau, Tần Đại Đồng đóng cửa hàng lái cái xe trở hàng nhỏ, dẫn Tô Hiểu Dị đi uống nước ngọt nhà bà Thiết Dẫn, trời về chiều mới trở về, Tần Đại Bằng cũng cười ‘ngựa sắt’ của mình, tới chỗ Tiểu Trình đi trung tâm thương mại đọc quyền ở Đài Bắc... Tìm chọn mấy loại đề thi tiêu biểu, hẳn cũng mua mấy quyển tạp chí, sau lại cùng nhau dạo qua cửa hàng 3C, tới giữa trưa, hai người tới quán ăn nhanh mua Hamburger.

Ngồi xuống, Tiểu Trình nhìn chiến lợi phẩm trong tay mình, lú lười: “Không nghĩ tới tôi phải đọc nhiều sách như vậy... Đại Bằng ca trước thi đại học cũng thế này sao?”

Đang nhớ lại kinh nghiệm bị thảm dĩ vãng, Tần Đại Bằng vẻ mặt đau khổ nói: “Đương nhiên, kinh nghiệm đáng sợ a, mỗi ngày khêu đèn đánh đêm, ba mẹ mỗi ngày còn nhìn chăm chăm tôi không ngủ, ở trường hết học lại thi thử, đến thời gian ngồi xe bus cũng không thoát, tay cầm quyển nhỏ lưng vác cả bao...”

“Vất vả như vậy a? Thật khủng bố.” Tiểu Trình đồng tình nói.

“Chờ thi đại học xong, ta sẽ chơi bởi phê phởn, đem tất cả thời gian không ăn không chơi trước kia bù về, không có ý định làm thực sĩ tiến sĩ, học xong liền ra ngoài xin việc, vận khí tốt, sẽ tìm được công ty không tồi...”

“Tôi chỉ là học sinh trung học bình thường, học bài không tốt, đồng học bình thường đều luyện công đánh quái, nếu không thì xem tiểu thuyết truyện tranh...” Tiểu Trình lại nói tiếp đi: “Bây giờ nghĩ lại, có thể đi học thực hạnh phúc.”

Hai người vừa ăn Hamburger vừa trò chuyện, tán gẫu thật vui vẻ, lúc này có người hướng đến, nhìn Tiểu Trình vài lần, mới kêu cậu.

“Trình Mặc Sĩ? Cậu là Trình Mặc Sĩ đúng không?” Thanh niên tuổi xấp xỉ Tiểu Trình lại gần cậu, bên cạnh còn có một cô gái xinh đẹp động lòng người, hai người đều tươi cười chân thành.

Tiểu Trình thực kinh ngạc, nhìn kỹ đối phương, cô gái kia cậu không biết, nhưng anh chàng này thì có chút quen mắt, nghĩ nghĩ, kinh ngạc hỏi: “Từ Hoà Cẩn?”

“Ai, Trình Mặc Sĩ, hơn ba năm không gặp rồi nhỉ? Nghe nói cậu tốt nghiệp liền nhập ngũ, hợp lớp cũng không tham gia, cũng không biết tình hình gần đây như thế nào, có khỏe không?” hần hỏi.

Tiểu Trình ngượng ngùng cười cười, nói: “Tôi đang đi làm, còn cậu?”

“Tôi sau khi tốt nghiệp thì vào trường luyện thi một năm, hiện tại đang học đại học năm thứ hai... a, giới thiệu với cậu, đây là em gái tôi, Từ Hoà Thiên, đang học cùng trường với tôi, năm nhất khoa ngoại ngữ, Tiểu Thiên, Trình Mặc Sĩ là bạn thời trung học với anh.”

“Trình đại ca hảo.” Từ Hoà Thiên ôn nhu cười: “... Kỳ thật em trước kia đã từng gặp Trình đại ca, bữa anh ấy đưa bạn học về nhà chơi...”

Tiểu Trình gãi gãi đầu, suy nghĩ một chút, trong ấn tượng Từ Hoà Cẩn đích xác có một muội muội, có điều khi ấy Tiểu Thiên đang dậy thì, trên mặt mụn mọc đầy, không ngờ bây giờ lại xinh đẹp dường này, hai mắt thật to như phóng điện, làm Tiểu Trình tim đập thùng thùng như đánh trống.

“Cậu đang làm ở đâu? Có rảnh tôi tới tìm cậu tâm sự, bạn học nha, hẳn là thường hợp gặp, cậu còn nhớ Dương Tổ Hán cùng Chung Khắc Xương không? Bọn họ cũng học cùng trường với tôi, ngẫu nhiên cũng nhắc tới cậu...”

Tiểu Trình cúi đầu, nói: “Tôi... hiện tại hơi bận, cũng muốn chuẩn bị thi đại học...”

“Như vậy a, cậu chậm hai năm, xét về cấp bậc, phải gọi tôi là học trưởng nha. Cậu nhất định sẽ đỗ thôi, trước kia thành tích của cậu đều cầm cờ đi trước, không học tiếp thì rất đáng tiếc.” Từ Hoà Cẩn nói như vậy, kỳ thật không có ác ý.

“Phải, đúng vậy a...” Tiểu Trình thuận miệng ứng, lại trộm nhìn muội muội bạn học một cái.

Chờ người bạn học không hẹn mà gặp đi rồi, Tiểu Trình trầm hấn xuống, không nói, ngay cả Hamburger cũng không còn tâm tình ăn nốt.

Tần Đại Bằng thu hết vào mắt, lòng hiểu rõ: “Thấy bạn học ngày xưa đã là sinh viên, trong lòng bất thị tư vị?”

Cũng không giấu diếm, Tiểu Trình tinh thần sa sút trả lời: “Đúng vậy, cùng tuổi, cùng lớp, mọi người đều rất thành công, tôi thì cái gì cũng không biết, tương lai có thể làm gì cũng không biết...”

Tần Đại Bằng ha ha cười: “Này đã tính là gì? Tôi ngày xưa bạn học đại học mỗi người công thành danh toại, không xuất ngoại cũng làm tiến sĩ, không thì quản lý công ty xí nghiệp lớn, thành tựu phi phàm, so ra, tôi mới là kẻ tầm thường.”

Nghe hắn nói như vậy, tâm tình Tiểu Trình mới tốt lên, bất quá, rất nhanh không biết cậu lại nghĩ tới thứ gì, mặt đỏ lên, lại nhẩn nhé.

“Tôi, tôi cũng muốn thi vào trường Từ Hoà Cẩn... khoa ngoại ngữ... có được không?” Nhỏ giọng hỏi.

“Ngày hôm qua cậu không phải không hứng thú với khoa đó sao? Sao... A, cậu thích cô bé vừa rồi sao, muốn học cùng khoa với ‘nàng’, đúng hay không?” Tần Đại Bằng tỉnh ngộ.

Hốt ha hốt hoảng, Tiểu Trình mặt đỏ tía tai: “Tôi, này, tôi nghĩ... Tôi... không có, chỉ là...”

Tần Đại Bằng cười ha ha, tiểu tử này thật đáng yêu, cái loại đáng yêu hoàn toàn không giống như Tô Hiểu Dị kia.

“Đừng dấu diếm, thích thì nói thích, như vậy mới tốt, thích cô bé liền theo đuổi đi, để bé coi trọng cậu, phải có cùng đẳng cấp với bé, hưởng hồ, có động cơ, cậu sẽ càng có thêm động lực thúc giục mình, không chừng thi luật cũng dễ dàng!”

Lại bối rối lắc đầu: “Không cần, tôi không hứng làm luật sư, ngoại ngữ là được...”

“Tốt, tôi cũng đã có động lực, từ lâu đã muốn thử làm một giáo viên nhiệt huyết, bồi dưỡng thế hệ trẻ... Đi, lập tức quay về, bắt đầu trận huấn luyện ma quỷ, tôi nhất định phải làm cậu đỗ đại học, sau đó cảm kích tôi cả đời!”

Tiểu Trình chợt có dự cảm bất tường, còn không hiểu là dự cảm quái ác nào, người đã bị Tần Đại Bằng kéo về nhà.

3. Chương 2-1

Tiểu Trình thật sự bắt đầu cuộc sống gian khổ —— không dám không học, gia sư chuyên nhiệm cũng không để ý cuộc sống đảo lộn, nhiệt huyết, sau khi tan sở liền cùng Tô Hiểu Dị về quán Đại Đồng, kiểm tra bài hôm qua của Tiểu Trình.

Vội vội vàng vàng, Tiểu Trình dọn sạch mấy rương rượu ra ngoài, nói đại soái Nhật Bản đang chờ, cậu phải đi giao hàng trước.

“Còn muốn trốn, tôi qua không nhớ hết địa lý phải không?” Tần Đại Bằng đuổi theo, giơ quả đấm: “Nửa giờ sau trở lại cho tôi, nếu không tôi đấm nát đầu cậu!”

“Nhưng tại địa lý rất khó nhớ, rất nhiều địa danh làm tôi ong hết đầu... Đệ đệ muội muội lại ở bên cạnh âm ỉ, xem TV... Không thể chuyên tâm.” Tiểu Trình vẻ mặt đau khổ oán hận, rất sợ bị Tần Đại Bằng đánh.

“Cậu đó a, thật sự rất rất không thích hợp với học hành... Cậu cùng đệ đệ muội muội ngủ giường chung hả? Sao không tới thư viện, còn được hưởng máy lạnh miễn phí?” Tần Đại Bằng hỏi.

“Chỗ tốt đều bị chiếm mất... A, tôi thật sự phải đi, Đại Bằng ca, Tiểu Dị ca làm món sủi trường sườn xào chua ngọt, giữ giúp tôi hai miếng, đừng nhét hết vào bụng nha!” Vừa nói xong liền xuất phát.

“Lái xe cẩn thận, xương sườn tôi sẽ không ăn hết!” Tần Đại Bằng rống, giống như sợ Tiểu Trình vì tranh ăn mà phóng nhanh, xảy ra sự cố.

Vào trong quán, cùng anh họ Tần Đại Đồng bắt chuyện, lại chạy đến cửa phòng bếp, cũng như Tiểu Trình không dám vượt qua, chỉ dám ở một bên chảy nước miếng.

“Giúp tôi gọi Đại Đồng ca với Tiểu Trình, có thể ăn...” Tô Hiểu Dị tưới nước sốt đặc chế lên món xương sườn trên bàn: “Sao thế?”

“Tiểu Trình đi giao hàng, bảo chúng ta ăn trước... Uy, lần sau làm mấy món sáng mắt kiện não cho cậu ta đo, đừng suốt ngày bồi bổ cho chồng cậu.” Tần Đại Bằng hai tay ôm trước ngực nói.

“Có a, canh nóng hôm nay là đặc biệt bổ não...” Tô Hiểu Dị nhìn nhìn đồng sự, đột nhiên hỏi: “Tần Đại Bằng, tôi còn tưởng cậu phát sốt, kỳ thật cậu thật sự rất quan tâm tới Tiểu Trình nha!”

“Cậu nhóc này không tồi, bộ dạng không giống đệ đệ tôi đang học cao trung, bị làm hư, cả ngày đòi cha mẹ tôi mua điện thoại mà khoe khoang, hỏi nó sau khi tốt nghiệp muốn làm gì, một mực không biết, hừ, nếu không phải chưa đủ mười tám, ngay cả xe máy đều bắt mẹ tôi mua...”

“Ha ha, cậu đây là hi vọng có một đệ đệ giống như Tiểu Trình a.” Tô Hiểu Dị cười nói: “Nhìn cậu mỗi lần đến trước đều tìm cậu ta là biết, còn cố ý phá, làm cậu ta tức giận.”

Nghiêng đầu nghĩ nghĩ, Tần Đại Bằng buồn bực: “Phải không? Có thể tôi chỉ muốn khi dễ cậu ta...”

“Ca ca tỷ tỷ tôi không phải cũng thích khi dễ tôi sao? Tật xấu thích khóc của tôi cũng do họ tạo ra, chỉ cần vừa khóc, mẹ tôi liền tới, bọn họ cũng không dám đùa dai...”

“Khó trách cậu khóc xuất thần nhập hóa, hoá ra vì thế mà luyện thành.” Tần Đại Bằng bội phục rồi, còn nói: “Nói cũng đúng, tôi thích khi để Tiểu Trình, cũng bởi vì nhìn phản ứng của cậu ta rất vui, hại tôi bị nghiện, một ngày không true cậu ta vài lần, cả người sẽ khó chịu.”

“Cho nên tôi nói, cậu kỳ thật thương Tiểu Trình muốn chết, giống ca ca tỷ tỷ tôi, hiện tại cũng thương tôi muốn chết, luôn hỏi sao tôi không về, bọn họ nhớ quá...”

Tần Đại Đồng lúc này đi tới, vừa vặn nghe được lời Tô Hiểu Dị, liền hỏi: “Em muốn về nhà?”

“Giờ chưa được, sắp đến Giáng Sinh rồi, em muốn cũng Đại Đồng ca hưởng ngày Noen... Chờ tới kỳ nghỉ dài khác đi, hơn nữa trước sau tết không phải là thời điểm quán Đại Đồng ca bận rộn nhất sao? Em sẽ ở lại hỗ trợ vài ngày...” Tô Hiểu Dị nói.

Tần Đại Đồng cảm động muốn chết, hai người lại một trận nhìn nhau say đắm, Tần Đại Bằng dụi mắt, miễn cho sau này đau mắt hột.

Trên bàn cơm, Tô Hiểu Dị nghĩ tới điều gì, hỏi Tần Đại bằng: “Uy, tôi giúp cậu nói bóng nói gió, kết quả Thẩm tổ hình như đối với cậu ấn tượng tốt lắm, nói cậu là một trong số ít đàn ông trong công ty khiến cô ấy động tâm... Thế nào, có muốn thử một chút hay không?”

“Cô ấy thật sự nói như vậy? Những người cô ấy động tâm là ai?” Tần Đại Bằng lên tinh thần, phấn chấn lên hỏi.

” Hoàng Văn Long bộ nhân viên, Lý Trung Hưng bộ hành chính tổng hợp, đều giống cậu, độc thân, lại đẹp trai... Cậu thêm chút sức, giành trước thắng trước!” Tô Hiểu Dị nắm nắm tay nhỏ, cổ vũ hân.

“Hoàng Văn Long cùng Lý Trung Hưng? Hai lão đối nghịch với tôi, nhân viên nữ mới vào hay nữ sinh thực tập, bọn hân tranh lên bắt chuyện trước tôi, nếu không thì liên thủ ngăn tôi lại, tóm lại không để tôi yên...”

Tô Hiểu Dị cười nói: “Mấy cậu không phải kẻ tám lạng người nửa cân sao, cậu không phải cũng cố ý trước mặt nhân viên nữ nói xấu họ sao? Tôi hỏi Trần tiểu thư, điểm của cậu trong mắt cô ấy tương đối cao, lần này cậu nhất định có thể thắng bọn hân, bắt được tâm mỹ nhân.”

“Hảo, Tiểu Dị, cậu giúp tôi hỏi Trần tiểu thư, có thể cùng tôi ăn bữa cơm, xem phim, đi dạo toà nhà 101 cũng được.” Tần Đại Bằng chà tay, nụ cười đậm đặc.

“Cô ấy thích cùng tôi nói chuyện phiếm, ngày mai tôi sẽ hỏi thử... Đại Đồng ca, anh đừng ghen đấy, Trần tiểu thư nói em giống tiểu thỏ tử đáng yêu, tự coi mình là tỷ tỷ mà đối tốt với em thôi.” Nháy mắt mấy cái, Tô Hiểu Dị làm yên lòng Tần Đại Đồng đang sắc mặt khó coi.

“Không nhân cơ hội sờ loạn em đi?” Tần Đại Đồng vô cùng nghiêm túc hỏi.

“Nhiều lắm chỉ sờ tóc bóp mặt, không có gì, nếu tiến thêm một bước, em sẽ nghĩ cách chạy thoát.” Tô Hiểu Dị nói.

Tần Đại Bằng cũng nói: “Yên tâm, Đại Đồng ca, trong công ti có thể ăn đậu hủ cậu ta duy nhất chỉ có em... Đừng trêu em, em hiện tại cũng không còn dám ăn, là của anh hết!”

Tần Đại Đồng an tâm, Tô Hiểu Dị hợp thời đưa tới một ngụm bác hảo xác (là món trứng chim cút thì phải) Thailand, không để tình nhân miên man suy nghĩ nữa.

Đang nói chuyện, Tiểu Trình đã trở lại, rửa cái tay liền vào bàn, hỏi: “Đại Bằng ca sao cười gian vậy? Thật kỳ quái, giống như động dục a...”

Tần Đại Bằng nói: “Thiệt, động dục cũng không phải chỉ có mình cậu, chỉ mình cậu biết nhìn đồng học muội muội chảy nước miếng sao? Tôi cũng là nam nhân bình thường, có đối tượng đương nhiên sẽ động dục... Nhanh, đừng hỏi nhiều như vậy, ăn cơm, ăn hết tan tâm, về nhà học bài!”

“Ta nghe Tiểu Dị ca nói, Đại Bằng ca trôi trong biển tình nha, rốt cuộc là vị thiên nữ nào đoạt mạng anh vậy?” Tiểu Trình thật sự rất tò mò.

“Cái gì biến tình? Bình thường đến tuổi kết hôn, nhiều nhà coi đi coi lại vẫn chọn phải kẻ tầm thường, kết hôn là đại sự cả đời, đương nhiên phải chậm rãi chọn... Cậu còn trẻ, cũng nên nhìn nhiều một chút, nếu thật thích đối phương, cần nắm thật chắc, đừng buông tha.”

Cái hiểu cái không gật đầu, Tiểu Trình thật không nghĩ xa như vậy, trước mắt cậu nhiều lắm chỉ tới trình độ ái mộ người ta, còn cách chữ ‘yêu’ một khoảng xa.

Sau khi cơm nước xong Tô Hiểu Dị đi rửa chén, Tiểu Trình đem chuyện cần làm đều xử lý xong, liền đeo ba lô, ồn ào muốn đi Đồ Thư Quán thử thời vận, chiếm chỗ tốt; Tần Đại Bằng cũng không có việc gì, ở lại nơi đó hỗ trợ chào hỏi khách khứa, pha trà nói chuyện phiếm, chờ quán đóng cửa mới về nhà

4. Chương 2-2

Chuyện kể rằng Tiểu Trình thư viện phụ cận, vận khí tốt, nơi tự học chưa bị chiếm hết, cậu nhận bằng hiệu rồi nhanh chóng vào ngồi.

Hơi lạnh mát mẻ, tâm tự nhiên tĩnh, đọc sách hiệu quả tốt hơn ở nhà rất nhiều, cứ như vậy, mất hai giờ, mệt mỏi, liền định về nhà tắm ngủ.

Mới vừa muốn rời thư viện, ngoài phòng đọc sách thoáng một thân ảnh, nhãn tình cậu sáng lên, đây không phải là...

“Tiểu Thiên!” Nho nhỏ kêu, trái tim còn bùm bụp nhảy loạn.

Nữ sinh dáng người mảnh khảnh trong tay ôm mấy cuốn sách, nghe có người gọi liền quay đầu, thấy là người quen, theo phản xạ nở một nụ cười ngọt ngào, đúng là muội muội đồng học Từ Hoà Cẩn của Tiểu Trình, Từ Hoà Thiên.

“Trình đại ca, anh cũng tới thư viện sao?” Tiểu Thiên cười hỏi.

“Ân, sang năm muốn thi đại học, cho nên mới học bài.” Ngượng ngùng gãi gãi đầu, Tiểu Trình hỏi: “Em thì sao?”

“Em tới mượn sách để viết báo cáo, tài liệu trong thư viện trường đều bị đồng học mượn mất, em tới đây thử thời vận.” Cô vờ vờ sách trong tay, đặc ý nói: “Kết quả, vận khí cũng không tệ lắm.”

“Nhiều sách như vậy, để anh cầm giúp.” Tiểu Trình nói xong, tự động nhận lấy sách, đây là bản tính sẵn sốc vốn có của cậu.

Tiểu Thiên cũng hào phóng, để anh chàng phục vụ mình, sau đó nói cần ngồi xe bus về.

“Trẻ như vậy, nữ sinh như em, không an toàn... Em... Ca ca hay bạn trai không đến cùng em sao?” Thật cẩn thận, Tiểu Trình hỏi.

“Ca ca vội hoạt động đoàn, không rảnh... Bạn trai? Không có, mọi người nói em rất hung hãn, không dám theo đuổi.” Tiểu Thiên cười trả lời.

Tiểu Trình cũng cười theo, sau đó nói: “Để anh cùng chờ xe bus với em... Không sao, anh cũng không có việc gì, dù sao em cũng là muội muội bạn anh, anh không thể để em về nhà một mình, trị an giờ không tốt như trước...”

Tiểu Thiên không lay chuyển được cậu, đành đồng ý, hai người đứng ở bến xe trước thư viện tán gẫu vui vẻ, còn hẹn tối hôm sau cùng tới thư viện, Tiểu Trình cần học bài, còn Tiểu Thiên viết báo cáo.

Tiểu Trình vốn học mệt muốn chết nhưng vì chuyện hôm nay, tinh thần tăng gấp trăm lần, còn bởi vậy hưng phấn ngủ không yên —— Tiểu Thiên tuy rằng xinh đẹp, nhưng không vì được chiều mà kiêu, cá tính hào phóng hiền hoà, cũng không vì mình không phải sinh viên mà xem thường, cô gái tử tế như thế thật sự là không nhiều.

Cô ấy nói mình không ai theo đuổi? Sao có thể? Hung hãn sao? Nữ sinh tốt như vậy, không biết mình có thể may mắn trở thành bạn trai cô ấy không?

Nghĩ nghĩ, Tiểu Trình rốt cục chìm vào giấc ngủ, khóe miệng mang theo nét cười.

Ngày hôm sau, làm xong việc, Tiểu Trình lại cầm túi sách vội vàng nói phải về nhà, Tần Đại Bằng ngăn cậu lại, hỏi: “Vội như vậy làm gì? Tôi không phải nói hôm nay phải thi thử sao?”

“Đại Bằng ca, ngày mai đi, tôi có hẹn cùng Tiểu Thiên, cô ấy giúp tôi tranh chỗ ở thư viện, tôi không thể tới trễ.” Tiểu Trình vội giải thích.

“Tiểu Thiên? A, muội muội xinh đẹp của đồng học cậu lần trước!” Dùng sức vỗ vai: “Hảo tiểu tử, bắt đầu khi nào? So với tôi còn lợi hại hơn, nghĩ nghĩ liền ăn vụng...”

“Không, không phải vậy, hôm qua ở thư viện gặp được, cô ấy cũng thường tới đó, cho nên... Đại Bằng ca, tôi sẽ hảo hảo học bài, trước tha tôi đi, được không?” Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Tiểu Trình sốt ruột.

“Không hổ là thanh niên trẻ tuổi, quả nhiên, thanh xuân là vô địch!” Nhìn Tiểu Trình luống cuống như chú khỉ, Tần Đại Bằng bắt đầu nhớ lại bản thân thời “tuổi trẻ cuồng nhiệt”.

Tiểu Trình cũng nở nụ cười: “Đại Bằng ca nói cái gì? Tôi đã hai mốt rồi, không còn thanh xuân... Đúng rồi, đề thi toán kia tôi làm rồi, Tiểu Dị ca, anh giúp tôi sửa lỗi... Ngày mai cuối tuần, tôi tới, anh dạy tôi được không?”

“Ngày mai không hẹn Tiểu Thiên?” Tần Đại Bằng tò mò hỏi.

Tiểu Trình lại một trận mặt đỏ tai hồng: “Bọn, bọn tôi không phải cái loại quan hệ đó...”

Thấy Tiểu Trình như vậy, Tần Đại Bằng lại muốn khi dễ cậu.

“Không phải loại quan hệ đó, chẳng lẽ là quan hệ không bình thường? Đừng ngượng ngùng, cậu có nắm tay, hôn cô ấy không? Nếu không biết hôn môi thế nào, tới hỏi tôi, tôi sẽ dạy cậu vài thứ ngoài giới hạn...”

Vội xua tay, mặt Tiểu Trình đã đỏ hơn cà chua: “Đại Bằng ca, tôi cùng cô ấy chỉ gặp mặt vài lần, hẹn cùng học bài mà thôi... Đại Bằng ca đừng cười tôi, cô ấy điều kiện tốt như vậy, sẽ không nhìn tới tôi.”

“Tự coi nhẹ mình làm gì? Điều kiện cậu có chỗ nào tệ? Mắt là mắt, mũi là mũi, miệng là miệng, rất ưa nhìn... Bằng cấp? Đi, sang năm cậu cũng sẽ thành sinh viên, có gì xứng với không xứng?” Tần Đại Bằng xây dựng tâm lý.

“Thật sao? Tôi...” Tiểu Trình cà lăm.

“Tôi cái gì? Cậu là đệ tử Tần Đại Bằng tôi, đừng làm mất mặt tôi, thích thì phải truy, có truy mới có hy vọng, không truy tuyệt đối ăn không đến, tôi không chỉ làm cậu thi đỗ đại học, còn làm cậu cưới đồ bạn gái!”

Tiểu Trình được khích lệ, tin tưởng tràn đầy: “A, đúng vậy, tôi còn có hi vọng, Đại Bằng ca, cảm ơn... Ách, tôi phải đi, nhớ rõ nga, sáng mai tôi tới tìm...” Vừa nói vừa chạy, chờ nói xong lời cuối thì bóng người cũng mất tăm.

“Cậu ta cũng phát tình.” Tô Hiểu Dị xán lại gần Tần Đại Bằng, đặc ý nói: “Sớm hay muộn, ai, tôi thực không nữ...”

“Gì chứ, cứ như Tiểu Trình là con cậu không bằng.” Tần Đại Bằng buồn cười hỏi.

“Tiểu Trình đáng yêu a, nếu như là cậu, tôi ước gì sớm biến đi, là một tên Vương lão ngũ, sẽ không có cô nàng nào muốn gả cho cậu.”

Tần Đại Bằng ngửa đầu nhìn trời, nghĩ tới điều gì, lại quay vào quán hết nhìn đông tới nhìn tây, nhìn phòng bếp, lại nhìn lầu trên, cuối cùng hỏi: “Tiểu Dị, cậu có cảm giác gần đây quán Đại Đồng có từ trường đặc biệt không?”

“Sao? Từ lúc tôi đến đến giờ, mỗi ngày đều tốt lắm, tâm tình khoan khoái, mỗi ngày đều giống như tết.” Tô Hiểu Dị nói.

“Trước lúc cậu đến đâu có như vậy, trước kia nơi này tụ tập toàn đàn ông độc thân, đường tình không tốt, nhưng từ lúc cậu sống cùng Đại Đồng ca, đám người đó cũng lâu rồi không tới, đến mùa xuân của tôi cùng Tiểu Trình cũng đến gần.”

Tô Hiểu Dị cao hứng nói: “Đương nhiên, nhờ có tình yêu của tôi cùng Đại Đồng ca thôi! Cho nên liền thay đổi mọi thứ, tôi tin cậu nhất định có thể cửa đổ Trầm tiểu thư, thành nhân duyên tốt đẹp... Rồi kết hôn, đừng quên lễ bao lớn cho ông mai tôi đấy, tôi chỉ thu tiền mặt, nhớ lấy.”

“Kết hôn...” Chẳng biết tại sao, Tần Đại Bằng chặn chờ: “Nói thật, tôi không biết...”

“Sao? Không muốn? Đừng như vậy, đã sắp ba mươi rồi, nếu còn phí thời gian nữa, chờ lúc cậu già làm sao lo nổi cho con cái nữa, vậy cũng thảm.” Tô Hiểu Dị đề nghị.

“... Cậu nói có lý, bất quá, muốn ở bên một người một đời, đặt cược quá mạo hiểm... Tôi cũng không hy vọng sau khi kết hôn mới phát hiện kỳ thật không hợp nhau, lại vội vàng ly hôn...”

Tô Hiểu Dị ha ha cười: “Sao lại nghĩ nhiều như vậy? Không giống cậu... Xem, có đôi khi quyết định gì đó cần có trực giác, tìm được người là được rồi, cậu không phải đã nói trên thế giới này nhất định có người đang đợi mình sao? Tôi tin rằng chỉ cần cậu thấy người ấy, liền không để ý gì nữa, sau đó quyết định ở bên nhau.”

“Có duyên phận, cô ấy vẫn là sẽ trở lại bên cạnh cậu... Ai da, chúng ta nói chuyện mùi mẫn quá a, thực không quen.” Cười cười, Tô Hiểu Dị còn nói: “Tóm lại, tìm được định mệnh của cậu, sau đó sinh một đại đội, tôi sẽ nhận làm con nuôi!”

“Nói qua nói lại, cậu muốn lợi dụng tôi... Tiểu Dị ngốc, con tôi tương lai, toàn bộ là cháu Đại Đồng ca, với cháu cậu có gì khác biệt?” Nói xong gõ đầu đồng sự.

“Đau quá!”

Tô Hiểu Dị lớn tiếng kêu lên: “Đại Đồng ca, em họ anh đánh em, giúp em giáo huấn hắn!”

Nói thì chậm xảy ra thì nhanh, chủ quan mới định cất bước đi ra, mặt nổi gân xanh nhìn em họ mình, khiến Tần Đại Bằng sợ tới mức chạy trốn chết, kích động nói tái kiến, liền nhảy lên xe đào tẩu.

“Hảo Tiểu Dị chết tiệt, mỗi lần đều dùng chiêu này, biết rõ tôi không sợ trời không sợ đất, chỉ sợ anh họ...” Phóng xe, miệng đô đô lẩm bẩm: “Đại Đồng ca thật độc ác, đại ca hắc đạo cũng phải nép về...”

Đang muốn về nhà, nghĩ đến Tiểu Trình đang ở thư viện, sinh lòng tò mò, dù sao cũng không có việc gì làm, hẳn bồng muốn nhìn trộm xem Tiểu Trình cùng cô bé đáng yêu kia thế nào, có thể làm chủ đề ngày mai giễu cợt Tiểu Trình... Vì thế đem xe dừng ở bãi đỗ xe, khóa lại, liền phóng tới phòng tự học.

Lén lén lút lút, trốn ngoài cửa, sau đó ngó đầu vào phòng tự học... Bên trái... Bên phải... Tìm được rồi, hai người kia ngồi cùng chỗ, bộ dáng rất chăm chú... Ân, không tồi, Tiểu Trình chết tiệt thực chăm chỉ đọc sách, cô bé này quả nhiên có thể kích thích quyết tâm của cậu ta.

Phòng tự học nhất định phải giữ yên lặng, tùy tiện phát ra tiếng vang sẽ phải chịu điều chi của nghìn người, cho nên dù khoảng cách giữa hai người chỉ có hai mươi centimet, nói chuyện vẫn phải ghé lại rất gần, phát ra âm chỉ hai người nghe thấy — hiện tại, Tiểu Trình cùng Tiểu Thiên chính là như vậy.

Hình như Tiểu Trình hỏi vấn đề gì đó, nửa người cậu nghiêng về phía Tiểu Thiên, có chút thẹn nói nhỏ bên tai cô bé, sau đó Tiểu Thiên cũng nghiêng đầu, tà liếc mắt một cái, nói gì đó, hai người nhìn nhau cười, hình ảnh kia, đẹp vô cùng.

Có thứ gì đó trong lòng Tần Đại Bằng như muốn nổ tung.

Tần Đại Bằng có chút ngây ngốc, ngơ ngẩn ngẩn ngẩn nhìn một hồi, quay người rời khỏi thư viện, đạp chân ga, lướt qua ngõ lớn ngõ nhỏ Đài Bắc, về nhà.

Đêm đó, hắn nằm trên giường suy nghĩ thật lâu, cũng không biết sao mình lại như vậy, sao nhìn thấy vẻ mặt yêu đương mộng ảo của Tiểu Trình lúc ấy, ngực lại tức tối? Hắn ghen tị Tiểu Trình? Không đúng, Tiểu Thiên kiều ngọt là kiều ngọt, nhưng không phải loại mình ưa thích.

Như vậy, vì cái gì mình lại đột nhiên khó chịu?

Chẳng lẽ vì Tiểu Trình bước vào đường tình sớm hơn mình, làm giáo viên mình cảm thấy thật mất mặt? Không thể nào, Tần Đại Bằng hắn cũng không phải kẻ lòng dạ hẹp hòi.

Có lẽ đúng như Tô Hiểu Dị nói, hắn coi Tiểu Trình là đệ đệ mình, cho nên quá mức quan tâm, giống như người cha không hy vọng đứa con gái mình tần tần khổ khổ nuôi dưỡng bị tên nào đó lừa đi...

Mình cũng giống Tô Hiểu Dị, thật sự là tâm tính người làm cha? Cũng không đúng lắm, chính là cảm giác quái quái khó nói lên lời.

Một đêm này, Tần Đại Bằng luôn ăn ngon ngủ kỹ, lại có thể mất ngủ.

5. Chương 3-1

Hôm sau là cuối tuần, Tiểu Trình sáng sớm đạp xe tới nhà Tần Đại Bằng, Tần Đại Bằng là đàn ông độc thân, nhà ở miền nam, vì công tác mà thuê một gian phòng nhỏ gần công ty, Tiểu Trình đã qua vài lần, quen thuộc.

Nhấn chuông, chờ một hồi, Tần Đại Bằng mới chậm chạp ra mở cửa.

“Đại Bằng ca mắt hồng hồng, không ngủ đủ a?” Thấy vành mắt đối phương đen thui, Tiểu Trình hỏi.

“Mất ngủ... Mẹ nó, ta như vậy, lại cũng có lúc mất ngủ...” Đánh một cái ngáp, lại gõ gõ đầu Tiểu Trình: “Đều tại cậu làm hại!”

Tiểu Trình xoa xoa đầu, bắt măn kêu: “Anh ngủ không được thì liên quan gì tới tôi? Tôi cũng không phải nửa đêm gọi điện thoại gây rối.”

Mặt Tần Đại Bằng trầm xuống, ngừng miệng, hắn sao có thể nói đêm qua vì tên nhóc này, lẩn lộn khó ngủ, hơn nữa còn không biết vì cái gì một mực để ý chuyện hẹn hò của đối phương.

Tiểu Trình đột nhiên như tên trộm cười rộ lên, còn cười thần bí: “... Có phải vì bát tôm Thailand của Tiểu Dị ca tối qua? Tôi trải qua rồi, hải sản anh ấy làm nên ăn ít, tất cả nhường cho Đại Đồng ca là tốt rồi, bọn hắn có ống dẫn để phát tiết nha, chúng ta thì không được, nên ăn ít, tôi đã phải dọn ga giường nhiều rồi...”

Nhất thời không nghe ra gì, chờ hiểu được thì Tần Đại Bằng cho Tiểu Trình một cái gõ thật mạnh: “Nhóc con! Tôi không phải vì nguyên nhân kia? Tôi là bởi vì... Thiết, trẻ con không hiểu đâu!”

“Tôi sao lại là trẻ con? Tôi đã xuất ngũ rồi, anh mới là Âu Cát Tang, vạn năm Âu Cát Tang!” Cãi lại.

Tần Đại Bằng bóp cổ cậu ta, bóp đến đối phương ai ai cầu xin mới buông tha.

“Vào đi, cậu không phải nói muốn tới hỏi đề toán sao?” Không muốn tiếp tục đề tài kia, nghiêng người, ý bảo Tiểu Trình đi vào.

Đã sớm quen bị Tần Đại Bằng khi dễ, cho nên Tiểu Trình cũng không thêm để ý, ào ào đi vào, ngồi xuống bàn trà nhỏ, mở sách tham khảo cùng bút mình mang tới, như hưởng giấc mộng đại học vĩ đại mà bước tới.

Đến nỗi chủ nhà kiêm gia sư Tần Đại Bằng, tuy rằng rất buồn ngủ Tiểu Trình như vậy, hắn cũng không có ý định ngủ, trước dùng nước lạnh rửa cái mặt, lại rót hai tách cà phê tan, cùng Tiểu Trình uống.

“Hắc hắc, cái này, Đại Bằng ca xin vui lòng nhận cho.” Tiểu Trình nói xong lấy trong túi xách cái sandwich gà đưa cho giáo viên.

Đúng lúc đói bụng, Tần Đại Bằng cũng hào phóng nhận, tiếp theo lấy ra bài kiểm tra hôm qua Tô Hiểu Dị giao cho, để lên bàn, cười mờ ám.

“Sai thật nhiều đề, nhóc con này thao luyện còn chưa đủ, nhớ nắm đấm này sao? Đã nói với cậu đề toán

cần làm nhiều, để quen kiểu đề, vừa nhìn đề mục liền phản ứng ngay, mới có thể phá vây, qua mặt thí sinh khác!” Nói xong tay cũng dùng sức bẹo hai má Tiểu Trình.

“Au á... ại ằng a uông ay...” (Đau quá, Đại Bằng ca buông tay)

Tần Đại Bằng thấy chọc ghẹo đủ rồi, buông tay, cũng vừa lòng, rốt cục giải quyết tức khí vì mất ngủ cả đêm.

Tiểu Trình nhanh chóng xoa xoa hai gò má, làm dịu đau đớn, lại oán hận: “Sao cứ thích khi dễ tôi? Rất đau a...”

“Nói cho rõ, là Trình Mặc Sĩ cậu tôi mới khi dễ, người khác tôi còn khinh thường..., tôi đã giúp cậu giải lại những đề sai, giờ tôi giảng lại rồi cậu làm lại hết một lần... Không được oán hận, làm xong mới có thể nghỉ ngơi!”

Tóm lại, bởi vì đêm qua ngủ không được, hần cũng rất vất vả lôi mấy cái đề trong sách tham khảo ra xem, tìm nhiều đề hình học để khắc phục nhược điểm cho Tiểu Trình, dụng tâm lương khổ, có điều hần sẽ không cho Tiểu Trình biết.

Tiểu Trình cũng không phải tên nhóc không hiểu chuyện, nhanh chóng ngồi nghiêm chỉnh, chăm chú nghe giáo viên giảng giải.

Nhìn đệ tử cúi đầu làm bài, Tần Đại Bằng nhàn rồi, cũng không muốn mở TV ảnh hưởng tới Tiểu Trình, mở máy tính online, tùy tay vào mấy trang web xem giết thời gian, ngẫu nhiên lại nhìn Tiểu Trình, đối phương cúi đầu chuyên tâm làm bài, tiếng bút chì xẹt qua giấy ‘sha sha’ không ngừng, trong phòng cũng không có thanh âm nào khác, thực bình thản, thực im lặng.

Tối qua rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Tần Đại Bằng vẫn nghĩ không ra, vì cái gì thấy hình ảnh Tiểu Trình cùng cô bé ấy thân mật đọc sách hần lại tức giận? Mình đã liệt ra rất nhiều nguyên nhân, nhưng đều thấy không ổn.

Là lạ...

Quên đi, có phá đầu cũng nghĩ không ra, hần tiếp tục chuyển lực chú ý lên máy tính... Đúng rồi, gửi đệ đệ mình cái email, nhắc nó sang năm phải thi học kỳ, phải kiểm chế, không được ăn chơi trác táng nữa.

Viết xong email, thì Tiểu Trình gọi.

“Đại Bằng ca, tôi làm xong rồi... Đề cuối rất khó, ngay cả đề mục tôi cũng không hiểu lắm, nó rốt cuộc hỏi cái gì a? Anh nhìn giúp tôi...”

Đi qua cúi đầu nhìn nhìn, được rồi, đề cuối đúng là vượt quá cấp độ, Tần Đại Bằng xấu tính, cố ý chọn đề khi dễ Tiểu Trình thôi, vì thế lại gõ đầu đối phương, nói: “Xem mà không hiểu đề mục a? Không sao, đề này tôi cũng không hiểu.”

Tiểu Trình tỉnh ngộ: “Ah, anh cố ý!”

Khua khua nắm tay đuổi theo muốn đánh, Tần Đại Bằng bỏ chạy, phòng cũng không lớn lắm, chỉ có thể chạy vòng quanh cái bàn, điện thoại Tần Đại Bằng vang lên, hắn vội dừng lại nghe, hại Tiểu Trình đang phía sau không kịp dừng, một phen va vào lưng hắn. Đau quá!

“Dừng nhanh vậy là trái luật!” Xoa xoa cái mũi đang đỏ, Tiểu Trình mắng.

Tần Đại Bằng ha ha cười, một bên áp điện thoại lên tai, một bên giúp Tiểu Trình xoa xoa cái mũi, hắn cảm thấy cùng Tiểu Trình âm ỉ như vậy thật thú vị, hai người lại ngồi trở lại bên bàn trà.

“Uy... Không ngờ cô sẽ gọi điện... Không, không quấy rầy, cô có thể đáp ứng, tôi cao hứng còn không kịp... Vậy như tôi nói, đêm nay... Hảo, nhà ăn phía trước.”

Hí hửng cúp điện thoại, thấy vẻ mặt tò mò của Tiểu Trình.

“Làm gì mà cười quỷ dị như vậy?” Tần Đại Bằng khó hiểu, hỏi.

“Bạn gái mới của anh? Hảo bống, Tiểu Dị ca nói anh rất biết dụ dỗ phụ nữ...” Trợn to mắt hỏi.

Tần Đại Bằng nhất thời đắc ý, ha ha cười: “Tôi là người lớn đương nhiên kinh nghiệm phong phú, cậu a, phải học nhiều, đừng cứ ngây ngốc mãi thế, người ta nhìn đã muốn khinh.”

“Chỉ có anh khinh tôi thôi!” Tiểu Trình hừ một tiếng, đột nhiên cẩn thận nhìn chung quanh một chút, đỏ mặt, nói: “Ai, Đại Bằng ca, anh kinh nghiệm phong phú, tôi có thể hỏi...”

Thấy cậu nhăn nhăn nhí nhí, Tần Đại Bằng chú ý, trả lời: “Nói đi.”

Tiếp tục liếc quanh bốn phía, xác định không ai nghe lén, làm Tần Đại Bằng nhin không được kéo má cậu, nói: “Trong phòng chỉ có hai người chúng ta, cậu sợ tai vách mạch rừng chứ gì? Yên tâm, nơi này cách âm tốt lắm, đôi vợ chồng mới cưới bên cạnh, tôi mỗi lần ghé lỗ tai sát vách tường đều không nghe được cái gì... Yên tâm!”

Tiểu Trình thu hồi tươi cười, cũng không so đo mình lại bị nhéo, nhưng vẫn nhỏ giọng hỏi: “Cái kia, Đại Bằng ca, tôi muốn hỏi... Đây, tôi không có kinh nghiệm, anh cũng đừng cười... Cái kia, tôi... anh...”

Tần Đại Bằng mắt kiên nhẫn, hét lớn một tiếng: “Có chuyện nói mau có rắm mau thả! Cậu muốn hại tôi nội thương phải không?”

Run lên, Tiểu Trình cúi đầu, rồi lại trộm nhìn lên, hỏi: “Àn... Tôi muốn hỏi... làm thế nào hôn con gái...”

Thân thể chấn động, Tần Đại Bằng thật sự không dám tin.

“Hôn thế nào? Tóm lấy người, miệng lao tới mà hôn, còn hôn thế nào?” Lại có người hỏi loại vấn đề này, Tần Đại Bằng trả lời xong, đào đào lỗ tai, hi vọng mình không nghe lầm.

Tiểu Trình mặt càng đỏ hơn: “Không phải, tôi nghe nói, còn có cái gì hôn thấp, hôn kiểu Pháp... anh, anh đều biết chứ?”

“Sao đột nhiên hỏi cái này?” Mặt khó coi, Tần Đại Bằng nhớ tới vấn đề quan trọng.

Vò đầu gãi tai, Tiểu Trình thực không được tự nhiên, ấp úng đáp: “... Bởi vì, tôi nghĩ... Tôi nghĩ truy Tiểu Thiên... Tôi nghĩ... Ngày nào đó sẽ hôn cô ấy...”

“Theo đuổi, hẹn hò tự nhiên sẽ làm chuyện đó, đùa ngốc, không cần khẩn trương như thế.” Mặt đành lại trả lời.

“Nhưng, tôi sợ đến lúc đó... Đây, vụng về, cô ấy sẽ thất vọng...” Cúi đầu nói.

“Cô ta nếu thất vọng, chứng tỏ cô ta căn bản không thích cậu, sớm cắt đứt đi.” Tần Đại Bằng nói chuyện ngữ khí càng khó nghe.

“Nhưng... Nhưng...” Lại giương mắt nhìn lên, mặt đỏ như sắp bốc hơi: “Thân là đàn ông... Có một số việc... vẫn phải để ý mặt mũi...”

Tần Đại Bằng lại tỉ mỉ nhìn cậu, rất chuyên chú.

“Gì vậy, Đại Bằng ca...” Tiểu Trình bị nhìn chòng chọc có chút kinh hồn táng đảm.

“Tốt, tôi dạy cậu, lại đây.”

6. Chương 3-2

Tiểu Trình vui mừng quá đỗi, nghĩ thầm Tần Đại Bằng nhất định là muốn truyền thụ cho mình bí quyết tán gái độc môn, bước qua, miệng khẽ nhếch, ánh mắt tiểu cầu, tính đem bí quyết đối phương dạy khắc sâu vào đầu, đến lúc đó không chiến mà thắng, sẽ không bị cô ấy cho là mình cái gì cũng không biết.

“Có nhiều thứ chỉ diễn đạt bằng lời sẽ không thể hiểu, tỷ như võ hiệp hay tu chân trong tiểu thuyết, sư phụ giảng một câu khẩu quyết, đệ tử tu luyện mười năm vẫn bắt thành, nhưng cũng có thể, một giây liền lĩnh ngộ.”

Vốn là thuận miệng loạn bài lại nghe như thật, Tiểu Trình vừa nghe vừa gật đầu, còn tính đem lời vàng ngọc ấy chép lại.

“Cũng bởi vì chỉ hiểu mà không diễn đạt được bằng lời, cho nên tôi đành hy sinh, tự mình ra trận...”

“A...” Tiểu Trình liền ngây người.

Tần Đại Bằng vừa lòng cực kỳ, tiếp tục giảng: “Đối phó với con gái, cần nhất là xây dựng không khí... Có không khí, cô ấy tự nhiên sẽ chờ mong hành động tiếp theo của cậu...”

Tiểu Trình nuốt nước miếng, trong đầu bắt đầu suy diễn kế hoạch tác chiến.

“Chậm rãi tới gần, ở bên tai cô ấy thì thầm nhỏ nhẹ...” Tần Đại Bằng nói tới đâu liền làm tới đó, thật sự ở bên tai Tiểu Trình thì thầm: “Đàn ông yêu bằng mắt, đàn bà yêu bằng tai... Cho nên, ghé bên tai ca ngời, cho cô ấy biết cậu muốn...”

Tiểu Trình không biết tại sao, phát giác mình cũng vì Tần Đại Bằng tới gần, bên lỗ tai phải nhiệt, thân thể tự nhiên lại cương lên.

Tần Đại Bằng đương nhiên phát hiện phản ứng của Tiểu Trình, cảm thấy thực thỏa mãn, nghĩ thầm tiểu tử này thân thể thực mẫn cảm a, rất thích hợp với mấy trò kích thích, ha ha,... khẽ vươn đầu ngón tay, nhẹ nhàng lướt dọc trên vành tai cậu kéo xuống cổ...

“Ôi, Đại Bằng ca anh làm gì vậy?” Bị dọa sợ, Tiểu Trình nhanh chóng dùng tay bảo vệ cổ, vừa tức vừa vội, mặt đỏ hồng trừng mắt đối phương.

“Tôi dạy cậu cách khiêu khích con gái a, chứ cậu nghĩ tôi và cậu đang làm gì?” Tần Đại Bằng nghiêm trang, trong lòng lại khoái ý, nhìn đối phương chật vật như vậy, bức tức vì mất ngủ lần thứ hai liền tiêu thất.

“A, là như thế a...” Tiểu Trình ngượng ngùng thu hồi tay mình, ấp úng: “Tôi còn chưa nghĩ tới sẽ cùng Tiểu Thiên... Tôi chỉ là muốn... Trước dặt tay, sau đó hôn...”

Tần Đại Bằng ha ha cười: “Đồ đàn, hiện tại ai còn muốn tình yêu trong sáng kiểu đó nữa? Hôn xong, đương nhiên chính là lên giường, tiểu đồ đàn này, tìm đàn bà giống như săn thú, động thủ phải nhanh, gấp, đánh bất tỉnh, tha về nhà, một ngụm ăn sạch...”

“Đại Bằng ca đã man, vậy căn bản không phải là yêu, mà là tình một đêm...” Tiểu Trình mãnh lực lắc đầu: “Tôi đối Tiểu Thiên... Tôi, tôi không cần tình một đêm...”

Xem ra Tiểu Trình thật sự nghiêm túc, Tần Đại Bằng định thu tay lại, không tiếp tục chọc ghẹo tiểu hài tử, lại nhìn thoáng qua vành tai đối phương, chợt có loại xúc động, hấn lại duỗi ngón tay trạc một chút.

“Lỗi tai cậu... nộn nộn, thật đáng yêu...” Nói xong liền néo vành tai Tiểu Trình.

“Đừng, Đại Bằng ca, thực nhột...” Tiểu Trình xoay người cản tay Đại Bằng, khuôn mặt vẫn đỏ ửng rục.

Thấy Tiểu Trình lúc nói chuyện, môi đỏ đỏ nhếch lên, đáng yêu vô cùng, Tần Đại Bằng trong lúc nhất thời bị ma quỷ ám ảnh, tay trái định trụ sau ót Tiểu Trình, sau đó đôi môi tiến lại gần một chút.

Tiểu Trình ngẩn người, mắt mở to, bị hành động bất ngờ của Tần Đại Bằng làm kinh hãi.

Tần Đại Bằng cũng hoảng sợ, vốn định chọc ghẹo cậu ta, không ngờ lại thành thật, hiện tại đâm lao phải theo lao, hấn nhanh chóng nói: “Này, cái này gọi là tình diên lướt thức... Thích hợp nhất với loại tiểu hài tử ngây thơ như cậu...”

“... Nguyên lai... Đại Bằng ca, anh đừng khi dễ tôi vậy, tôi hỏi anh chuyện này là rất nghiêm túc, vì tôi không dám hỏi Đại Bằng ca, anh rất nghiêm túc, nhất định sẽ đuổi tôi đi, Tiểu Dị ca thì...” Cậu lắc đầu, nhún vai, cười kỳ quái, cũng không nói tiếp.

Nhìn cậu lúc nói chuyện môi khê trương khê hợp, đôi môi hình lăng giác hồng nhuận, lòng đột nhiên dâng lên loại luyến tiếc kỳ quái phải nhường đôi môi này cho kẻ khác, não bỗng nhiên trống rỗng, chờ hồi phục ý thức thì hấn đã cắn lấy môi Tiểu Trình.

Tiểu Trình ngẩn người, muốn đẩy ra, cũng chỉ kéo dài khoảng cách được mấy centimet, Tần Đại Bằng chưa thoả ước nguyện, liếm liếm môi đối phương, khan giọng nói: “... Không phải muốn học sao? Tôi dạy cậu hôn sâu...”

Đầu lưỡi trơn tuột giống như con rắn nhỏ muốn chui vào, Tiểu Trình vốn định kháng cự, sau lại vì muốn thể nghiệm kích thích hôn lưỡi, cũng hơi hơi hé môi, để đối phương lập tức tiến quân thần tốc, mặc cho Tần Đại Bằng hút đầu lưỡi mình, hơn nữa, Tần Đại Bằng không hổ là kinh nghiệm phong phú, khê ôm lấy người thiếu kinh nghiệm, đầu lưỡi khi nặng khi nhẹ cuốn lấy đầu lưỡi kia, rất nhanh, Tiểu Trình bắt đầu ngọ nguậy.

Nam nhân thành thực hôn, so với tiểu hài tử có chút bất đồng, vốn cho là sẽ lãng mạn, mang theo mộng ảo,

không nghĩ tới, nhục dục sắc thái nồng đậm, trực tiếp kích thích giác quan toàn thân, bị ham muốn thiêu đốt...

“Ngô...”

Tuổi còn nhỏ, ngăn không được, thanh âm từ yết hầu vô tình thoát ra. Như cổ vũ người kia, cánh tay còn đang chế trụ trên đầu, lúc này lần xuống dưới, bắt đầu mát xa sau gáy, một tay kia cũng vòng về ra sau ôm lấy eo đối phương, dùng sức kéo vào lòng mình, song phương đồng thời cảm thấy người kia đang nóng lên...

Tiểu Trình vẫn là còn lý trí, dùng tay chặn trước ngực, ban đầu còn muốn đẩy Tần Đại Bằng ra, bất quá, theo phản xạ, bị đầu lưỡi đối phương đùa nghịch trong miệng mình thì cậu vẫn là nhịn không được bị cuốn lấy, để đầu lưỡi mình mặc cho đối phương quần lấy, tuyệt không thoả mãn.

Cảm giác hôn môi thực không phải tuyệt bình thường, hơn nữa, cùng Tần Đại Bằng tuyệt không ghê tởm, thật là kỳ quái... Tiểu Trình mơ mơ hồ hồ muốn, cho nên, khi Tần Đại Bằng rốt cục buông mình ra thì cậu lại có chút hụt hẫng.

Ánh mắt ẩm ướt, mang chút sương mù, cũng bởi vậy khi nhìn Tần Đại Bằng có chút mê muội, vừa chấm dứt một hồi kích hôn cậu trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì, có chút xấu hổ...

Tần Đại Bằng cũng ngẩn ra, một hồi lâu hần mới như quay về hiện tại, chậm chạp giải thích cho hành vi vừa rồi: “Cho nên... Tôi đã nói có một số việc dùng lời là không thể hiểu được... Cậu đã hiểu chưa? Đây mới là hôn môi...”

“Biết, đã biết...” Tiểu Trình cúi đầu, cổ đều đỏ.

Hồng không chỉ là cổ, toàn thân đều thật nóng, hai người không hẹn mà cùng liếc mắt nhìn nhau, đột nhiên thấy đối phương tựa hồ có chút khác thường... Khác chỗ nào lại không nói rõ được.

Hai người trầm mặc nhìn nhau một hồi, Tiểu Trình muốn đánh vỡ yên tĩnh này, nói: “Kia, Đại Bằng ca, đề toán tôi đã làm xong... Tôi về nhà trước...”

Mới đứng dậy, Tần Đại Bằng đã kéo cậu lại, hỏi: “Vội cái gì? Nhà cậu ồn, không thể đọc sách... Ở lại đây tiếp tục học bài, sẽ tốt hơn.”

Lại qua một hồi, Tiểu Trình thực ngượng ngùng yêu cầu: “... Thôi Đại Bằng, buông tay ra...”

Nguyên lai Đại Bằng vừa mới kéo Tiểu Trình xong cũng không buông ra, vẫn nắm tay cậu.

Bị Tiểu Trình nhắc nhở, hần mặt đỏ đang muốn buông ra, chợt đột nhiên lại hỏi: “Cậu học xong chưa?”

“Học gì?” Tiểu Trình hỏi lại, đối phương hỏi không đầu không đuôi.

“Hôn sâu a...” Đứng đắn nói.

Thật vất vả tỏ ra tự nhiên, Tiểu Trình lại không biết phải làm gì: “Này, tôi... Tôi không biết... Thế nào mới tính là học thành? Tôi không thể thử với Tiểu Thiên...”

“Làm lại một lần, tôi tới nghiệm thu thành quả.” Nói xong, Tần Đại Bằng không khách khí, lại hướng miệng Tiểu Trình cắn tới.

Tiểu Trình kháng cự vài cái, bất quá kỹ thuật của Tần Đại Bằng thật sự quá tốt, đầu lưỡi trong miệng mình nhẹ nhàng liếm vạch vài cái, thất lưng liền không tự chủ được mềm nhũn, nhịn không được cũng đưa đầu lưỡi mình ra, hết thấy thuận theo phản ứng tự nhiên, cuối cùng vẫn là Tần Đại Bằng chủ động buông ra, hai người nhìn nhau, mặt đỏ, cuối cùng cũng không biết là ai cười trước, xấu hổ liền tan đi.

Chẳng qua chỉ như một trò đùa, không cần quá để ý.

“Giữa trưa, đi, chúng ta đi ăn cơm.” Kéo Tiểu Trình, Tần Đại Bằng nói: “Gần đây có quán cơm nhà A Trung, cơm xương sườn rất ngon, tôi dẫn cậu đi ăn.”

Cơm nước xong, Tần Đại Bằng vẫn cố chấp giữ Tiểu Trình lại nhà mình đọc sách, cả ngày bồi bên cạnh, đến khoảng chạng vạng, hắt xuất môn hẹn hò cùng Trầm tiểu thư, nói muốn đến nhà hàng Tây ăn cơm, bảo Tiểu Trình tiếp tục học bài tiện trông nhà giúp.

“Anh bao giờ về?” Ngây ngốc, Tiểu Trình hỏi: “Có định qua đêm bên ngoài không?”

“Ngốc, tôi lần đầu cùng Trầm tiểu thư hẹn hò, sao có thể lập tức đưa người ta lên giường? Cậu làm như ai cũng như cậu tâm địa bất chính, muốn sớm vứt bỏ bộ dạng gà giò? Học tôi này, giờ mới bắt đầu kiếm lão bà, đối tượng cần chậm rãi chọn, chọn tốt, trực tiếp lấy về nhà.”

“Không được gọi tôi là gà giò!” Kháng nghị: “Rất khó nghe!”

“Ngoan nha, coi nhà giúp tôi, kia, chìa khóa này để cho cậu, mệt mỏi thì về nhà... Tôi định cùng Trầm tiểu thư ăn một bữa cơm, xem phim, về nhà chắc cũng khoảng mười giờ.”

Tiểu Trình a một tiếng, nhận chìa khóa, đi theo Tần Đại Bằng ra cửa, mua bánh bao về phòng ăn, xem TV nửa giờ, sau đó đọc sách, bất quá kỳ quái là, Tần Đại Bằng đi vắng, Tiểu Trình một mình lại miên man suy nghĩ.

Nụ hôn với Tần Đại Bằng lúc sáng, coi như là nụ hôn đầu của mình, cứ như vậy bị nam nhân khác hưởng dụng, thật sự là bất ngờ... Bất quá, có thể là bình thường thấy Đại Đồng ca cùng Tô Hiểu Dị ngọt ngào

quen rồi, bản thân cũng không bài xích đối tượng là nam nhân...

Thật sự là kỳ quái.

Có phải vì ở chung cùng Tần Đại Bằng lâu, quen thuộc nên không đề phòng? Thật là đề khó giải nga, so với đề toán còn khó giải hơn, rõ ràng không cần giải, nhưng vẫn đem vấn đề cường điệu như bài thi... Đúng rồi, còn có Tiểu Thiên...

Tiểu Thiên hình như không ghét mình, nếu quả thật có thể, thật sự rất muốn cô ấy làm bạn gái mình, muốn nắm tay, hôn đôi môi hồng hồng ấy, sau đó...

Lắc đầu, mãnh liệt lắc đầu, hiện tại hai người bằng cấp cách biệt, cậu cần gia tăng cước bộ kéo gần khoảng cách, phải vào được đại học, sau tìm công việc tốt, mới có thể cùng Tiểu Thiên bằng vai phải vế.

Cố gắng học bài...

Hơi mệt chút... Nghỉ ngơi nửa giờ là tốt rồi... Nằm xuống...

Chờ Tần Đại Bằng về nhà thì đã quá mười giờ đêm, vốn nghĩ Tiểu Trình đã sớm về nhà, không nghĩ tới cậu nhóc lại tứ bình bát ổn ngủ trên giường mình, miệng còn cười cười gì đó.

Miệng Tiểu Trình so với trong tưởng tượng còn mềm hơn, đầu lưỡi nho nhỏ xảo xảo, máy móc đáp lại mình thì vô cùng đáng yêu, nhịn không được lấy tay nhéo nhéo...

Đáng giận, nhất định là bị Tô Hiểu Dị cùng Tần Đại Đồng lây bệnh, Tần Đại Bằng hẳn lại có thể phá lệ hôn một tên nhóc, còn hôn đến ý do vị tấn, muốn ngừng mà không được, vừa cùng Trầm tiểu thư ăn cơm xem phim hẳn có chút không yên lòng, hình ảnh trên phim cũng không vào đầu hẳn, tâm trí hẳn vẫn dừng trên nụ hôn ban sáng.

Lâu rồi không có bạn gái, cho nên dục cầu bất mãn sao?

Không biết.

Hiện tại, hẳn cũng mệt mỏi, định đi tắm thì điện thoại vang lên, hẳn vội nhận điện, là người nhà Tiểu Trình.

“Trình bá, được rồi, Mặc Sĩ ở chỗ cháu, cậu ta ôn bài mệt mỏi, liền ngủ luôn ở đây... Không sao, tuyệt không phiền toái, cậu ta cũng như đệ đệ cháu mà... Hảo, ngày mai cậu ta sẽ từ đây trực tiếp đi làm... Chúc ngủ ngon.”

Cúp điện thoại, đi tắm, sau khi tắm, oa, Tiểu Trình chiếm giường mình như vậy, ngủ thế nào đây?

Quên đi, hôn cũng hôn qua, sao không thể ngủ chung chứ? Vì thế Tần Đại Bằng lên giường, cứng rắn gạt Tiểu Trình sang một bên, giường đơn, thật nhỏ, sớm biết trước liền mua giường đôi...

Cùng nhau đi vào giấc mộng.

7. Chương 4-1

Sáng sớm, trong phòng Tần Đại Bằng đã âm ỉ.

“Aaa, Đại Bằng ca sao anh không gọi tôi? Tôi là con trai, lại nửa đêm không về nhà a!”

“Cũng vì là con trai, qua đêm ở đây có làm sao? Tôi đã nói với ba cậu, ông ấy cũng không có ý kiến, cậu lại cầu nhàu một đồng!” Tần Đại Bằng mắng.

“Không phải, hai người chúng ta chen chúc trên một cái giường, sợ anh không quen... Tôi dù sao cùng đệ đệ muội muội chen chúc quen rồi, anh lại... Ai da, tôi thật xin lỗi.” Tiểu Trình vò đầu gãi tai nói.

“Có gì không quen? Nhàm chán! Tôi đi làm trước, cậu định về nhà trước hay trực tiếp tới chỗ Đại Đồng ca, tùy!” Tần Đại Bằng quăng lại một cậu, thấy sắp đến giờ làm, lao vội ra cửa.

Một trận gió qua, tiểu Trình muốn ngăn cũng ngăn không được, quên đi.

Giúp hắn dọn giường, nói thật, ngủ dậy có chút đau lưng, Tần Đại Bằng thiệt là, người thì cao to vậy, mua giường đôi ngủ không phải thoải mái hơn sao? Buổi sáng tỉnh lại, phát hiện hai người dựa sát vào nhau, mình thì dựa vào sát tường, hoàn hảo, đối phương ngủ phía ngoài, miễn cưỡng nằm sát mép giường, chỉ thiếu chút nữa thì ngã xuống.

Cho nên cậu mới cảm thấy có lỗi với Tần Đại Bằng.

Đại Đồng ca không mở cửa sớm vậy, Tiểu Trình quyết định về nhà trước. Tối qua không tắm rửa liền ngủ, cho nên thuận tiện rửa mặt, mới chạy tới chỗ Đại Đồng.

Tiếp một tuần, cậu cùng Tần Đại Bằng cơ hồ không gặp mặt, sau khi hết việc thì tới thư viện, cùng Tiểu Thiên đọc sách, Tần Đại Bằng thì nghe nói cùng Trầm đại mỹ nhân hẹn hò, tan tầm liền đi chơi, cũng không còn tới quán Đại Đồng la cà nữa.

Bất quá, mỗi ngày Tô Hiểu Dị vẫn sẽ về quán, cười dài đưa cho tiểu thân ái mấy bài kiểm tra hoặc sách tham khảo.

“Đại Bằng nói, dù hắn không tự mình giám sát, cậu cũng không được lười nhác, toàn bộ đều phải làm một lần để hắn kiểm tra, thưởng thiện phạt ác nga!” Tô Hiểu Dị vui vẻ như đang coi hài.

Trùng vai, bất quá Tiểu Trình vẫn cam tâm tình nguyện làm kiểm tra, người quen biết đều cổ vũ cậu học hành, hơn nữa còn có Tiểu Thiên..., cho dù đi làm một thể nào, cậu vẫn cắn chặt răng, cố gắng chống đỡ.

Bất quá, cậu cũng rất quan tâm tình hình Tần Đại Bằng.

“Tiểu Dị ca...” Chờ cơm nước xong, cậu hỏi Tô Hiểu Dị: “Anh nói Đại Bằng ca cùng mỹ nữ quen nhau... Anh ta thực thích Trầm tiểu thư kia sao?”

Tô Hiểu Dị ngửa đầu ngẫm lại: “Àn... Hắn là vậy, vì trong công ti còn có rất nhiều kẻ cạnh tranh, cho nên Đại Bằng thực cố gắng, phải biết rằng, tình yêu là loại đánh trước thắng trước... Đại Đồng ca, anh nói có đúng hay không?”

Tần Đại Đồng đứng sau quầy gạt gạt đầu, nhớ lại trước khi thành tình nhân của Tô Hiểu Dị, nhin không được mỉm cười, sau đó nhìn nhau say đắm.

Chán ghét, hai người này lại..., Tiểu Trình nổi da gà, chịu phận bất hạnh chạy vào bếp rửa chén đĩa.

Lại nghịch, tình yêu là đánh trước thắng trước? Vậy Tiểu Thiên xinh đẹp động lòng người như vậy, người theo đuổi không thể chỉ có mình, trong đại học hắn là cũng có rất nhiều người có tình ý với cô ấy đi? Nhưng vì sao cô ấy lại đáp ứng mỗi tối hẹn với mình?

Không, cũng không tính là hẹn hò, chỉ có thể nói là hẹn cùng đọc sách, cô ấy viết báo cáo, tra tư liệu, mình thì ôn thi, có lẽ, Tiểu Thiên cũng chỉ cảm thấy thuận tiện, hoặc có người cùng đọc sách, cũng đỡ buồn...

Hay mình thật sự có cơ hội, có thể cùng Tiểu Thiên một chỗ? Như vậy có phải cũng nên đánh trước thắng trước, miễn cho hoa nhĩ xinh đẹp bị người khác cướp đi?

Àn, cảm giác do dự, cũng không biết vì cái gì.

Thứ bảy, khoảng mười một giờ sáng, Tô Hiểu Dị lại kéo một thân mỗi một xuống lầu, nói muốn tới siêu thị đối diện mua đồ ăn cho bữa trưa, Đại Đồng ca hỏi: “Có một quá không? Anh đi cùng em...”

Tiểu Trình một bên cười trộm, xem ra tối qua ông chủ lại phát uy, mỗi lần đến trước ngày nghỉ, Tô Hiểu Dị cùng Đại Đồng ca lại mất đi mấy ngày, chờ sáng hôm sau, Tô Hiểu Dị nhất định lại oán hận xương sống thắt lưng đau đau, thật là, hai người ở chung bao lâu rồi? Còn như keo với sơn, mỗi ngày diễn cảnh buồn nôn.

Tô Hiếu Dị xua tay, nói một người đi sẽ tốt hơn, sau đó ra ngoài, ra cửa thì gặp Tần Đại Bằng đang dựng xe.

“Đại Bằng, hôm nay không có hẹn cùng Trầm tiểu thư sao? Hai người không phải đang trong thời kỳ cuồng nhiệt à?” Tô Hiếu Dị hỏi.

“Ai nói tôi cùng cô ấy đang cuồng nhiệt? Lại là đồn nhảm trong công ty?” Tần Đại Bằng tức giận nói: “Cậu cũng làm trong công ty vài năm, còn không biết lời tam cô lục bà nói mười câu thì cả mười câu đều không thể tin.”

“Hai người rõ ràng mỗi tối đều hẹn hò nha, mọi người còn đánh cược, xem bao lâu hai người sẽ kết hôn.” Tô Hiếu Dị cười hì hì nói.

“Cược? Sao không ai nói cho tôi biết!” Tần Đại Bằng giận tím mặt: “Tôi là diễn viên, tôi muốn catse!”

“Hừ, bình thường cậu đều lấy tôi ra đánh cược, rốt cục cũng đến phiên cậu đi...” Tô Hiếu Dị truy vấn: “Ai, cậu cùng Trầm tiểu thư đến có thể tiến tới cuối cùng không? Tôi đã đặt không kết hôn nha...”

“Cậu không tin tưởng tôi như vậy?” Trợn mắt trừng trừng.

“Cũng không phải vậy, tôi chỉ cảm thấy, Trầm tiểu thư đẹp thì đẹp, nhưng không phải loại cậu thích... Nói thế nào nhỉ, cần thêm phần hoạt bát đáng yêu...” Tô Hiếu Dị nghiêng đầu, nỗ lực suy nghĩ.

Tiểu Trình lúc này vừa vặn đi ra, thấy Tần Đại Bằng cũng rất kinh ngạc: “Đại Bằng ca, hôm nay thứ bảy a, anh không đi hẹn hò sao, bị đá?”

Tần Đại Bằng lại nổi nóng: “Tôi thứ hai đến thứ sáu đều đi xem phim, dạo phố, ăn cơm, dù gì cũng phải có một ngày nghỉ chứ, sao tất cả đều lấy ánh mắt kỳ quái nhìn tôi vậy chứ?”

“Có bạn gái, đương nhiên sẽ hi vọng thời thời khắc khắc bên cô ấy, không phải sao?” Tiểu Trình kinh ngạc.

Tần Đại Bằng ngẩn ngơ, nhỏ giọng nói: “... Tôi với cô ấy... tử vi không hợp...”

Tiểu Trình nhún nhún vai, kéo bốn cái xe đẩy bên ngoài vào tiệm, trò tâm lý cậu không hiểu lắm, lại không phát hiện Tần Đại Bằng nhìn bóng lưng mình có chút chờ.

Lúc này Tô Hiếu Dị còn nói: “Tình yêu dị tính vậy thật phiền toái, lo lắng đến vấn đề hôn nhân, lắm chuyện, không giống tôi cùng Đại Đồng ca, dù sao hạ quyết tâm không kết hôn với phụ nữ, không lo lắng gia thế đối tượng hay vấn đề giáo dục con cái sau này...”

“Nói đến nói đi, thích phụ nữ như tôi là tự mình tìm khổ? Thiết, cậu hạnh phúc khoái hoạt nên giấu cợt tôi sao.” Tần Đại Bằng mắng.

Tô Hiểu Dị ha ha cười, vỗ vỗ vai hắn, còn hỏi: “Đại Bằng, nói thật, cậu thật sự thích Trầm tiểu thư? Cậu một chút cũng không giống tên ngốc đang chìm trong biển tình...”

“Cô ấy hoàn hảo vậy, có giáo dưỡng, nói năng cũng trầm ổn, lúc ra ngoài ăn cơm, rất nhiều gã lấy ánh mắt giết người nhìn tôi... Bất quá...”

“Bất quá thế nào?” Hai mắt tỏa sáng, Tô Hiểu Dị hỏi, thuần túy chỉ là hóng.

“... Cậu hỏi nhiều như vậy làm gì? Hiện tại mấy giờ, còn không mau đi mua đồ ăn? Tôi mỗi tháng đưa cậu hai ngàn đồng mua thức ăn, đừng hòng bỏ mặc dạ dày tôi!” Trừng người.

“Ai da, sắp tới giữa trưa, Đại Đồng ca sẽ đói bụng...” Nói xong, Tô Hiểu Dị liền vội vàng qua đường, muốn tới siêu thị đi mua hải sản.

Tần Đại Bằng lại thất thần một hồi, nghĩ không ra vấn đề —— cùng Trầm tiểu thư hẹn hò không tồi, ngày đầu tiên mới mẻ, ngày hôm sau khoái trá, ngày thứ ba bắt đầu mất tinh thần, cảm thấy mấy chủ đề bắt đầu lặp lại, sau đó nghìn bài một điệu, cô ấy tuy rằng xinh đẹp hơn hẳn những người từng quen, nhưng, hành vi lại đại để giống nhau, thích đi dạo phố mua sắm, tán gẫu, còn mãnh liệt đề nghị mình mua xe có rèm che...

Gì chứ, mua xe cũng cần nhìn điều kiện, cần lo chỗ đỗ xe, hàng năm còn phải nộp đủ thứ thuế, lại nói, coi như mình đã có không ít tiền gửi ngân hàng, hắn muốn trước mua căn hộ, trước mắt, hắn ở Đài Bắc công tác, xe máy phóng khắp nơi, linh hoạt lại dễ dừng xe, đổi ô tô làm gì?

Ai, vẫn là vào quán, khi dễ Tiểu Trình thú vị hơn.

8. Chương 4-2

Chạy vào quán, bắt chuyện cùng Tần Đại Đồng xong, đi, Tiểu Trình đâu?

Tần Đại Đồng tuy cần nhắc em họ lại muốn khi dễ người, tay vẫn hướng về phía sau, nói: “Anh bảo Tiểu Trình xuống kho kiểm hàng, em tiện xuống luôn đi, khuôn rượu vang với Sake ra, ông chủ Lâm muốn nhắm nhấp trong giờ ăn...”

A một tiếng, Tần Đại Bằng cũng không oán hận anh họ lại bắt mình lao động không công, qua phòng bếp, phía sau là một kho hàng nhỏ, bên trong có rất nhiều thùng hàng, cửa mở ra, hắn đi vào, thấy Tiểu Trình đang bán khom người, cầm sắp giấy ghi chép chép.

“Đại Đồng ca hỏi rượu vang ở đâu?” Một đồng rượu, mắt Tần Đại Bằng hoa lên rồi, cũng phân không rõ rượu gì với rượu gì.

Tiểu Trình đang tính toán số lượng, nghe vậy, cũng không đáp lời tiện tay chỉ chỉ trên mặt đất chỉ, nơi đó có mấy cái thùng gỗ.

Nhiều lại nặng như vậy... Đại Đồng ca rõ ràng muốn bóc lột sức lao động mà... Tần Đại Bằng cảm giận nghĩa, quay đầu muốn ca thán với Tiểu Trình, để cân bằng một chút cảm xúc bị bóc lột, lại thấy Tiểu Trình khẽ nhếch miệng, thì thào đếm mấy con số, rất chuyên tâm, chỉ sợ đếm sai...

Không xong, thân thể Tần Đại Bằng có chút vọng động... Ho nhẹ vài cái, chuyển tầm mắt.

Tiểu Trình nghe thấy, quay đầu lại hỏi: “Đại Bằng ca anh bị cảm?”

“Không, tôi vừa mới bị sắc nước miếng, không có việc gì.” Phủ nhận.

Nếu Tần Đại Bằng nói vậy, Tiểu Trình cũng không để ý, tiếp tục kiểm hàng, Tần Đại Bằng không vội, liền tựa vào cạnh cửa, dù bận vẫn thông dong.

“... Cậu hôn Tiểu Thiên chưa?” Thành linh đặt câu hỏi.

Tiểu Trình hoảng tới đánh rơi sấp giấy trong tay, mặt đỏ lên, mắng: “Đại Bằng ca sao lại hỏi câu ngu ngốc vậy? Tôi, tôi thực ngượng ngùng da...”

“Có gì mà ngượng? Cả hai đều thành niên, nam nữ hoan ái thực bình thường.” Thấy Tiểu Trình phản ứng khoa trương như vậy, Tần Đại Bằng thấy thật thú vị.

Ngượng ngùng nhạt đồ lên, Tiểu Trình giận dữ: “Tôi không... Không nhanh như vậy...”

Vẫn cố ý tiếp tục chủ đề: “Dắt tay thì sao?”

Tiểu Trình mặt càng đỏ, hồng đến mang tai: “Dắt, dắt một lần... Không, là vì xe bus chạy qua, tôi kéo cô ấy đuổi theo... Không phải cố ý...”

Tần Đại Bằng ha ha cười, nói: “Đã qua một tuần, một tôi còn hy sinh thân mình dạy học, cậu lại có thể chỉ nắm tay? Thật mất mặt!”

Tiểu Trình không thể không nhớ tới kinh nghiệm hôn môi lần trước, cúi đầu, vệt đỏ ửng lan tràn đến cổ: “Sẽ, một ngày nào đó sẽ...”

Cậu như vậy thực đáng yêu, Tần Đại Bằng tâm vừa động, tiến lại gần, một tay đặt lên vách tường, khiến bóng mình ôm trọn lấy cậu, thấp giọng hỏi: “Một ngày nào đó? Rốt cuộc là ngày nào?”

“Kia, cái kia... Chuyện này sao có thể gấp? Tôi... Thôi Đại Bằng, đừng cố ý khi dễ ta, tránh ra!” Tiểu Trình bỗng dưng cảm thấy cảm giác áp bách dị thường truyền đến, không tự chủ được trong lòng có chút hoảng, ngẩng đầu nghĩ muốn đẩy Tần Đại Bằng ra.

Đẩy không ra, Tần Đại Bằng bắt lấy tay cậu, dùng ngữ khí như đang khiêu khích hỏi: “Có muốn... ôn tập một lần?”

Tiểu Trình nuốt nước miếng, hiểu được ám hiệu của hắn, trong lòng có chút nhớ nhung, cũng có chút không muốn...

Mấy ngày nay cậu vẫn không thể quên được cái hôn tiêu hôn ấy, dù đối phương với mình đồng giới, nhưng, không ghét chính là không ghét, trong lòng lại mơ hồ cảm thấy có chỗ nào không đúng...

Đến tận cùng là không đúng chỗ nào? Không thể nói rõ.

Đang tự hỏi, đã bị đôi môi không xa lạ gì ấn lên, theo phản xạ, Tiểu Trình cũng không giãy dụa, từ từ nhắm hai mắt, theo những gì Tần Đại Bằng dạy, vì thế cũng học đối phương đưa đầu lưỡi ra, học theo động tác cắn liếm lộn xộn, nước bọt của cả hai hoà vào nhau, một lần lại một lần.

Một lớn một nhỏ trong kho hàng, không có tiếng nói, chỉ có tiếng quần áo cọ xát, cùng với tiếng thở dốc nặng nề, Tần Đại Bằng thực kì lòng không đậu, ấn chặt Tiểu Trình lên vách, ban đầu còn kiên trì, nhưng càng về sau, có thể là vì không gian nhỏ hẹp làm cho người ta có cảm giác như đang yêu đương vụng trộm, dục vọng ngược lại càng không thể vãn hồi...

Thẳng đến khi thân thể đều run lên, mới bắt đầu dĩ buông tha cho môi đối phương, ánh mắt vẫn tham lam, rõ ràng chưa thoả nguyện, còn muốn...

“... Đại Bằng ca, anh cắn nát miệng của tôi...” Có chút ngượng ngùng, Tiểu Trình lí nhí oán hận.

“... Đây là làm sai mẫu... Cậu đừng học...” Tần Đại Bằng nói, trong lòng hiểu rõ, là mình hãm không được.

“Có thể... Nếu không ra ngoài... Đại Đồng ca sẽ cho là tôi lười biếng...” Kỳ thật Tần Đại Đồng chưa từng mắng Tiểu Trình lười biếng, Tiểu Trình chỉ là tìm lý do đi ra, muốn bình ổn dục hoả bưng bưng trong người.

Tần Đại Bằng nghiêng tai lắng nghe bên ngoài, vô thanh vô tức, vì thế lại bá đạo hôn một lần, nhưng lúc này động tác mềm nhẹ, không tiếp tục dùng đầu lưỡi đi xâm lược nữa, chỉ dùng môi ma sát, có chút cảm giác khinh liên mật ái, chậm rãi, chậm rãi làm thân thể hạ nhiệt...

“Thối Đại Bằng, Tiểu Trình, hai người đang trong kho hàng sao?” Tô Hiểu Dị ở bên ngoài gọi.

Hai người cả kinh, kích động ly khai, Tô Hiểu Dị cũng vừa vặn đi tới, sắc mặt như thường, tựa hồ vẫn chưa phát hiện có gì không đúng, có điều...

“Tiểu Trình mặt cậu đỏ vậy, sao thế? Thối Đại Bằng, Đại Đồng ca nói nhờ cậu dọn rượu, dọn 20 phút còn chưa ra, anh ấy nói cậu nhất định lại khi dễ Tiểu Trình, đúng hay không... Tiểu Trình, cậu nói cho tôi biết Đại Bằng khi dễ cậu thế nào, tôi giúp cậu giải quyết!” Tay chống hông, Tô Hiểu Dị khí thế so với ông chủ thật còn lớn hơn.

“Không phải, tôi...” Có tính là khi dễ hay không, Tiểu Trình cũng không chắc lắm, “Đại Bằng ca đang dạy tôi...”

Tần Đại Bằng mặt tối sầm, Tiểu Trình sẽ không nói trắng hết ra chứ?

Chỉ nghe Tiểu Trình nói tiếp: “... Anh ấy đang dạy tôi chiến thuật yêu đương... Không khi dễ... Có rồi, vẫn là có khi dễ chút ít...”

Hai người nhìn nhau, nhớ tới hành vi vừa rồi, hiện giờ giống như thời điểm yêu đương vụng trộm bị bắt quả tang, nhưng cũng có chút khoái cảm dị thường sinh ra.

“... Hai người có điều... Có bí mật gạt tôi a...” Tô Hiểu Dị cười mắng: “Đáng ghét, không nói thì thôi, mau đi ra, hiện đang có khách, Tiểu Trình nhanh ra tiếp đón, Thối Đại Bằng, rượu cũng mau mang lên, Đại Đồng ca bực rồi đó!”

Tiểu Trình nhanh như chớp chạy đi, Tần Đại Bằng thì liếm liếm môi mình, nghĩ mới rồi bản thân cơ hồ không chế không nổi...

Không đúng, mình không như Đại Đồng ca, Tần Đại Bằng hẳn cho tới bây giờ chưa từng động tâm với đàn ông, từ khi trưởng thành đến nay, hẳn vẫn chỉ thích ngắm phụ nữ, đối bộ ngực đầy đặn cùng đồn mông kiêu kiêu có phản ứng, thế nào lúc này... Nổi da gà a, quả nhiên, từ khi Tô Hiểu Dị đến quán Đại Đồng, cùng Tần Đại Đồng kiếm tiền tình thâm, từ trường nơi này liền thay đổi, hiện tại lại khiến bản thân đối với một tên nhóc nổi lên khoái cảm dị thường.

“Sao vậy?” Tô Hiểu Dị thấy sắc mặt bạn mình lúc xanh lúc trắng, hỏi.

“Tiểu Dị, đồng tính luyện ái có thể lây bệnh không a?” Thực nghiêm túc hỏi.

“Sẽ a, Đại Đồng ca cũng bị tôi lây bệnh, hắc hắc...” Tô Hiểu Dị cười thực đắc ý: “Lây bệnh rồi sẽ không có thuốc chữa, là bệnh bất trị... Bất quá Đại Đồng ca không để ý là được.”

“Cậu nghiêm túc chút cho tôi! Tôi đang lo lắng hạnh phúc tương lai của mình, cậu trả lời đúng đắn đi.”
Trùng mắt, nói.

“Hừ, tôi thực nghiêm túc a, cậu lại đi hỏi vấn đề quái quỷ này, cái gì mà lấy với truyền... Cậu yêu con trai sao?” Tô Hiểu Dị đột nhiên tỉnh ngộ, như đã phát hiện bí mật động trời.

“Không, không có, cậu đừng đoán bừa, tôi chỉ.. Tôi chỉ..” Tần Đại Bằng cũng không biết miêu tả tâm trạng hỗn loạn của mình ra sao.

Tô Hiểu Dị cười ha ha, dùng sức vỗ vỗ ngực Tần Đại Bằng, nói: “Người anh em, mặc kệ cậu thích ai, tôi đều ủng hộ cậu, hắc hắc, tôi cho cậu biết, chỉ cần thực tâm yêu rồi, cậu sẽ quên hẳn giới tính đối phương, bởi khoái trá bao lấy óc cậu rồi!”

“Uy uy, đừng đoán loạn, tôi thật sự không... Tôi còn thích ngấm ngực phụ nữ...” Biện giải, vội vàng nói.

“Cho nên tôi mới nói cậu hỏi vấn đề kỳ quái!” Vẫy vẫy tay, Tô Hiểu Dị nói: “Được rồi, mau làm việc, tôi còn phải nấu ăn.”

Chịu phận bất hạnh dọn kho rượu, Tần Đại Bằng quyết định giờ ăn nhất định phải ăn nhiều thêm một chén, coi như bù vào năng lượng tiêu hao vì dọn kho rượu.

Chờ giữa trưa nhàn rồi rồi, Tô Hiểu Dị vội gọi mọi người ăn cơm, trên bàn cơm, cậu ta nói với Đại Đồng ca thứ bảy phải về nhà một chuyến, bởi vì có người chị họ kết hôn, bác cả và mẹ Tô Hiểu Dị gọi điện lên, nói Tiểu Dị nhất định phải về nhà ăn cưới.

Tiểu Trình tò mò hỏi: “Tiểu Dị ca, người nhà anh có biết anh có người yêu cùng giới không?”

“Biết a, lúc học đại học tôi đã nói hết, ba sợ hãi, mẹ mới đầu cũng không thể chấp nhận, có điều anh chị tôi góp nhặt nhiều tin tức cho ba mẹ xem, nói như tôi vậy không phải bệnh, cho nên ba mẹ cũng mặc kệ, chỉ bắt anh chị tôi sau này sinh thêm vài đứa trẻ nữa...”

Tần Đại Bằng nói: “Người nhà cậu tuy ở phía nam, thế mà còn phóng khoáng vậy, không như mấy ông bà già khác, nghĩ đây là bệnh, còn ép con mình đến bệnh viện tâm thần, để bác sĩ trị liệu ấy.”

“Giờ xã hội càng lúc càng thoáng, một ngày nào đó, mọi người sẽ không dùng ánh mắt khác thường nhìn chuyện này nữa.”

Tô Hiểu Dị cười dài nói: “Bản thân tôi rất lạc quan, chẳng cần quan tâm ai khác, chỉ cần tôi cùng Đại Đồng ca trải qua cuộc sống hạnh phúc là được.”

Vẫn luôn giữ yên lặng Tần Đại Bằng lúc này mở miệng: “Tiểu Dị, anh về em đi.”

“A, Đại Đồng ca muốn theo em... Anh muốn gặp ba mẹ em a?” Tô Hiểu Dị hỏi.

“Tiện thăm hỏi, mặt khác, anh lo em đi xe đường dài một mình.” Tần Đại Đồng nói.

“Em cũng không phải trẻ con, giờ còn cao thêm rồi, hơn nữa đi máy bay cũng nhanh.” Tô Hiểu Dị cũng không cự tuyệt: “Nếu Đại Đồng ca không ở đây, quán làm sao giờ? Phải nghỉ bán hai ngày?”

Tần Đại Đồng liếc xéo cậu em họ, nói: “Thứ bảy Đại Bằng không đi làm, để hấn tới giúp Tiểu Trình giao hàng, anh với em sáng sớm thứ bảy xuất phát, tối chủ nhật trở về.”

“Kia, Đại Đồng ca, cuối tuần chúng ta thuận tiện tới Khẩn Đình chơi tốt lắm, em sẽ mượn xe ca ca.” Tô Hiểu Dị đã xếp kế hoạch xong xuôi.

Tần Đại Bằng càng nghe càng không thích hợp: “Uy uy, Tô Hiểu Dị, cậu về nhà, muốn tôi lại đây làm công nhân, cũng còn chưa hỏi ý kiến thân chủ, này thật không hợp đạo lý làm người...”

Tô Hiểu Dị không thèm cùng hấn tranh luận, chỉ yếu ớt nhìn Tần Đại Đồng, Tần Đại Đồng liền quăng qua ánh mắt so với băng đá còn lạnh hơn, cậu em họ thân yêu lập tức không dám ho một tiếng.

Chỉ có Tiểu Trình cao hứng, thứ bảy này mình không cần giao hàng, có thể bắt chéo chân ở trong quán xem TV, khách đến thì tiếp, hết thấy để Tần Đại Bằng chạy bàn, giao hàng,... như người hầu, thật sự là quá tốt.

9. Chương 5-1

Những ngày kế tiếp không gió không mưa, quán Đại Đồng bẽ bộn, nhân viên Trình Mặc Sĩ vì mục tiêu vĩ đại, mỗi ngày đều rối loạn như ruồi bay trên đầu, đi làm, sau khi tan việc đến thư viện, Tiểu Thiên đều giúp cậu giữ chỗ tốt, hai người như có như không, bắt quá, không ai nhắc tới chủ đề miễn cảm đó.

Nếu đọc sách quá giờ giới nghiêm của Tiểu Thiên, Tiểu Trình nhất định sẽ cùng cô đợi xe bus, đợi người lên đúng xe, cậu mới quay lại thư viện, lại tiếp tục đọc thêm một giờ, đến lúc thư viện đóng cửa mới ra về.

Cuộc sống bận rộn mà phong phú, không phải sao? Bắt quá, trong sinh hoạt, ngẫu nhiên vẫn có chuyện lệch ngoài quỹ đạo.

Chính là Tần Đại Bằng kia, tựa hồ hôn Tiểu Trình đến nghiện rồi, mỗi lần cùng Tô Hiểu Dị hân hoan tan sở, trở lại quán Đại Đồng, thừa dịp Tô Hiểu Dị tới siêu thị đối diện mua đồ ăn, Đại Đồng ca cũng ở bên ngoài thì chỉ cần Tiểu Trình không chú ý, hấn liền gặp lòi kéo đối phương ra sau, tại nơi không ai thấy, hôn.

Quả thực giống như yêu đương vụng trộm.

Bị hôn vài lần, Tiểu Trình cũng không kiên nhẫn, mắng: “Đại Bằng ca, sao anh cứ khi dễ tôi vậy? Muốn hôn, đi hôn Trầm tiểu thư của anh đi! Nếu bị bọn Đại Đồng ca thấy, tôi thực xấu hổ.”

Cậu càng xấu hổ, Tần Đại Bằng càng muốn hôn, đến cùng, hắn cũng phân không rõ mình rốt cuộc là đơn thuần muốn hôn Tiểu Trình, hay vì muốn thấy Tiểu Trình thở hổn hển và xấu hổ cháy mặt kia nữa.

Tiểu Trình bị hôn đến chết lặng, Tần Đại Bằng muốn hôn liền hôn đi, hơn nữa có thể là vì mỗi ngày thấy ông chủ Đại Đồng cùng Tô Hiểu Dị buồn nôn như vậy, chính cậu đối với đồng tính tiếp xúc thành tự nhiên, cũng chẳng thêm kháng cự.

Qua vài ngày, Tô Hiểu Dị mơ hồ cảm giác đồng sự cùng nhân viên có gian tình, đem Tần Đại Bằng kéo qua một bên tra hỏi.

“Cậu đừng đối Tiểu Trình quá phận nga, tôi với cậu có vài năm giao tình, bình thường không gây gổ, cậu đừng có bám theo tôi tới mà động tay động chân với Tiểu Trình, cậu ta tuy rằng từng đi lính, nhưng vẫn ngây thơ vô cùng, nếu có chuyện gì, cậu phải phụ trách nhiệm.”

“Nhưng Tiểu Trình thật sự rất vui vẻ, đáng vẻ không giống như cậu, lão du điều, đùa bỡn cậu không có ý nghĩa, phản ứng gì cũng không có...” Ha ha cười.

Một lời này của Tần Đại Bằng liền bị Tô Hiểu Dị bắt được, chạy đi tìm tình nhân cáo trạng: “Đại Đồng ca, Đại Bằng nói em là lão du điều, đánh hắn! Đúng rồi, không phải có vỏ chai rượu sao? Lấy ra đập đầu hắn, xem sau này hắn còn dám nói lung tung nữa hay không!”

Tần Đại Bằng ôm đầu, nhảy lên xe máy bỏ chạy, nói phải về nhà tắm rửa, tối còn cùng Trầm tiểu thư đi xem phim.

Tần Đại Đồng phía sau kêu: “Ngày mai thứ bảy, anh không ở nhà, cậu đừng quên qua đây giúp Tiểu Trình mở tiệm.”

“Đã biết, đã biết, Đại Đồng ca, nhớ mang ít doi về , em thêm không chịu nổi rồi.” Một bên lái xe một bên quay lại kêu.

Ngày hôm sau, khoảng mười giờ Tần Đại Bằng tới, Tiểu Trình đã sớm mở cửa tiệm, quét dọn trong ngoài, đợi nhân viên tạm thời xuất hiện, cậu liền không khách khí đưa khăn cho hắn, muốn hắn lau quầy.

“Đây không phải công việc của cậu sao? Đại Đồng ca chỉ bảo tôi giúp giao hàng, cậu đừng cho là núi không có hổ, hầu tử xưng vương, thực nghĩ mình một bước thăng thiên, là ông chủ...” Tần Đại Bằng nói lầm bầm nói.

“Tôi chính là đại diện thay ông chủ a, hôm nay tôi là lớn nhất, anh nếu không theo, ngày mai Đại Đồng ca trở về, tôi cáo trạng cho anh biết.” Tiểu Trình cũng không sợ hắn.

Tần Đại Bằng tức giận: “Tốt, tiểu tử này càng lúc càng lớn mật, dám đứng lên đầu ta... Hảo hảo hảo, không giáo huấn cậu một trận, tôi với cậu cùng họ!”

Quăng khăn cùng bình xịt xuống đất, kéo Tiểu Trình vào bếp, hất vóc dáng cao lớn, di truyền Tần gia bọn hần trời sinh mãnh liệt trắng thể, cho nên khí lực tuyệt không bại bởi Tiểu Trình chỉ biết dọn quán, Tiểu Trình giãy dụa vài cái, không được, lại bị kéo đến góc âm u, bị đặt lên vách tường...

“Anh lại muốn ăn đậu hủ, ma đầu cuồng hôn môi!” Thở phì phò mắng.

“Đậu hủ cậu ăn rất ngon, không thể bỏ!” Tần Đại Bằng đương nhiên nói.

“Tôi vẫn luôn nghĩ, anh gần đây sao lại thích hôn tôi như vậy? Hiện tại tôi nghĩ đến nguyên nhân vậy, trước kia anh thường đùa cợt Tiểu Dị ca, sờ mó này nọ, bị Đại Đồng ca giáo huấn xong, chưa thỏa mãn dục vọng, mới đem ma chưởng phóng lên người tôi, đúng hay không?”

“Mất cậu bay đi đâu vậy? Đều là Tiểu Dị ăn đậu hủ tôi, nếu không phải có Đại Đồng ca, tôi còn không biết bị hành hạ bao lâu...” Tần Đại Bằng biện giải.

Được rồi, nhớ lại lúc trước, lúc Tô Hiểu Dị bị tình nhân cũ đá, cậu ta chịu bao nhiêu nhục, vì an ủi đồng sự, Tần Đại Bằng đành hy sinh nhan sắc, làm thùng rác cho Tô Hiểu Dị xả hận, còn phải đảm nhiệm vai nghệ sĩ hài, chọc thích khóc Tô Hiểu Dị cười, để cậu ta khoá ‘vòi nước’ của mình lại, còn phải hiến thân mình, cho cậu ta nắm nắm sờ sờ, đoạn ngày kia có bao nhiêu bị thăm a!

May mắn, Đại Đồng ca tiếp nhận người, Tô Hiểu Dị hiện tại đã không còn khóc, mình cũng thoát ly khổ hải, trời lại nắng ráo, nhân sinh lần thứ hai tràn ngập ý nghĩa...

“Di, sao vậy?” Vẫn trong tư thế bị áp, Tiểu Trình hỏi.

“... Tình yêu quả là có thể thay đổi một con người, cậu nhìn Tiểu Dị xem, trước lúc nào cũng sâu vân thâm vụ, hiện tại có Đại Đồng ca yêu làm dịu, mỗi ngày tươi cười rạng rỡ, cậu tính qua không, tháng này cậu ta khóc mấy lần?”

“Tôi nhớ...” Nghiêng đầu, Tiểu Trình thật nghiêm túc lắng bầm: “Tháng này không ấn tượng, tháng trước... Đúng rồi, anh uống trộm canh gà nhân sâm anh ấy làm riêng cho Đại Đồng ca, anh ấy khóc đến thắm, đến lúc anh bị Đại Đồng ca bị đánh một trận mới...”

“Chuyện nhỏ làm gì nhớ kỹ vậy? Cậu có cừ oán với tôi sao?” Tần Đại Bằng tái mặt.

Tiểu Trình hì hì cười, cảnh Tần Đại Bằng bị Đại Đồng ca đuổi đánh lúc ấy thực trào tiếu, Tô Hiểu Dị còn lôi kéo Tiểu Trình ngồi bên cạnh, một bên uống trà, một bên xem cổ vũ tiết mục, cũng chính là khi đó, Tiểu Trình mới biết vì cái gì Tần Đại Bằng sợ Tần Đại Đồng muốn chết như vậy, xem Tần Đại Đồng đánh người ngoan kinh, so với hung thần ác sát thì chỉ có hơn không có kém.

Tần Đại Bằng nhìn biểu tình cậu liền biết cậu đang liên tưởng đến chỗ nào rồi, càng thêm thẹn quá hoá giận, đề lên đối phương, khoá trên tường, hôn xuống, thuận tiện dụng lực cắn vài cái, phạt cậu dám nghĩ tới bộ dạng chật vật của mình...

“Tần tang... Tần tang...” Bên ngoài có người kêu.

Tiểu Trình dùng sức cản lại, chờ Tần Đại Bằng bị đau bụng ra thì Tiểu Trình mới đỏ mặt, nói: “Tránh ra, có khách đến!”

Đẩy tên điên cuồng hôn môi ra, Tiểu Trình lao ra, chợt nghe thanh âm của khách quen hỏi: “Tiểu Trình a, còn Tần tang đâu?”

“Cùng lão bà về nhà mẹ đẻ rồi...” Tiểu Trình trả lời.

“Tôm khô, Tần tang có lão bà sao? Thế nào lại không mời khách? Cô nàng đó trốn nhà tới đây sao?” Trịnh tang nghe được chuyện tốt, mắt liền tỏa sáng.

Tiểu Trình biết lỡ lời, le lưỡi, nhanh chóng nhìn tả hữu mà nói: “Sao vậy, Trịnh tang, vợ anh không phải cấm anh hút thuốc sao? Anh đừng trộm mua, không sợ mấy bà lấy thái đao đuổi tới a...”

“Mấy bà qua Đông Nam Á chơi, Tiểu Trình, đừng mách họ tôi tới mua thuốc... Nếu bị bắt tôi sẽ chết mất...” Kể chuyện thuốc Trịnh tang quả nhiên liền quên chuyện lão bà của Tần tang.

Tiến Trịnh tang, trong điểm đột nhiên công việc lu bù lên, có mấy quán đồng thời thúc giục gọi hàng, Tiểu Trình liền thể hiện uy phong, mở xe vận tải, bắt Tần Đại Bằng quét dọn lại cửa hàng một lần, rồi bắt hẩn khởi động xe tải nhỏ, chạy khắp nội thành giao hàng, còn muốn hẩn thuận tiện mua đồ ăn Trung Quốc về.

Lúc về tới cũng đã là hai giờ chiều, tùy tiện ăn đồ ăn nhanh Tần Đại Bằng mua ven đường, Tiểu Trình còn oán hận, ăn quen đồ Tô Hiếu Dị nấu rồi, mấy thứ bên ngoài này thật khó nuốt, hoa dại quả nhiên không bằng hoa nhà.

“So sánh vớ vẩn, trình độ quốc ngữ của cậu còn tệ vậy, ngày mai cuối tuần, ngồi tra chữ đi.” Tần Đại Bằng giễu cợt.

Tiểu Trình thật không hiểu nổi, cậu cảm thấy so sánh như vậy thực thích hợp a.

.

10. Chương 5-2

Qua một ngày bận rộn, sau bữa tối, Tần Đại Bằng cơ hồ muốn coi sàn nhà như giường ngủ mà nằm vật xuống.

“Thật sự mệt chết đi, đều là lao động chân tay, vẫn là công ty của chúng tôi tốt, ngồi trong văn phòng làm việc, có máy lạnh thổi vù vù, còn có thể ngắm nữ nhân viên xinh đẹp...”

“Tiểu Dị ca nói bạn gái của anh Trầm tiểu thư là hoa hậu văn phòng, vậy còn chưa đủ sao còn lên nhìn người khác?” Tiểu Trình nhún mày: “Không tốt, Đại Bằng ca, nhanh chóng kết hôn đi, có lão bà rồi, anh sẽ không thể mỗi ngày đều tới ăn đậu hủ tôi.”

Lại là đề tài kết hôn, Tần Đại Bằng gần đây bị hỏi đến phát phiền, xua xua tay, không muốn nói tiếp chuyện này, sau đó hần nghĩ tới điều gì, hỏi: “Di, cậu hôm nay không cùng Tiểu Thiên muối muối hẹn đọc sách?”

“Tôi muốn ở lại trông quán, Đại Bằng ca cũng chỉ tới hỗ trợ, rất nhiều việc sẽ không rõ... Xem, tôi phải ghi lại hoạt động buôn bán hôm nay, rồi còn phải quét tước một lần... Đêm nay anh lưu lại, ở đây toàn thứ giá trị, phải có người trông nom, đợi tôi chỉ anh mở hệ thống giữ trộm thế nào.”

“... Chỉ có mấy quả doi làm quà tạ lễ thật là quá tiện nghi cho Đại Đồng ca...” Tần Đại Bằng biết vậy chẳng làm, rất nhanh lại lên tinh thần: “Mình tôi ở lại thì chán lắm, cậu cũng đừng về nhà, ở đây cùng tôi nói chuyện phiếm.”

“Không, anh đâu có tán gẫu gì đâu, chỉ biết nghĩ cách khi dễ tôi, tôi phải chạy lấy người, tránh bị anh ăn mất.” Thấy gần đây thủ đoạn của ai đó ngày càng thâm hiểm, Tiểu Trình đương nhiên phải đề phòng.

Tần Đại Bằng lại muốn đuổi theo túm cổ Tiểu Trình, Tiểu Trình ha ha cười, thấy thời gian cũng đã muộn, liền vừa chạy vừa chuẩn bị đóng cửa, nhanh chóng ghi chép doanh thu, Tần Đại Bằng nhàm chán đông sờ sờ tây mó mó, kiếm được một loại không biết là rượu gì, ngày mai cũng không rời khỏi đây, liền kiếm chút thức ăn Tô Hiểu Dị cất trong tủ, cứng rắn lôi kéo Tiểu Trình lên lầu xem HBO.

“Không được, tôi còn phải học...” Tiểu Trình không hứng thú với rượu bia.

“Một ngày không học cũng chả sao... Nhanh lên, khó có ngày như thế này, Đại Đồng ca cùng Tiểu Dị không ở đây, đương nhiên phải hưởng thụ a.” Tần Đại Bằng ngang ngược nói.

Thật sự là không lay chuyển được hần, Tiểu Trình nhún nhún vai, rất nhanh hoàn thành công việc, kéo cửa sắt, gọi điện về nhà, báo hôm nay không về, rồi cùng Tần Đại Bằng làm ổ trên sofa lầu hai.

Cũng không biết đây là rượu gì, Đại Bằng lười hỏi, dù sao uống được là được, Tiểu Trình nhìn nhìn chai rượu, biết đó là rượu để nhập khẩu nước ngoài giá khá cao, mình tuyệt đối sẽ không mua nổi, trong lòng cậu hạ quyết tâm, thanh toán đều đổ lên đầu Tần Đại Bằng, người ai chẳng thích đồ ‘chùa’, có cơ hội uống

rượu mắc miễn phí, tội gì không uống, hảo, cho Tần Tiểu Bằng coi tiền như rác!

Ngày nghỉ truyền hình đều phát những bộ phim kinh điển, hai người ngồi, Tiểu Trình lấy hai ly thủy tinh, lại lấy đá, nói rượu này ướp lạnh sẽ rất ngon.

Tần Đại Bằng không hiểu, dù sao Tiểu Trình nhất định sẽ biết thưởng thức, liền nghe cậu thêm hai viên đá, hai người ban đầu cũng chỉ là xem phim rồi bình luận tình tiết, bất quá, bình thường không uống rượu Tiểu Trình tựa hồ không có tử lượng như người thường đi liên hoan tiệc tùng như Tần Đại Bằng, mới hai, ba ly, cả người cậu liền hồng, ánh mắt cũng mờ mờ.

“Lại đến...” Tần Đại Bằng ăn bánh, uống rượu như nước lã, vừa thấy ly của Tiểu Trình rỗng, lại ân cần tiếp rượu, còn lảm nhảm: “Cậu thiệt là, làm trong quán Đại Đồng ca lâu như vậy, tử lượng vẫn kém như vậy... Không được, tôi phải huấn luyện cậu...”

“Từ bỏ, Đại Bằng ca...” Tiểu Trình đau đầu: “Uống rượu... Muốn... ngủ... Tôi muốn ngủ...” Nói xong, đầu nghiêng một cái liền đi gặp Chu công.

Tần Đại Bằng đang uống cao hứng, mắng cậu: “Tử lượng của tôi so với Tiểu Dị còn kém, lần trước tôi còn gục trước cậu ta, mà cậu lại có thể không bằng tôi?”

Kiên quyết dựng cậu dậy, rót rượu vào miệng cậu, Tiểu Trình miệng hé ra, cứ như vậy uống hết, chờ còn vào trong bụng, bị ngọn lửa vô hình đốt cháy từ bụng lên đầu lưỡi, kỳ thật, rất thoải mái, Tiểu Trình bắt đầu lảng lảng.

Hương rượu xông lên, khiến cậu thả lỏng, rồi không kiêng kỵ gì hỏi tới chủ đề.

“Đại Bằng ca...” Lớn mật, Tiểu Trình hỏi: “Anh, anh cùng đàn bà kinh nghiệm thực phong phú... Phải không?”

“Nào có?” Cũng có chút say, ngơ ngác nhìn Tiểu Trình trả lời.

“Đừng gạt tôi, Tiểu Dị ca nói...” Đột nhiên ha ha cười rộ lên: “Anh ấy nói anh... Thường thường đổi bạn gái, kết giao không quá ba tháng liền chia tay... Anh...”

Tần Đại Bằng ngấm lại, quả thực là thế, bất quá đây cũng không phải chuyện hay ho gì mà khoe, vì thế nói: “Cậu đừng học tôi... Tôi a... Còn chưa tìm được chân mệnh thiên nữ...”

“Ai là... chân mệnh thiên nữ của anh?” Ha ha cười hỏi.

“Ai là... chân mệnh thiên nữ của tôi?” Tần Đại Bằng cũng rất muốn biết.

Tiểu Trình tới gần hắn, ngửa đầu lại hỏi: “Làm chuyện kia với con gái... Thoải mái sao?”

Tần Đại Bằng hí mắt quan sát, tiểu tử này lại muốn hỏi cái gì? Lần trước hỏi hôn môi thế nào, kết quả hại mình hôn tiểu tử đến nghiện, ngay cả khi hẹn hò cùng Trầm tiểu thư, đến nơi tắm tối có cơ hội cũng không có xúc động gì, trong đầu chỉ có hình ảnh của cậu ta.

Bất quá, Tiểu Trình giống như thật sự say, ánh mắt ướt át, miệng khê mở, phả mùi rượu, môi đỏ đỏ, tựa hồ như mời mình hái đôi môi hồng nhuận như anh đào ấy, hơn nữa, càng lúc càng dựa gần...

Có thể cảm giác rõ ràng thân thể mình nổi lên biến hóa...

“Muốn thử không?” Nghe được chính miệng mình hỏi như vậy.

Suy nghĩ của Tiểu Trình vì còn mà có chút trì độn, căn bản không hiểu Tần Đại Bằng đang nói gì, chờ miệng đối phương cắn môi mình, cậu liền theo quán tính, mơ hồ muốn, hôn môi cuồng ma...

Chẳng qua, ‘cuồng hôn môi’ hiện tại hôn không giống lúc trước... Thực bối rối, thực nôn nóng, giống như muốn đem lửa nóng trong người hắn đổ hết lên cậu...

Hôn một trận cuồng phong bạo vũ, Tiểu Trình vẫn hồn nhiên chưa phát giác tình thế nguy hiểm, cậu chỉ thuận theo bản năng đàn ông, đáp lại đối phương, được rồi, chỉ là hôn... Hôn thì hôn, hai người đều là người trưởng thành, chỉ là hôn môi mà thôi...

Kế tiếp cậu vẫn ngây ngô cảm giác tay Đại Bằng ca càng siết chặt, tay vươn vào trong áo mình, vuốt ve da thịt mình, không bao lâu hắn lại buông ra, cởi bỏ áo của hai người, lại tiếp tục ôm chặt, môi lần thứ hai dán lên, sau đó, nói như thế nào... Thân thể nóng quá...

Hắn không hôn miệng, bắt đầu chuyển qua tai cậu... Tai mẫn cảm như vậy, chỉ cần day nhẹ, chạm nhẹ vài cái, toàn thân liền nổi da gà, khoái cảm liên tăng vọt, vì thế cậu cũng ôm lại, hai tay ở trên lưng đối phương vuốt ve, cảm giác thật tuyệt, nhịn không được, nhẹ giọng phàn nàn.

Tần Đại Bằng dừng một chút, vừa rồi mồm to uống rượu giờ tác dụng phụ đang kéo đến, người ta nói rượu là bà mối hiệu quả nhất, có thể đem dục vọng của người bình thường giấu trong nội tâm không muốn người biết bộc phát ra, cũng như hắn hiện tại...

Tiểu Trình mặc cho người kia ta cần ta cứ lấy, chỉ là nhẹ nhàng chọn vạch hạ xuống, liền phát ra tiếng kêu mị hoặc khiến kẻ khác huyết mạch sôi sục, ngấm lại: bình thường hoạt bát đáng yêu hắn đã không nhịn được mà bị dụ dỗ, hiện tại hoạt sắc sinh hương nằm trên bàn, ai có thể chống cự hấp dẫn này?

Hướng chi, Tần Đại Bằng không phải quân tử gì, cũng không có tâm tư tự hỏi, hơn nữa là hắn chủ động lên đầu, tên đã trên dây không phát không được...

Mặc kệ hậu quả gì, cũng không để ý tới suy nghĩ loạn thất bát tao trong đầu, liền độc ác mà kéo quần Tiểu Trình xuống, tay che mắt cậu, dùng thứ nóng rực không chịu nổi cọ lên phân thân của cậu.

“A, Đại Bằng ca...” Chưa từng chịu kích thích lớn như vậy, Tiểu Trình cả người run rẩy.

Thuận thế đặt cậu lên sofa, tự nhiên như nước chảy thành sông, Đại Bằng cởi quần mình ra, Tiểu Trình vì tuổi còn nhỏ cái gì cũng không hiểu, bị động như đang chờ đợi, ánh mắt mung lung giống như không hiểu Tần Đại Bằng sẽ làm gì tiếp theo...

Bất quá Tiểu Trình thích cảm giác như vậy, da thịt trước mắt rất đẹp, hai môi chạm nhau cũng thực tuyệt, bản thân chưa từng có kinh nghiệm, đối với những cảm xúc xa lạ này thực rung động, cậu thực hi vọng, Tần Đại Bằng sẽ cho cậu nhiều hơn thế. Đừng để cậu thất vọng.

“... Nơi này... Không tiện... Chúng ta vào phòng...” Nghe thấy Tần Đại Bằng nói.

Không nhớ rõ mình trả lời thế nào, chỉ biết là sau đó lại bị hấn bán tha tới giường lớn, còn nghe đối phương thì thào tự nói: “... Đại Đồng ca nơi này nhất định có... Tìm được rồi...”

Nói xong, thứ gì đó lạnh lạnh tiến vào nơi ẩn mật của mình, Tiểu Trình có chút nghi hoặc, lòng lại như biết rõ, đột nhiên nhận thấy có chỗ nào đó không ổn, vốn muốn cự tuyệt, bất quá, Tần Đại Bằng bắt đầu lấy tay âu yếm bộ vị phía trước của cậu, cũng dẫn dắt Tiểu Trình chạm tới nơi đó của mình, rất nhanh, động tác của Tiểu Trình liền vào quy luật, động tác cũng giống như khi cậu trộm ở nhà tắm tự làm, chẳng qua trước đều là tự làm, bây giờ là giúp người khác làm.

Thở hồng hộc, động tác khiêu khích cùng vuốt ve của Tần Đại Bằng càng tốt hơn, không hổ là tình trường hảo thủ, vài cái đã khiến Tiểu Trình phát tiết ra.

“Thoải mái sao?” Thanh âm trầm thấp vang lên, Tần Đại Bằng hỏi.

“Ân...” Ngực pháp phòng, thân thể trần trụi áp sát, khiến Tiểu Trình lúc này càng không giống dĩ vãng, càng thêm kịch liệt, khoái cảm so với tự mình làm còn tăng gấp bội.

“Vậy, thích không?” Truy vấn.

Nhắm mắt lại, Tiểu Trình không dấu diếm, nhẹ nhàng gật đầu.

“... Chúng ta tiếp tục nữa...” Tần Đại Bằng nói.

Cũng không đợi Tiểu Trình đồng ý, hấn bắt đầu kịch liệt hôn khắp thân thể đối phương, từ cổ đến ngực, trượt đến rốn, thất lưng sườn cánh tay cũng không buông tha, cậu nhóc vừa mới tiết dục sao có thể chịu được khoái cảm như vậy, rất nhanh thân thể lại có cảm giác.

“Đại Bằng ca, khó chịu...” Cấn môi, cầu xin người đang tàn sát bừa bãi trên người mình: “Tôi chịu không nổi...”

Lời nói đơn giản, không...chút nào làm ra vẻ, khiến Tần Đại Bằng cơ hồ cũng nhẫn không nổi, hấn dừng một cái, bình tĩnh thở, không để cho mình nhanh như vậy liền bỏ binh quên giáp, khôi phục bình tĩnh rồi, đem Tiểu Trình lật qua, để cậu nằm úp trên giường, nâng lên cặp mông nho nhỏ rắn chắc, một lần nữa lấy dịch bôi trơn, biết muốn đối phương cũng có thể hưởng sự tuyệt diệu của tình ái, rất nhiều bước sẽ không thể bỏ bớt.

“Kiên nhẫn một chút, tôi sẽ không thương tổn cậu...” Để cậu yên lòng, nói xong, Tần Đại Bằng đâm vào phía sau, vô cùng thông thuận, đi vào, thở ra một hơi, thì thào nói: “... Khó trách Đại Đồng ca trước ngày nghỉ đều không buông tha Tiểu Dị... Thực thoải mái...”

“Có chút đau...” Tiểu Trình phía trước còn bán quay đầu, hé miệng: “Nhẹ, nhẹ một chút...”

Bộ dáng khả ái không thể tưởng tượng, Tần Đại Bằng chịu không nổi nữa, giữ chặt lấy cái eo gầy yếu của cậu nhóc, bắt đầu liều mạng va chạm, đơn giản là dục vọng trong cơ thể đang gào thét, nếu không lao tới, hẳn sẽ bị thiêu cháy.

Sự tình một khi đã nổi lên, từ nay về sau, còn tiếp tục mãi mãi, tựa như Tần Đại Bằng hẳn cùng Trình Mặc Sĩ vậy.

11. Chương 6-1

Đêm, gỡ bỏ lệnh cấm, ma quỷ cùng lão thần khắp mời gọi người.

Buông thả theo dục vọng đều là lỗi do rượu, Tiểu Trình biết nhưng không thể trách, bởi vì bản thân cũng đã ồm ờ, thừa dịp vắng đầu hoa mắt, say ngà ngà mông lung, hơn nữa kỹ thuật khiêu khích của người nào đó lại quá tuyệt, cậu liền buông tha, mặc cho chính mình sa vào khoái hoạt nhục dục.

Thân thể mới nếm thử hoan ái, mọi giác quan đều hưởng thụ đến cực hạn, đối với cậu mà nói, quá mức, cũng bởi vậy mà càng chìm sâu, dù biết mình đứng trên vách núi, nhưng vẫn dừng không được.

Cho nên sa vào, không phải lỗi của cậu.

Còn chưa tới giữa trưa, ngồi ở đầu giường, Tần Đại Bằng cũng vừa mới tỉnh lại, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì cho tốt.

“Anh... Tôi... Chúng ta...” Tiểu Trình đỏ mặt, cúi đầu, cuộn chặt chăn, cà lăm.

Tần Đại Bằng lại chẳng có chút ngượng ngùng, cúi người ngáp, lại dụi dụi mắt, vẻ mặt tự tại, giống như hai người đêm qua bất quá chỉ là chơi thể thao.

Không, rất nhanh sắc mặt hắn cũng thay đổi, kích động từ trên giường nhảy xuống, còn trần như nhộng, đứng đó vò đầu bứt tai, chán nản lại sợ hãi.

“Nguy rồi, nguy rồi...” Thì thào.

Bả vai Tiểu Trình hạ xuống, còn cần hắn nhắc nhở sao? Minh cũng biết sự tình loạn tới độ trước nay chưa từng có.

“Nguy rồi, làm sao bây giờ...” Hai tay ôm ngực trước, đi qua đi lại trong phòng, Tần Đại Bằng nhìn sàn nhà: “... Làm bẩn giường của Đại Đồng ca, hắn trở về nhất định đánh chết tôi...”

Tiểu Trình nhịn không được kêu: “Anh... Giờ còn lo tới chuyện đó?”

Đúng vậy, hai người bọn họ không phải tình nhân, cũng không phải đồng tính luyến ái, đêm qua lại phát sinh quan hệ, này, có phải nên bàn bạc lại, sau này làm sao đây? Có lẽ cười cười, nói bất quá là nhầm lẫn, say rượu loạn tính không có gì lớn, về sau vẫn là bằng hữu, hoặc là... Hoặc là... Hoặc là cái gì, Tiểu Trình không có kinh nghiệm, không biết.

Nhưng khi nhìn Tần Đại Bằng, hắn lại chỉ lo làm sao huỷ thi diệt tích trước khi Tần Đại Đồng trở về, khôi phục nguyên dạng cho căn phòng mà thôi.

“Đúng rồi, trước tiên tháo sàng đan ra, quăng vào máy giặt...” Vừa nói vừa kéo rèm ra, bình luận thời tiết bên ngoài: “Hiếm khi có nắng ấm lúc trời đông, thật tốt quá, trời cũng giúp ta...”

Tiểu Trình ngồi trên giường há hốc mồm, cậu bây giờ thật hoài nghi trước mắt có phải một giấc mộng, làm gì có tên dị tính nào phát sinh quan hệ với người đồng giới xong, phản ứng duy nhất là sàng đan ô ւế?

Tần Đại Bằng rất nhanh lay tỉnh cậu: “Đừng phát ngốc nữa, mau đứng lên, đưa chăn trên người cậu đây, thuận tiện giúp tôi tháo sàng đan...”

Một bên nói một bên kéo thứ đang che chắn trên người Tiểu Trình, sau đó...

“Sao, làm sao vậy?” Phát hiện kẻ đêm qua đã ăn mình, giờ lại ngơ ngác nhìn mình, Tiểu Trình có chút sợ hãi hỏi.

Tần Đại Bằng không trả lời, đôi mắt vẫn tham lam dán lên thân thể gầy yếu kia... Kỳ quái, không có ngực, mông cũng nhỏ, da trắng, cũng không trắng bằng Tô Hiểu Dị, hơn nữa da thịt nam giới dĩ nhiên không thể mềm mại như nữ giới, dự vọng bản thân cũng không quá lớn, nhưng, ánh mắt sao lại không thể ly khai...

“Đại Bằng ca, không phải cần giặt chần cùng sàng đan sao? Chúng ta cùng nhau tháo...” Càng nói càng nhỏ giọng, Tiểu Trình không tự chủ được xuống giường, chậm rãi lui về sau...

Lướt qua giường, Tần Đại Bằng bắt lấy người ẩn lên giường: “Uy, trốn cái gì? Tôi cũng không ăn thịt cậu.”

Tiểu Trình vẻ mặt đau khổ: “Anh cũng đã hủ đói ăn dê, còn nói không ăn tôi?”

“Cậu rất có tự giác, tôi cũng đỡ phải dài dòng... Mấy chiều đêm qua dạy cậu còn nhớ rõ chứ? Trước khi Đại Đồng ca về, chúng ta ôn tập mấy lần.” Nói thuận lý thành chương.

“Không cần, không cần!” Tiểu Trình luống cuống tay chân muốn chạy trốn, miệng còn mất bò mới lo làm chuông kêu: “Anh, anh không phải nói muốn giặt sàng đan? Xung quanh còn rất bừa bộn...”

Vung tay xoay người, đem người đè dưới thân, thấp giọng rống: “Bẩn cũng đã bẩn rồi, để nó hoàn thành nhiệm vụ của nó đi...”

Nói xong mồm lang lại hung hăng bao phủ, như mưa bão, từng cái từng cái rơi trên thân cậu, không chút che dấu tiểu đệ đệ vừa mới rời giường mà tinh thần hưng phấn, cố ý, một chút một chút cọ bên đùi mẫn cảm của đối phương.

“Không được... Đừng như vậy...” Tiểu Trình muốn đẩy, cánh tay cậu so với Tô Hiểu Dị càng giống chân mèo, muốn áp chế hẳn cũng phải phí nhiều công sức.

Tần Đại Bằng dừng lại, khó hiểu hỏi: “... Vì sao không được? Đêm qua... Cậu không phải cũng rất thoải mái sao?”

“Thực thoải mái a, tôi cho tới bây giờ cũng chưa...” Thành thật trả lời, lại lập tức lắc đầu: “Nhưng... Như vậy không tốt...”

“Đứa ngốc, không có gì không tốt.” Trùng mắt, nói.

Tính khí nóng rực chen vào, Tần Đại Bằng có thể kìm lại, nhưng hẳn không muốn, đêm qua cùng cậu nhóc này trải qua một đêm quá mức tốt đẹp, khiến cho hẳn thực tủy biết vị, muốn lại thử một lần nữa.

Tiểu Trình đẩy vài cái, vô dụng, chỉ có thể kêu lên, nhưng rất nhanh, miệng bị chặn lại, ngay cả kháng nghị đều không thể kêu, vì thế lại bị ăn.

Hai tiếng lăn lộn trên sàng đan, lần này không thể đổ lỗi cho rượu rồi, Tiểu Trình nhìn Tần Đại Bằng lúc này thật sự đem sàng đan ga giường vỏ gối đều nhét máy giặt dung lượng 14kg, đổ một đồng bột giặt, còn thêm nước xả vải, cho máy móc đảm nhiệm nhiệm vụ tiêu huỷ chứng cứ thông dâm, lại mở cửa sổ, nơi nơi xịt nước xịt phòng, ngay cả giường cũng không tha, bởi vì hương vị kích tình trong phòng quá nồng đậm...

Nói thật, Tiểu Trình thật muốn đắm đầu xuống đất giả ngu, tạm thời tính cam chịu, coi hết thấy như là mộng. Tần Đại Bằng lại kéo cậu ra khỏi cơn mộng.

“Được rồi, được rồi, tôi biết cậu cũng mệt chết rồi, có điều mấy tiếng nữa Đại Đồng ca sẽ về, chúng ta phải tắm rửa cái đã... Lắc đầu cái gì? Không tắm không được, trên người cậu đều là của tôi... Tôi phụ trách, giúp cậu tắm rửa, chà lưng kiêm gội đầu, đưa về tận nhà, được không?” Tần Đại Bằng a a nói.

“Đại Bằng ca, anh, tôi...” Tiểu Trình cũng không biết nên làm cái gì bây giờ: “Chúng ta... Anh chỉ có thể nói những lời này sao?”

“Có cái gì đâu?” Xoa xoa đầu Tiểu Trình, Tần Đại Bằng thuộc phái thoải mái tự tại, chẳng có gì phải nghĩ.

Cứ như vậy, Tiểu Trình bị dắt đến phòng tắm, dưới vòi hoa sen, mở nước ấm, hai người trần trụi cùng nhau đứng dưới dòng nước, Tần Đại Bằng đổ dầu gội ra lòng bàn tay, giúp Tiểu Trình gội đầu, còn đắm bóp cho cậu, tắm thông thả mà cẩn thận.

Tình cảnh này thật kỳ quái, Tiểu Trình cúi đầu, nhìn bọt trắng trôi theo dòng nước rồi mắt hút dưới ống thoát nước, sau đó nghĩ, nếu như mình là con gái, nói không chừng sẽ khóc, chỉ trích đối phương đùa bỡn mình, bắt đối phương phụ trách, thế nhưng mình lại là con trai hàng thật giá thật, cũng không phải bị trêu đùa, mấy giờ trong trò chơi tình ái, cậu đã ném được khoái cảm trước nay chưa từng có, dưới sự dẫn dắt quen thuộc, cậu cũng học được rất nhiều điều, cho nên, giữa hai người, xem như anh tình tôi nguyện, ai cũng không thiệt đi?

Khó trách Tần Đại Bằng không nói gì, mình nếu phản ứng quá độ, mới thật sự là làm chuyện cười.

Bản thân không phải là đồng tính luyến ái, điểm ấy không cần hoài nghi, bởi vì cậu thực thích Tiểu Thiên, còn Tần Đại Bằng, bạn bè cũng lâu, cho nên cho dù có đụng chạm da thịt, cũng sẽ không thấy cái gì bất ổn, hoặc là ghê tởm khó chịu linh tinh.

Giương mắt nhìn lên, thỉnh linh bị gõ bóp cái vào đầu.

“Lại khi dễ tôi?” Thừa dịp đối phương ở trong phạm vi công kích, Tiểu Trình trả một quyền vào bụng Tần Đại Bằng.

“Đau quá, cậu lấy oán trả ơn!” Tần Đại Bằng ôm bụng, cắn răng nhếch miệng: “Uống công tôi tắm rửa cho cậu sạch sẽ thơm phức, như đứa trẻ mới sinh...”

“Anh gõ đầu tôi tôi mới đắm anh...” Người vẫn ướt đầm, tóc cũng còn nhỏ vài giọt nước, bán híp mắt ngửa đầu, để tránh nước vào mắt.

“Tôi gõ cậu là vì để kéo hồn cậu về!” Tần Đại Bằng đúng lý hợp tình: “Tôi nói cậu a, lúc ngẩn người, lúc lại mảy ử mặt ê... Yên tâm, tôi là đàn ông, sẽ không mang thai, cậu không cần sợ phải đưa tôi tiền sữa bột

các loại...”

“Gì mà mang thai? Rõ ràng là anh làm tôi...” Đột nhiên thấy Tần Đại Bằng cười ác khí, biết hẳn nói hươu nói vượn, bản thân cũng nhin không được bật cười: “Hai người chúng ta làm sao có thể mang thai? Thần kinh, tôi còn lo hơn anh, còn không mang ‘mũ’ lở lỳ bệnh truyền nhiễm thì sao.”

“Tôi rất sạch sẽ, cậu đừng vu oan cho tôi.” Nói xong, lại gõ đầu Tiểu Trình.

Bị Tần Đại Bằng chọc cười, Tiểu Trình cũng tạm thời quăng cái quan hệ quỷ dị của hai người sang một bên, hi hi ha ha cầm khăn mặt thân thể mình, lại dùng vận tốc ánh sáng dọn sạch đồng hồ ở phòng khách, nhìn các vật chứng minh đều tẩy rửa sạch sẽ, lại vội vàng đem chăn ga ra ban công phơi.

Nhìn lại một lượt, hảo, đại công cáo thành.

Tiếp theo trọng yếu nhất, là chạy xuống lầu, xem trong bếp còn gì ăn không ——gây sức ép từ đêm qua đến giờ, hai người hao phí quá nhiều calor rồi, đều đói bụng lắm, nhưng trong tủ lạnh lại chẳng có gì, vì thế Tiểu Trình bắt Tần Đại Bằng lái xe, hai người chạy tới Moss Hamburger ăn.

12. Chương 6-2

Trở lại quán Đại Đồng thì bầu trời đã tối đen, Tần Đại Đồng cùng Tô Hiểu Dị vẫn chưa về, vì thế hai người tiếp tục đợi, thẳng đến bảy tám giờ, ông bà chủ mới từ taxi xuống, trong tay Tần Đại Đồng còn lĩnh kính bao lớn bao nhỏ.

Tần Đại Bằng vội chạy tới hỗ trợ, nhìn thấy đồng doi mình ngày đêm mong nhớ, cười quay lại nhìn nhân viên chính của cửa hàng sai khiến.

“Không muốn, tôi đang mệt chết đây, đau lưng...” Về mặt đau khổ nói, Tiểu Trình rốt cục hiểu được vì sao Tô Hiểu Dị thường xuyên kêu lưng đau.

Tần Đại Bằng nhìn cậu một lúc lâu, lại không như dĩ vãng cố tình gây khó dễ cho Tiểu Trình nữa, ngược lại cam chịu nói lảm nhảm vài câu rồi lẩn vào bếp, Tô Hiểu Dị nghe tiếng nước xả bên trong truyền ra, vô cùng kinh ngạc.

“Đại Bằng sinh bệnh sao? Bọn tôi mới đi hai ngày, hẳn lại không chiếm tiện nghi cậu...” Nói với Tiểu Trình.

Tiểu Trình liếc nhìn cửa bếp một cái, nghĩ thầm, bị chiếm tiện nghi thì cũng có, hiện tại bất thối Đại Bằng rửa hoa quả, cũng chỉ là chút lòng thành.

Tần Đại Đồng lên lầu thay quần áo xuống, vừa lúc cậu em họ mang hoa quả ra, anh liền hỏi: “Từ bao giờ cậu học được tính cần cù vậy, còn giúp tôi giặt đệm?”

Có người chột dạ cười vài tiếng, nói: “Em... Em tối qua ngủ trong phòng anh, mà anh cũng thích sạch sẽ, buổi sáng tỉnh dậy không có việc gì, cho nên giúp anh giặt... Không có ý gì khác...”

“Đại Bằng cậu không đái dầm chứ, cho nên muốn tiêu hủy chứng cứ? Không đúng, có thể không phải đái dầm, mà là mộng tinh... Đã sớm bảo cậu sớm tìm một cô bạn gái chính thức, cậu còn không nghe, kết quả làm bản ổ uyên ương của tôi với Đại Đồng ca!” Tô Hiểu Dị tuy là đoán, nhưng so với thực tế cũng chẳng khác lắm.

Tần Đại Bằng then quá hoá giận: “Hảo Tô Hiểu Dị, cậu dám vu oan tôi tới mức này! Đại Đồng ca anh đừng tin lời gièm pha của Tiểu Dị, em không có đái dầm cũng không có mộng tinh, hỏi Tiểu Trình, cậu ta có thể giúp em làm chứng!”

Bị chỉ điểm, Tiểu Trình thiếu chút nữa phun miếng doi đỏ trong miệng ra, nhưng thấy ánh mắt ba người kia đều hướng đến mình, cậu luống cuống nuốt vội, vỗ vỗ ngực, sau đó cúi đầu.

“Không có, thôi Đại Bằng không đái dầm...” Cũng có chút chột dạ.

Giữa hai người tuyệt đối có vấn đề, Tô Hiểu Dị nhìn đồng nghiệp lại liếc nhân viên cửa hàng, trong lòng nổi lên nghi vấn, Tần Đại Bằng chịu không nổi ánh mắt Tô Hiểu Dị, ho khan vài tiếng, quay qua hỏi chuyện khác, dời lực chú ý của đối phương.

“Tiểu Dị đưa Đại Đồng ca về nhà, cha mẹ cậu có lấy chổi đuổi người không?” Cố ý hỏi.

“Nào có, cha mẹ tôi rất thích Đại Đồng ca, nói anh ấy là nam nhân quyết đoán, đêm qua ba tôi còn lôi kéo Đại Đồng ca uống rượu, anh chị tôi cũng cao hứng, nói sau này không cần lo tôi một mình ở Bắc Bộ công tác sẽ bị bắt nạt nữa.” Tô Hiểu Dị dương dương đắc ý trả lời.

“Được rồi, ai dám gây sự với cậu? Phải biết rằng Đại Đồng ca trước kia có bao nhiêu hung tàn, chọc phải anh ấy, bị đánh cha mẹ nhận không ra là chuyện nhỏ...” Tần Đại Bằng nói.

“A, thật sự? Đại Đồng ca thực mạnh như vậy?” Trát trát nhân tình, Tô Hiểu Dị nghe được cũng không chút sợ hãi, ngược lại cười nói: “Cậu lại thích thêm mắm thêm muối, Đại Đồng ca tốt như vậy, làm sao mất hết tính người như vậy?”

Tần Đại Bằng nhỏ giọng lầu bầu: “... Trời không có mắt a, mãnh hổ lại bị tiểu hổ tử thu phục...”

Tần Đại Đồng ở bên cạnh hừ nhẹ một tiếng, trừng mắt, cậu em họ đáng yêu lập tức im miệng.

“Đúng rồi.” Tần Đại Đồng nghĩ tới điều gì, nói: “Đại Bằng, anh cũng muốn tiện đưa Tiểu Dị về nhà mình.”

Tần Đại Bằng cực kỳ hoảng sợ: “A, Đại Đồng ca, anh sẽ không định nói với đại bá Tiểu Dị là...”

“Anh muốn nói, nhưng Tiểu Dị lại cản, nói người lớn tuổi rồi nhận kích thích quá lớn như vậy không tốt.” Anh nhìn Tô Hiểu Dị: “Em biết rõ tâm ý của anh...”

Tô Hiểu Dị mỉm cười: “Không sao đâu, tương lai còn dài, Đại Đồng ca, chúng ta cứ từ từ...”

Nùng tình mật ý lần nữa phát ra, Tần Đại Bằng cùng Tiểu Trình nhìn nhau, toàn thân run lẩy bẩy, chuẩn bị bỏ chạy, lại mới được vài bước đã bị gọi lại.

“Đại Bằng, anh cũng gấp thúc thúc, ông ấy nói em nếu có bạn gái, nhanh xác định tâm ý đi, rồi đưa đôi phương về nhà cho bọn họ nhìn một cái, bọn họ lúc nào cũng nhắc tới chuyện đó.” Tần Đại Đồng nói.

“Em? Bạn gái?” Tần Đại Bằng lập tức hồ đồ, không rõ Đại Đồng ca đang nói chuyện ngớ ngẩn gì.

Tô Hiểu Dị nói: “Là Trầm tiểu thư đó, vì ba cậu biết tôi là đồng sự của cậu, lúc nào cũng hỏi tôi cậu đã nhìn trúng ai chưa, còn nói cậu đã trưởng thành, nên cưới vợ rồi, tôi có kể chuyện cậu đang theo đuổi Trầm tiểu thư bên kế toán...”

“Haizz, thôi Tiểu Dị, tôi không phải đã nói tôi với Trầm tiểu thư...” Tần Đại Bằng có chút tức giận.

“Có sao đâu, ông bà muốn bông cháu, làm con nên kết hôn đi, ba cậu biết cậu có bạn gái, vui mừng khôn siết, mẹ cậu còn gặp ai liền kể với người đó, sang năm trong nhà có hỷ sự, tôi thấy cậu không kết hôn cũng không được.” Tô Hiểu Dị có chút vui sướng khi người gặp họa.

“... Tôi bị cậu hại chết rồi...” Tần Đại Bằng nghiêng răng rít lên.

Lúc này Tiểu Trình đứng một bên đột nhiên thản nhiên nói: “Đại Đồng ca, Tiểu Dị ca, tôi về trước.”

Tần Đại Bằng kinh ngạc ngăn cậu lại: “Sao về sớm vậy? Ăn thêm mấy quả doi...”

“Tôi no rồi, mệt quá, muốn về ngủ.” Tiểu Trình nói cũng không nhìn Tần Đại Bằng một cái.

Tần Đại Bằng cảm thấy không ổn, đuổi theo ra ban công ngoài quán, thừa dịp Tiểu Trình dắt xe, mạnh mẽ kéo cậu lại không cho lên xe, còn hỏi: “Cậu làm sao vậy? Sáng nay quá kịch liệt, nên thân thể cậu không thoải mái?”

“Không phải!” Mặt Tiểu Trình so với quả doi vừa ăn còn đỏ hơn: “Không phải! Anh đừng lớn tiếng, người khác nghe được sẽ... sẽ...”

“Rõ ràng mới ăn một miếng doi, làm sao nó được? Chúng ta quen nhau bao lâu, tôi lại không hiểu cậu sao? Nếu có bất mãn với tôi, cậu nói ra, tôi sửa.” Tần Đại Bằng nói.

“...” Tiểu Trình ngừng một hồi, nói: “Tôi không bất mãn gì với anh...”

“Còn không, ngay cả nhìn cũng không nhìn tôi, tỏ vẻ không biết tôi, đúng hay không?”

“Cái kia, Đại Bằng ca...” Tiểu Trình rất cục nhe nói: “Giữa chúng ta... Đừng nói ra được không... Anh phải kết hôn, tôi... Tôi cũng thích Tiểu Thiên... Cho nên...”

Tần Đại Bằng ngây cả người.

Tiểu Trình nói tiếp: “... Hai người chúng ta, kỳ thật... Căn bản không có gì... Đêm qua, còn cả sáng nay... Cũng chỉ là một trận vui đùa...”

Nghe được đối phương nói là vui đùa, mặt Tần Đại Bằng trầm xuống, tay không tự giác dùng lực, như muốn kìm chặt lấy cánh tay Tiểu Trình, không chịu buông.

“Cậu nói vậy là ý gì? Cái gì một trận vui đùa? Tôi...”

Tiểu Trình ngắt lời hắn, ngẩng đầu cười khổ: “May mắn chúng ta không giống Tiểu Dị ca, anh ấy mới thích đàn ông... Nếu không, anh bức tôi tôi bức anh, anh sẽ về nhà làm cách mạng gia đình (*đấu tranh cho tình yêu a~*), tôi cũng như vậy...”

“Ai bức ai? Tiểu tử này suy nghĩ miên man cái gì?” Tần Đại Bằng bắt đầu cảm thấy bất không được tâm tư đối phương, bản thân cũng hoang mang.

“Hắc hắc, chính là như vậy, Đại Bằng ca, tôi đã học được rất nhiều, sau này coi như cùng Tiểu Thiên... Tôi cũng sẽ không thất kinh... Bye bye, tôi thật sự phải về nhà.” Ra về nhẹ nhàng nói, nói xong, dùng sức giãy khỏi giam cầm của Tần Đại Bằng, dắt xe ra đường lớn, chân mới giẫm lên bàn đạp, nghênh ngang rời đi.

Tần Đại Bằng nhìn bóng dáng đối phương, thật sự nói không nên lời, cảm giác như một cậu nhóc nháy mắt đã trưởng thành, nói lời mình thật không tưởng.

Có những việc có thể giỡn, có một số việc không thể, lòng hắn biết rõ.

Xoay người, thấy Tô Hiểu Dị đứng ở cửa, đang nhìn mình như có suy nghĩ gì, Tần Đại Bằng có chút chật

vật, nói: “Đừng nhìn tôi như vậy, coi chừng tôi yêu cậu.”

“Không sợ bị Đại Đồng ca đánh chết, cậu cứ yêu đi.” Tô Hiểu Dị nói: “Chỉ sợ người mình thích tốt cùng là ai cậu cũng không biết, cuối cùng chỉ phí thời gian, biết vậy chẳng làm.”

“Tôi thích ai cậu biết được sao? Tôi mới là đương sự a!” Tần Đại Bằng khinh thường nói.

“Trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, sao có thể không thấy rõ chân tướng?” Tô Hiểu Dị nhú mày, còn nói: “Kỳ thật tôi cũng không hiểu nổi cậu, cậu nói không chịu nổi Trầm tiểu thư, nhưng vẫn hẹn hò với cô ấy, tôi cảm thấy người cậu thật sự thích kỳ thật...”

“Tôi sẽ không tiếp tục hẹn hò với Trầm tiểu thư, bắt đầu từ mai cậu ở trước mặt cô ả nói xấu tôi đi, nói tôi tiêu xài hoang phí, nói tôi thích uống rượu v.v... Cô ả rất trọng ích lợi thực tế, nhất định sẽ nhanh chóng quảng tôi sang một bên.” Tần Đại Bằng đưa ra chủ ý.

“Cậu nghiêm túc?” Tô Hiểu Dị quay đầu, tò mò hỏi.

“Còn tiếp tục, cô ả còn một lòng muốn tôi mua xe mua phòng ốc, còn muốn bắt động sản đều tặng cô ta mất, vẫn là sớm rút sớm hảo, tôi nuôi không nổi cô ta.” Nghĩ mà rùng mình.

Tô Hiểu Dị gật đầu: “Được rồi, cứ giao cho tôi, tôi cũng sẽ tiện kể mấy chuyện bát quái, để hai người nhanh cắt đứt, miễn cho sau lại dính nhau gấp mấy lần còn không biết... Còn có, đừng khi dễ Tiểu Trình quá, tôi nói rồi, có những chuyện làm quá đáng, cậu ta sẽ nghiêm túc.”

Tần Đại Bằng khoát tay, không cùng Tô Hiểu Dị nói chuyện vô nghĩa, hắn cũng rất mệt, muốn về ngủ sớm một chút.

Về nhà rồi đơn độc nằm trên giường, hắn nghĩ: ngày mai tan tầm tiếp tục đến chỗ Đại Đồng ca, hắn biết Tiểu Trình là lạ, có phải đang sinh khí với mình? Rốt cuộc sinh khí cái gì? Hắn muốn lên tiếng hỏi, sau đó... Sau đó như thế nào?

Tâm vừa động.

Hắn muốn như thế nào? Hỏi mình, một vài đáp án hiện lên trong đầu.

Không sao, thứ màn mỏng che khuất gì đó, chỉ cần vạch ra có thể thấy chân tướng, Tần Đại Bằng hắn luôn luôn lạc quan.

13. Chương 7-1

Ngày qua như thỏ chạy chim bay, người đi làm tiếp tục đi làm, mở quán tiếp tục mở quán, đi học tiếp tục đi học.

Chỉ có quán Đại Đồng, có chút không giống với lúc trước.

Tiết mục cậu chạy tôi truy đang lặng lẽ diễn ra, tuy rằng vẫn bất động thanh sắc, thợ săn ý đồ ngầm đặt bẫy, không cho dục vọng biểu lộ quá mức rõ ràng, thỏ con lại giả vờ không thèm để ý luôn ‘vô tình’ tìm được vật che đậy, tỷ như chạy tới cùng ông chủ nói chuyện phiếm, đi phục vụ khách, nếu không nhanh như chớp chạy ra ngoài mua tương gì gì đó.

Thợ săn rốt cục nhẫn hết nổi.

Hôm nay hết giờ, Tần Đại Bằng lại theo chân Tô Hiểu Dị tới quán Đại Đồng, thấy Tiểu Trình đang tươi cười giới thiệu Champagne cho một người phụ nữ trẻ tuổi, anh họ vừa lúc đi vắng, hần lập tức đẩy Tô Hiểu Dị đến trước mặt khách, muốn đồng sự thay chân, sau đó nắm lấy tay Tiểu Trình kéo đến kho hàng phía sau.

“Thối, thối Đại Bằng, anh làm gì vậy? Tôi đang làm việc a!” Giãy dụa kháng cự, lại không có kết quả.

Vào trong kho, cũng không để ý Tô Hiểu Dị sẽ tra hỏi, Tần Đại Bằng khoá trái cửa, khiến nhà kho tối hù đưa tay lên hok nhìn thấy ngón, thật giống như mặt thất, rất thích hợp để giết người.

Tiểu Trình có chút hoảng, trong bóng tối, bị cường tráng thân hình của Tần Đại Bằng đặt lên vách tường, mùi hương quen thuộc tràn đầy xoang mũi, thực sự kích thích bản năng đàn ông, Tiểu Trình dù không hiểu phản ứng của cơ thể, đầu cũng mơ hồ biết không xong!

“Mấy ngày nay cậu làm sao thế hả? Thấy tôi liên chạy, muốn hảo hảo nói chuyện cũng không có cơ hội...” Thanh âm tức tối rút qua kẽ răng: “Cậu rốt cuộc muốn cái gì?”

“Không có... Tôi nghĩ... Chúng ta đã không còn gì để nói...” Tiểu Trình trả lời, thanh âm như muỗi kêu.

“Cậu!” Tần Đại Bằng mấy ngày qua bị xem nhẹ oán hận chồng chất, siết chặt vai đối phương, chất vấn: “Tôi thật không hiểu, vì sao cậu đột nhiên chán ghét tôi? Tôi đã làm gì khiến cậu mất hứng?”

Không khí yên tĩnh một hồi, mới nghe được Tiểu Trình trả lời: “Tôi không có chán ghét Đại Bằng ca a...”

“Không ghét, vậy tại sao không nói chuyện cũng không chịu nhìn mặt? Cậu muốn thực hiện chính sách ba không sao?” Nghe Tiểu Trình nói không ghét mình, Tần Đại Bằng lập tức hết giận, giọng cũng dịu xuống.

“Không phải, Đại Bằng ca... Chúng ta... Tôi chỉ là muốn...” Ấp úng.

“Cậu là con trai, đừng có ấp a ấp úng, tôi nói gì, làm gì không tốt, cậu nói cho tôi biết, tôi sửa!” Tần Đại Bằng nhần nạy hỏi.

Sau một lúc lâu, Tiểu Trình vẫn lựa chọn trầm mặc.

Tần Đại Bằng thật không thể kiên nhẫn nữa, phải biết rằng, vì Tiểu Trình hấn mới kìm nén ôn tồn hỏi han, nếu là kẻ khác, mặc y muốn hay không, cứ lôi tới WC tấn một trận, người đã nằm trong tay hấn, hấn không tin không ép được y phải nói.

“Nói chuyện!” Ép nói.

“Nói, nói cái gì?” Tiểu Trình cũng không kiên nhẫn, bên ngoài còn bao việc cần hoàn thành.

Tần Đại Bằng kỳ thật cũng không biết cần Tiểu Trình nói cái gì, hấn chỉ là bị đối phương coi như vô hình nên phát hỏa, hiện giờ bắt được đối phương, cảm thụ được thân nhiệt đối phương, trong bóng đêm tuy rằng nhìn không tới, tưởng tượng tới thân thể gầy yếu kia, hấn lại kiềm không nổi, hai tay đi lên, nâng đầu đối phương, miệng theo phản xạ muốn hôn xuống.

Tiểu Trình nghiêng mặt, làm môi đối phương rơi vào khoảng không, sau đó bất mãn nhỏ giọng quở trách: “Cuồng hôn, không cần lại...”

“Tại sao không? Tôi thực thích hôn môi cậu...” Tần Đại Bằng nói thật, hấn thích đôi môi của Tiểu Trình, đầu lưỡi nhỏ nhỏ xinh xinh, còn có cảm giác khi ôm cậu, từ nhỏ đến lớn, hấn chưa từng thích ôm cái gì đến vậy.

Đang muốn tiếp tục tấn công, Tô Hiểu Dị lại ở bên ngoài hô: “Hai người làm trò quỷ gì vậy? Tần Đại Bằng, tôi nói bao nhiêu lần rồi, đừng khi dễ Tiểu Trình... Mở cửa! dám cãi lệnh lão bản nương, tôi nói Đại Đồng ca thiên cậu!”

Tần Đại Bằng mất diéc tai ngơ, sắp hôn được sao có thể dễ dàng để đối phương trốn chạy chứ? Môi đuổi theo, nhân viên cửa hàng vì tiếng người bên ngoài, vừa thẹn vừa giận, dùng hết sức bình sinh, không khoan nhượng đẩy ma đầu cuồng hôn ra, theo trí nhớ tìm mở chốt cửa ra bỏ chạy, suýt đụng phải Tô Hiểu Dị.

Nhìn thân ảnh kích động chạy mất, Tô Hiểu Dị trầm tư một hồi, quay lại nhìn bộ mặt xám xịt Tần Đại Bằng: “Không cho phép đánh nhau, còn nữa, tôi cảnh cáo cậu nga, Tiểu Trình là người luôn dẫu tâm sự, cậu cứ thô lỗ như vậy, làm cậu ta bị thương, cậu ta đi kiện hay đòi bồi thường bảo hiểm tôi bắt cậu gánh hết đấy!”

Tần Đại Bằng quát một tiếng: “Cậu bị loạn trí à? Tôi làm gì để cậu ta bị thương? Đúng rồi, cậu ta còn chưa nói khó chịu về tôi điểm nào, phải làm sao đây? Bắt cậu ta tới hỏi cung, cậu ta lại bày bộ mặt như

đưa đám, tức chết tôi, tức chết tôi!”

Thật là bức bối, hẳn thật muốn tìm ai đó trút giận, có điều Tô Hiểu Dị không thể đánh, làm rúng một cộng lòng của cậu ta, mình liền tự đem đầu tới cho Đại Đồng ca đi...

Tô Hiểu Dị nhìn tay hắn siết tới nổi gân xanh, cười mỉ mỉ: “Tức giận không chỗ phát phải không? Vì nỗ lực này của cậu, tối nay tôi làm bao bánh sủi cảo, với đồ ăn Triều Tiên... Hiện tại đồ Triều Tiên giá rất rẻ, chúng ta nên ăn nhiều một chút, ăn giúp người dân đã vất vả trông trọng...”

Tần Đại Bằng lâu bầu, nhưng không có biện pháp, vừa rồi hắn kéo Tiểu Trình, giờ đổi thành Tô Hiểu Dị dắt hắn vào bếp, trên bàn cơm đã bày hai đĩa lớn đồ ăn Triều Tiên, thịt đã trộn đều, da sủi cảo cũng chuẩn bị thoả đáng.

“Đồ ăn Triều Tiên khoảng mười năm loại, đẹp mắt lại ngon miệng, tôi mua một lúc ba loại, cho nên mấy ngày tới mấy cậu cố gắng ăn nhiều lên, tôi cũng sẽ làm thêm vài món dinh dưỡng cao, Tần Đại Bằng, cậu thái rau... Xắt nhỏ chút, bỏ phần cuống đi... Uy, dao thái không phải lấy ra giết người!”

Miệng không ngừng mắng đồng sự đàn độn. Nhưng Tô Hiểu Dị lại thấy Tần Đại Bằng như vậy, thực buồn cười, cậu tuy rằng không biết giữa Tần Đại Bằng cùng Tiểu Trình xảy ra sóng ngầm mãnh liệt gì, nhưng cậu cũng không ngu ngốc, mơ hồ đoán được đại khái.

Tiếp tục cười đến hiền lành, ngoắc: “Tiểu Trình, Tiểu Trình,...”

Tiểu Trình không dám bước vào bếp, xa xa trả lời: “Tiểu Dị ca, chuyện gì?”

“Giờ trong quán không có việc gì, cậu tới giúp tôi bao bánh sủi cảo.”

Thật khó khăn, Tiểu Trình chậm chậm nói: “... Không được... Tôi...”

Tô Hiểu Dị phát huy sở trường, hai mắt đâm lệ chạy ra: “... Tôi cả ngày, ngón tay gõ bàn phím computer liên tục sáu tiếng, về còn muốn cho các cậu ném thử bánh viên sủi cảo đặc chế của Tô gia... Ô ô, tôi khổ cực như vậy là vì cái gì? Đại Đồng ca...”

Ai oán nhìn Tần Đại Bằng đứng sau quầy.

Tần Đại Bằng lập tức tới đỡ dành, chuyển đầu đối nhân viên cửa hàng hừ một tiếng, nhân viên cửa hàng bị hù co đầu rụt cổ, dù biết trong bếp còn có một tên ma đầu cuồng hôn nhìn mình chăm chăm, cũng đành đi vào.

Đứng cách một bàn ăn, vẫn căng thẳng, ha ha, Tô Hiểu Dị thích nhất loại không khí này.

“... Xắt xong rồi? Hảo, bỏ tất cả vào chậu này... Tiểu Trình, lấy nước tương cùng hương dầu vừng... Đại Bằng,, tôi dạy cậu pha thế nào... Eh, đừng đảo loạn vậy, trộn theo chiều kim đồng hồ cho tôi... Ha ha, sức trai quả nhiên lớn, vài cái liền trộn đều...”

Tầm tắc tán thưởng cánh tay mạnh mẽ của Tần Đại Bằng, Tô Hiểu Dị cuối cùng vẫn thêm một câu: “A, còn kém Đại Đồng ca một đoạn xa...”

Tần Đại Bằng rít lên: “Đại Đồng ca hơn tôi, vậy sao không để anh ta làm đi?”

“Hừ, Đại Đồng ca trông quán cả ngày, tôi không nỡ để anh ấy mệt... Cậu oán hận cái gì? Tôi đã cho phép cậu ăn nhiều hai mươi khẩu; Tiểu Trình, bao nhiêu một chút, lúc hết giờ, cậu nhớ cầm một ít về để tủ lạnh, ngày mai cho tiểu đệ tiểu muội cậu ăn thêm.”

“Cám ơn Tiểu Dị ca.” Tiểu Trình cúi đầu nói.

“Hảo, làm việc... Thối Đại Bằng, đừng cho nhiều nhân bánh như vậy, bao không hết... Tiểu Trình, dùng sức, giống như vậy...” Tô Hiểu Dị chỉ huy hai người kia làm việc, thuận tiện nhìn lên động tác hai người này với nhau.

Quả nhiên thú vị, Tần Đại Bằng một bên bao một bên dán mắt trên người Tiểu Trình, Tiểu Trình chịu không nổi, như đứng trên đồng lửa, ngồi trên đồng than, chỉ có thể cúi đầu, giả vờ chuyên tâm làm bao bánh sủi cảo, so về tốc độ, Tần Đại Bằng bao được một cái, Tiểu Trình đã nặn xong năm khẩu.

Hai người này cơ hồ đều không nói chuyện, thẳng đến giờ cơm tối, Tô Hiểu Dị lại làm thêm súp chua cay, đoàn người ăn no xong, Tiểu Trình vội hoàn thành công việc rồi tan ca sớm, nói muốn tới thư viện học bài.

Người đi rồi, Tô Hiểu Dị hỏi Tần Đại Bằng: “Ừ, cậu có chuyện gì muốn nói với tôi không?”

“Tôi làm gì có gì để nói với cậu? Đúng rồi, còn chưa trách cậu đâu, không phải bảo cậu nói xấu tôi trước mặt Trầm tiểu thư sao? Thế nào mấy ngày nay lại có cả tá người chạy đến chúc mừng tôi, hỏi tôi định kết hôn vào năm nay hay năm tới?” Sắc mặt khó coi, Tần Đại Bằng hỏi lại.

“A, chuyện này tôi có nghe nói, có người cố ý truyền tin bát quái, cậu đoán là ai?”

“Nếu tôi biết là ai, hẳn đã bị tôi đẩy từ nóc công ty xuống rồi.” Tần Đại Bằng nghiêng răng nghiêng lợi, hẳn cùng tên kia không đội trời chung.

“Là Trầm tiểu thư a, tôi nghe được cô ấy cùng đám tam cô lục bà phòng kế toán nói chuyện, bộ kế toán lại kể cho bộ hành chính, bên hành chính lại truyền tin cho...” Tô Hiểu Dị nói.

Tần Đại Bằng sợ run: “Sao cô ta...”

“Tôi đoán, cô ấy thực thích cậu, dù nghe tôi nói xấu cũng không bị ảnh hưởng, nhưng cậu gần đây không hẹn cô ấy ra ngoài, còn tỏ ra lãnh đạm, cho nên cô ấy định dùng lực lượng dư luận, bức ván thành thuyền... Cậu a, tự cầu nhiều phúc đi!” Tô Hiểu Dị thực vô trách nhiệm nói.

“Tôi không cần, còn lâu tôi mới kể hôn với cô ta, có kết, cũng là với...” Tần Đại Bằng biến sắc, lập tức cầm mồm.

Có ý tứ, Tô Hiểu Dị truy vấn: “Với ai? Tôi có quen không?”

Tần Đại Bằng rút lui vài bước, lắp bắp đứng lên: “Tôi... Tôi cũng phải về nhà!”

Nhanh như gió, Tô Hiểu Dị định giữ hấn lại cũng không kịp.

14. Chương 7-2

Tiểu Trình từ quán rượu đi ra, trước mang hơn trăm khoả bánh sủi cảo về nhà, lại vội vàng chạy tới thư viện, nơi đó, Tiểu Thiên đang đợi cậu.

“Trình đại ca, ở đây.” Nụ cười yêu kiều rực rỡ động lòng người, Tiểu Thiên trong phòng tự học vẫy tay, cũng không dám phát ra âm thanh, chỉ dùng khẩu hình ra hiệu.

Ở trước mặt Tiểu Thiên, Tiểu Trình cũng đã tự nhiên hơn, không còn ngại ngùng như mới đầu, cậu mỉm cười đáp trả, đến ghế ngồi đối phương giữ giúp cậu.

Đơn giản nhỏ giọng nói chuyện vài câu, hai người liền cắm đầu vào việc học, có điều Tiểu Trình chú ý, hôm nay Tiểu Thiên nhắn tin tựa hồ đặc biệt nhiều, cô thường cầm di động nhìn mấy lần, lại chán ghét xoá tin, chỉ là, đây là chuyện riêng của Tiểu Thiên, Tiểu Trình cũng không vô duyên đi hỏi.

Giờ giới nghiêm đã tới, theo thường lệ, Tiểu Trình tiễn cô tới bến xe bus. Mùa đông, thế nhưng năm nay Đài Loan không lạnh như năm trước, khí trời se lạnh, đêm đông như vậy coi như thoải mái, không để ý xung quanh, hai người sống vai đứng ở trạm xe bus, tùy ý trò chuyện.

Điện thoại Tiểu Thiên lại reo, cô nhìn dãy số gọi tới, nhú mày, ấn nhận.

“... Có, tôi đã đọc tin... Thực xin lỗi, tôi ở thư viện, không tiện gọi lại... Được rồi, anh ấy chính là bạn trai tôi, tôi...”

Từ đầu tới đuôi đều là khẩu khí không kiên nhẫn, hiếm khi thấy bộ dạng này của Tiểu Thiên, Tiểu Trình quan tâm hỏi: “... Giống như rất chán ghét đối phương...”

Tiểu Thiên mặt đỏ lên, đổi ngữ khí ôn nhu trả lời: “Không phải... Ân, vói, là học trưởng, hấn vẫn muốn mời em cùng ăn bữa tối Noel...”

“A, đúng nga, cuối tuần chính là Noel a...” Tiểu Trình nhớ ra, có điều, nghe có người thích Tiểu Thiên, còn muốn mời cô ăn cơm, trong lòng cậu cảm thấy... Thế nào, vẫn là trong dự liệu.

Trong lòng có chút ê ẩm, nhưng cậu cũng đã sớm chuẩn bị tâm lý, cô gái xinh đẹp lại thân thiện như vậy, mình chính là trèo cao được với, không phải sao?

Lại nghe Tiểu Thiên nói: “Em, em không thích hấn, đã cự tuyệt nhiều lần, hấn vẫn bám theo, em đang lo lắng có nên nhờ ca ca ra mặt...”

Tiểu Trình gãi gãi đầu: “Tiểu Thiên em vừa mới nói với đối phương mình có bạn trai sao? Nếu có bạn trai, nói hấn ra mặt không phải vô sự rồi sao?”

Tiểu Thiên lại mặt đỏ, cúi đầu: “Đó là lừa hấn... em không có bạn trai, mỗi ngày cùng anh tới thư viện, mấy lần bị đồng học bắt gặp, cho nên mọi người đồn em có bạn trai...”

Giật mình, Tiểu Trình cũng mặt đỏ, hoang mang rối loạn: “Thực xin lỗi, anh, anh hại em bị mọi người hiểu lầm...”

“Không sao, lời đồn ấy giúp em từ chối được rất nhiều lời mời, dù sao em cũng không có hứng thú với nam sinh khác.” Tiểu Thiên nâng đầu nhìn cậu, nhợt nhạt cười, còn nói: “Cho nên đêm Noel chẳng ai cùng em ăn tối.”

Di, có phải cô ấy đang ám chỉ... Tim Tiểu Trình nhảy dựng lên, đây là cơ hội trời ban cho cậu sao?

Mấy ngày nay tâm loạn như ma, này không phải có thể vừa vặn giải quyết luôn? Tuy rằng gương mặt cuồng ma hôn môi kia luôn xuất hiện quá nhiều... Không được, mình phải nghĩ biện pháp, cậu chán ghét cảm giác không rõ ràng, hơn nữa, biết rõ rất nhiều chuyện chỉ có thể vui đùa, không thể thành thật...

Nuốt nước bọt, Tiểu Trình cố lấy dũng khí, mở miệng: “Tiểu Thiên, kia... Đêm giáng sinh... Chúng ta cùng đi ăn cơm... Có được không?”

“... Được.” Tiểu Thiên mím môi, rồi mỉm cười đáp ứng.

Xe bus chạy tới, trước khi lên xe, Tiểu Thiên quay đầu lại, nhỏ giọng: “Trình đại ca, kỳ thật... Trước đây khi thấy anh đến nhà chơi với ca ca, khi đó em đã...”

Đã cái gì, không nói tiếp, chỉ là gương mặt hồng hồng cùng hào quang trong mắt cũng đủ nói lên tất cả.

Tiểu Trình đứng ngây ngốc, đến khi xe biến mất khỏi tầm mắt, mới chậm rãi xoay người, thỉnh thoảng phải một thân hình to lớn.

“Đại Bằng ca? Anh...” Tiểu Trình đau đến chảy nước mắt.

Tần Đại Bằng nhu nhu giúp cậu, hỏi: “Cậu với cô nhóc kia cảm tình giống như tiến vào giai cảnh?”

Tiểu Trình nghe ra ngữ khí Tần Đại Bằng có chút khó chịu, đẩy tay hắn ra, cúi đầu không nói.

“Sao cậu lại như vậy, có lời cứ nói a? Tôi không phải giun trong bụng, sao biết cậu muốn gì chứ?” Tần Đại Bằng quả thực muốn bắt tên nhóc này về nhà đánh một trận.

Tần Đại Bằng quyết định động thủ... Nhưng không phải đánh, mà tha người ra sau trạm xe bus, thừa dịp dịp hắc phong cao xung quanh lại không có người, trực tiếp hôn xuống.

Tiểu Trình tròn tròn mắt, nhất thời quên cả giấy dựa —— người này hôn người như nghiện, cũng không nhìn thời gian địa điểm, đây là nơi công cộng, thế nào lại...

Cậu đẩy ra, nhỏ giọng rống: “Uy, đã nói anh bao nhiêu lần, đừng hôn tôi nữa!”

Tần Đại Bằng hôn đến cao hứng, bị Tiểu Trình đẩy ra làm lửa giận của hắn bùng tới cực điểm: “Không cho ta hôn ta càng muốn hôn! Cậu gần đây uống nhầm thuốc phải không? Luôn nói mấy lời loạn thất bát tao, nghe không hiểu, tôi muốn hảo hảo nói chuyện, cậu lại dám trốn...”

“Có, đâu có? Đại Bằng ca, tôi thích Tiểu Thiên, anh cũng nhanh chóng tìm một cô gái, chúng ta không nên chơi đùa nữa.” Tiểu Trình cắn cắn môi, nói.

Thân thể Tần Đại Bằng chấn động, trong mắt phát sáng, sau đó dần rơi vào hắc ám.

“... Cậu thật sự thích Tiểu Thiên? Cậu muốn ở bên cô ta?” Hỏi.

“Đã sớm cần gì phải hỏi?” Tiểu Trình khó hiểu: “Anh chẳng phải cũng đang theo đuổi người yêu lí tưởng? Hơn nữa, hơn nữa chúng ta... Coi như từng có... Cái kia... Cũng không thể can thiệp chuyện của nhau...”

“Đáng giận, cậu bị thiếu não sao, nói mãi không thông?” Tần Đại Bằng rống lên.

“Anh mới thiếu não, thôi Đại Bằng, đừng đến đây nữa, người đi đường dương quan, tôi qua cầu độc mộc, sau này vẫn là bạn tốt!” Tiểu Trình cũng nổi bão.

Thanh âm hai người càng lúc càng lớn, dân tản bộ ở phụ cận với người ra vào thư viện đều nghe thấy, tò mò nhìn xem sau trạm xe bus xảy ra chuyện gì? Chỉ thấy một người thân hình cao lớn kéo một cậu nhóc, trực tiếp kéo ra phía sau thư viện, cậu nhóc còn đấm đá loạn lên, vừa nhìn đã biết không phải tự nguyện đi theo, có mấy người tượng nghĩa nhanh chóng đuổi theo, không cho người kia cậy lớn hiếp bé.

Bị người kia —— Tần Đại Bằng trừng mắt lại, rống: “Mấy người biết cái gì? Đệ đệ tôi không thích đọc sách, chỉ rình trốn đi chơi, tôi làm ca ca phải dạy dỗ lại nó, mấy người đừng động!”

Cậu nhóc Tiểu Trình biết đã gây chú ý, đỏ mặt, nhỏ giọng nói: “Tôi... Tôi sẽ cùng ca ca sẽ nói chuyện rõ ràng... Anh ấy không sẽ đánh tôi...”

Cái gọi là quan thanh liêm khó đoạn việc nhà, tuy rằng những người đó nhìn Tiểu Trình bằng ánh mắt đồng tình, nhưng vẫn dần dần tản đi.

Bởi vậy, Tiểu Trình cũng không còn lộn xộn, bị Tần Đại Bằng kéo đi, đến một chỗ tối tăm, Tần Đại Bằng thấy không còn ai làm phiền, thiên thời địa lợi nhân hoà, không nói hai lời kéo người vào lòng.

“Cậu với cô ta không hợp.” Thanh âm bình tĩnh, vang lên bên tai Tiểu Trình.

“Tôi biết, anh vẫn là cho rằng tôi không xứng với cô ấy đúng không? Tôi bằng cấp thấp, chỉ là phục vụ, hơn nữa, trong nhà lại... Trước anh còn cổ vũ tôi theo đuổi Tiểu Thiên, kỳ thật chỉ là muốn xem tôi diễn trò...” Tức giận nói.

“Tôi nào có nói như vậy? Bởi vì... Tóm lại, hai người không hợp, tôi không muốn hai người cùng một chỗ!” Tần Đại Bằng giở trò vô lại.

“Có cùng Tiểu Thiên một chỗ hay không, không liên quan tới anh!” Tiểu Trình đỏ mắt mắng: “Tôi cũng chưa từng hỏi đến chuyện anh cùng Trầm tiểu thư, anh dựa vào cái gì can thiệp chuyện của tôi? Anh là gì của tôi chứ?”

“Tôi là gì của cậu ư? Đây còn phải nói sao? Cậu biết rõ...” Giận mắt trợn lên, Tần Đại Bằng phẫn nộ như núi lửa sắp phun trào.

“Anh đừng quản tôi, dù còn là bạn bè, cũng đừng có hùng hổ dọa người.” Tiểu Trình ngửa đầu, nghiêm mặt nói.

“Cậu thực ngang ngạnh, tôi không thêm nói nữa!” Tần Đại Bằng không muốn nói nữa, liền làm một trận hôn phác thiên cái địa.

Chẳng những là cuồng ma hôn môi, còn là con ngựa đực lớn, Tiểu Trình thở phì phì nghĩ: tên này sao có thể không nhìn nơi chốn liên loạn hôn... Hơn nữa, càng hôn càng kịch liệt, càng giận hơn là, mình cũng sa vào... Không được, cậu quyết tâm, còn cùng hắn dây dưa như vậy là không đúng... Lý trí trở về!

Dùng toàn bộ khí lực đẩy ra, nhìn về mặt ngạc nhiên lại thoả ước nguyện của Tần Đại Bằng, khiến cậu thở không ra hơi.

“Đại Bằng ca, anh... Anh nhập diễn quá sâu...” Thở hổn hển: “Chúng ta... Chúng ta không có khả năng... Diễn giả thành thật...”

Tần Đại Bằng nghe vậy, có chút mờ mịt: “Diễn giả thành thật có gì không tốt?”

“Không tốt, cũng không được!” Rống to, sợ Tần Đại Bằng lại bám lấy mình, cậu nảy sinh ý ác, nhằm thẳng mu bàn chân của hắn dùng sức giẫm mạnh.

“A, đau quá!” Đau đến nỗi Tần Đại Bằng chỉ có thể buông tay ra, đau đến mặt đều biến dạng, nửa ngày nói không ra lời.

Hình như thật sự rất đau, Tiểu Trình có chút áy náy, thế nhưng cơ hội khó được, thừa dịp đối phương phân tâm, cậu nhanh chóng xoay người chạy đi, đến bãi đỗ xe lấy xe đạp của mình bỏ chạy.

Chờ Tần Đại Bằng đuổi theo thì người cũng đã biến mất dạng.

15. Chương 8-1

Hai tư tháng mười hai, lòng người phấp phỏm phiêu phiêu, bởi hôm nay là Giáng Sinh nha, là ngày hội những cặp tình lữ cùng nhau ăn đêm kiêu lãn giường a, cũng là ngày F.A hội hận đến nghiêng răng nghiêng lợi.

Trên tầng Tần Đại Bằng cùng Tô Hiểu Dị công tác, các đồng nghiệp trẻ đã sớm đặt lịch cho đêm nay, người mấy bắt đầu trao đổi tình báo, nói nhà ai đặt tiệc ở đâu có gì đặc sắc, còn lại không chịu cô đơn, tính toán hẹn nhau đi chơi PUB, náo nhiệt vượt qua đêm này.

Chịu ảnh hưởng không khí này còn có Tần Đại Bằng cùng Tô Hiểu Dị, hai người cùng nhau vào công ty, lại cùng nhau công tác, nói chuyện vô cùng hợp ý, nhất là trước khi tan giờ 30 phút, tất cả mọi người đã không còn lòng dạ công tác.

“Đại Bằng cậu làm gì mà như tên chết trôi vậy? Gần đây tôi không cho cậu đậu hủ a?” Tô Hiểu Dị hỏi.

Ủ rũ, Đại Bằng không trả lời.

Tô Hiểu Dị thấy thế, lại hỏi: “... Mấy ngày nay cậu cũng không tới chỗ tôi... Xem ra gây hấn với Tiểu Trình rất dữ dội a...”

Nghe thấy cái tên quen thuộc, Tần Đại Bằng lại càng rầu rĩ, đầu rũ xuống càng thấp, cơ hồ muốn chôn luôn xuống đồng văn kiện ít ỏi.

“Tiểu Dị, tôi rút cuộc làm sai cái gì? Giờ Tiểu Trình sống chết không để ý tôi... Tôi chỉ muốn...” Thanh âm rên rỉ như ma quỷ bay vào tai Tô Hiểu Dị.

“Hai người ác...” Tô Hiểu Dị lắc đầu: “Tôi cũng không hiểu nổi, cậu không tới, tiểu tử đó thiếu người trợ hấn, cả người phờ phạc... Uy, tôi thật muốn túm cả hai người lại mắng cho một trận, đã bao tuổi rồi hả, còn đánh nhau cãi nhau như trẻ con!”

“Tôi không có a, tôi...” Ánh mắt đáng thương cách bàn làm việc nhìn qua, ba quang lẫn tẩn, thực giống tiểu cầu chịu uỷ khuất: “Tiểu Dị... Tôi, tôi cho cậu biết một chuyện, cậu cho tôi ý kiến...”

“Hảo, cậu nói... Nhanh lên nga, sắp tan tầm.” Tô Hiểu Dị cười dài gạt đầu.

Tần Đại Bằng đẩy ghế qua chỗ đồng sự, hai người thì thầm, Tô Hiểu Dị vốn duy trì tươi cười, nghe nghe, sắc mặt càng lúc càng chìm, cuối cùng thần tình hoảng sợ, chỉ vào đồng sự, tức khí đến mặt mũi trắng bệch.

“Cậu cậu cậu, cậu lại có thể đối Tiểu Trình...” Đối tiểu Trình thế nào, ghen lời, Tô Hiểu Dị thực không thể tưởng được, đồng sự của cậu cùng nhân viên cửa hàng lại xảy ra quan hệ như vậy, hơn nữa hai người... Rõ ràng là trai thẳng chuẩn mực, không phải sao?

Tần Đại Bằng kể hết chuyện của hắn cùng Tiểu Trình, ôm đầu, buồn rầu: “Ban đầu tôi thật sự không nghĩ nhiều, nhưng bây giờ... Giúp tôi đi, Tiểu Dị, cậu cũng từng thất tình, nhất định có thể hiểu tâm tình của tôi, phải không?”

“... Cậu thực lòng?” Tô Hiểu Dị bình tĩnh lại, hỏi: “Tôi là nói, với Tiểu Trình...”

“Thực lòng, đương nhiên là thực... Tôi trước kia không chú ý tới, kỳ thật tôi vốn cũng rất thích cậu ta, chỉ là ta từ đầu, chưa từng nghĩ tới, mình sẽ có hứng thú với...”

“Hừ, tôi cũng không nghĩ tới a, như tôi da mịn thịt mềm còn chưa đổ được cậu, ai ngờ cậu lại cũng có tính GAY... Dị, không phải giống Đại Đồng ca chứ?” Tô Hiểu Dị nghĩ thông: “Hai người là anh em họ, suy nghĩ hẳn không sai biệt lắm, Đại Đồng ca ở trong vườn hoa thấy tôi, cậu cũng vậy, chẳng qua cậu nhìn đến đoá kiêu hoa Tiểu Trình kia...”

“Đừng nói tôi như hái hoa tặc vậy được không? Tôi đang phiền chết đây, Tiểu Trình lại cố tình không để ý tới tôi, cũng không nhận điện thoại, muốn tới chỗ Đại Đồng ca bắt người, nhưng mấy ngày nay tan tầm Trầm tiểu thư đều tới chặn lại...”

“Tôi thấy Trầm tiểu thư thực thích cậu đi? Chỉ tiếc hoa rơi cổ ý, nước chảy vô tình...” Tô Hiểu Dị giễu cợt.

Tần Đại Bằng cũng không còn khí lực tranh cãi với cậu, cả người giống như quả bóng xì hơi, sứa nổi trên mặt nước, một tấm màng mỏng vất trên bàn.

“Đừng khoe chữ với tôi, tôi không tâm tình... Ai, thì ra thất tình khổ như vậy, khó trách cậu lúc bị tên gia hoả chết dẫm đó đá, mỗi ngày đều khóc đến khản họng...” Than thở.

Tô Hiểu Dị nhớ lại chuyện cũ, mắt lại đỏ, lúc ấy cậu bị tình nhân cũ Trương Kiến Hiền một cước đá xuống đáy cốc, nhưng bởi vậy mà quen được Đại Đồng ca, mà Đại Đồng ca người phù hợp với cậu nhất thế gian, cho nên bây giờ cậu có được hạnh phúc trước nay chưa từng có.

Chuyện gì cũng đều có nhân có quả, chỉ không biết là phúc hay họa thôi.

“Được rồi được rồi, lên tinh thần...” Thực hiện chức trách của một người bạn, an ủi Tần Đại Bằng: “... Trên thế giới này nhất định có một người đang chờ cậu, cậu chính là vì tìm người ấy mới bỏ qua nhiều nhân duyên như vậy, may mắn là, người kia không phải ở nơi khác trên địa cầu, mà ở ngay trong thành phố này...”

“... Nhưng bây giờ không còn kịp rồi, Tiểu Trình đã bị cô gái khác bắt cóc a...” Tần Đại Bằng nói xong thật muốn khóc lớn một hồi: “Cô ta tuổi trẻ mỹ mạo, còn áp dụng chiêu lửa gần rơm, chặn tầm Tiểu Trình... Tôi sơ suất quá...”

“Tôi đã nói rồi, chỉ cần có duyên phận, hai người sẽ ở bên nhau, hướng hồ, hai người không phải chỉ có duyên phận... Thối Đại Bằng, như vậy thật không giống cậu, trong công việc cậu luôn đi đầu, lần trước khách hàng từ Mỹ của chúng ta suýt bị công ty đối địch cướp mất, không phải vẫn bị cậu cướp về? Dùng tinh thần đó, kéo Tiểu Trình lại đi nào!”

“Tôi có a, nhưng Tiểu Trình thấy tôi như thấy mãnh thú, liền trốn... Tôi, tôi thật sự không có lòng tin...” Gãi đầu gãi tai, buồn rầu muốn chết.

Tô Hiểu Dị nghiêm túc nghĩ nghĩ, lại khó hiểu: “Tôi là người ngoài cuộc, tôi cảm thấy Tiểu Trình cũng rất để ý cậu a, cậu không tới, cậu ta cứ ngóng ra cửa, cậu tới, cậu ta lại khẩn trương muốn chết, rõ ràng là có tình cảm... Thế nào như lại ...?”

“Thật sự?” Mắt Tần Đại Bằng lóe sáng: “Cậu ta thật sự như vậy?”

“Đúng vậy, cậu ngẫm lại, nếu thật sự chán ghét một người, sẽ cùng hấn... Ân, lẩn sàng đan sao? Càng khỏi nói cậu ăn đậu hủ cậu ta so với ăn ta còn... Nếu không phải có ý với cậu, sao có thể khoan dung với hành vi sắc lang như thế?” Tô Hiểu Dị bắt đầu phân tích tâm lý.

“Cậu nói có lý... Nhưng cậu ta không nói, tên nhóc chết tiệt!” Đập bàn, khoe miệng Tần Đại Bằng bắt đầu mỉm cười.

“Đúng vậy, hai người cái gì cũng không nói... Ai, từ từ, cậu chưa nói với cậu ta cậu thích cậu ta, thực để ý, tình nhân gì đó?” Tô Hiểu Dị đột nhiên hỏi.

Tần Đại Bằng mặt đỏ đứng lên: “Này, này còn cần nói? Biểu hiện của tôi còn chưa đủ sao? Ban đầu tôi cũng không biết mình lại thích cậu ta đến vậy, lúc ngộ ra, chính mình cũng hù sợ...”

“Vậy nên cậu không nói cho Tiểu Trình chuyện trọng yếu ấy đúng hay không? Cậu ta giấu tâm sự xuống đáy lòng, tôi đã sớm nhắc nhở cậu, cậu còn không rõ, cậu ta ủy khuất đều nuốt vào bụng... Ai sẽ nguyện ý vì mối quan hệ mơ hồ mà đánh cuộc cả đời mình? Huống chi hai người đều là đàn ông, muốn ở bên nhau, còn phải có quyết tâm vượt qua trở ngại.”

“Tôi, tôi mỗi lần gặp mặt đều hôn cậu ta, không thương sao lại hôn, huống chi là hôn con trai? Xem, đến Tô Hiểu Dị cậu tôi còn chẳng nghĩ tới hôn môi...” Tần Đại Bằng nóng nảy, tay chân luống cuống, như muốn tỏ rõ quyết tâm với trời.

Tô Hiểu Dị cười ha ha: “Thừa nhận thương cậu ta a, ha ha, cậu cũng theo tôi biến thành GAY, hắc hắc, một nhà chúng ta đều là GAY, một nhà GAY!”

Vội đảo bịt miệng cậu, Tần Đại Bằng mắng: “Uy, muốn cho toàn bộ văn phòng biết tôi với cậu đoạt tự phải không?”

Tô Hiểu Dị rùng mình, nhanh chóng liếc bốn phía, may mắn, tất cả mọi người nóng lòng trở về, đều giống như ba ba vì con gái tới về muộn mà buồn rầu, không ai để ý hai gã độc thân bên này.

Yên tâm, Tô Hiểu Dị lại nhìn Tần Đại Bằng rầu rĩ, nghĩ nghĩ, nhẹ nói: “Đại Bằng, tôi cho cậu biết, có một số việc không thể không nói nga, giống tôi trước đây thích Đại Đồng ca, nhưng luôn băn khoăn anh ấy là dị tính, kết quả cái gì cũng không dám nói không dám làm, Đại Đồng ca cũng vậy, cho là mình không phải người lý tưởng trong lòng tôi, kết quả hai người lãng phí thực nhiều thời gian...”

Nhớ tới lúc ấy mình đối với tình nhân cũ mất hết hy vọng, buột miệng nói ra tâm ý của mình, để Đại Đồng ca nghe được, nếu không hai người không biết cần tới năm nào tháng nào mới có hạnh phúc đây, hiện tại, lưỡng tình tương duyệt, mỹ mãn khoái hoạt, nhịn không được lại trộm cười.

Bên cạnh đưa qua khăn giấy.

“Tôi không khóc a!” Tô Hiểu Dị trừng Tần Đại Bằng.

“Nước miếng, thiết, mỗi lần nghĩ đến Đại Đồng ca, vẻ mặt lại dâm dăng như vậy, mấy cô nàng trong văn phòng thật không có mắt, nói loại người như cậu tựa như hoàng tử trong mộng, thật ngây thơ, mấy cô nếu biết suy nghĩ xấu xa trong đầu cậu, toàn bộ sẽ chạy lên chùa thắp đèn bình an.”

“Hừ, cậu quản được tôi? Còn không tự lo cho mình đi, tóm lại, có một số việc nhất định phải nói rõ ràng

minh bạch, thích người ta trừ bỏ biểu hiện, nói cũng là không thể thiếu, phải biết rằng, nếu cậu cùng với một cô gái, làm động tác dư thừa, cô ta tự nhiên sẽ nhận định đó là biểu hiện của tình yêu, nhưng con trai thì không như vậy, tứ chi đụng chạm có thể là anh em, đùa giỡn, có khi thậm chí chỉ là đơn thuần phát tiết dục vọng...” Tô Hiểu Dị oa oa giăng giải.

Tần Đại Bằng rất cuộc hiểu rõ, nghiêm mặt: “Cậu nói... Tiểu Trình đã rằng tôi dùng cậu ta thay thế phụ nữ mà...? Không phải, tôi làm sao có thể...”

Thấy sắp tan tằm, Tô Hiểu Dị thu dọn hồ sơ, còn thuận tiện đánh lên đầu tên đồng sự: “Nếu không phải, đi nói với cậu ta a, không nói cậu ta vĩnh viễn sẽ không biết, cứ coi như hai người không thể ở bên nhau, ít nhất cũng không phải vì cậu không biểu đạt tâm ý.”

Gãi gãi đầu, Tần Đại Bằng nói: “Hảo, nhưng, cậu ta vừa thấy tôi sẽ chạy...”

“Cậu ta chạy, cậu sẽ không truy a, uống cậu còn thường khoe với tôi cậu là quán quân chạy cự ly ngắn, ngay cả đũa ngốc kia cũng đuổi không kịp, ăn phân đi!” Phép khích tướng.

Phép khích tướng không hổ là chiêu hữu hiệu nhất từ xưa tới nay, chỉ thấy Tần Đại Bằng tin tưởng tràn đầy, đứng dậy, hăng hái nói: “Hảo, tôi đi đây!”

Tô Hiểu Dị tiếp tục hạ chiêu mạnh hơn: “... Nhanh lên, hôm trước Tiểu Trình nói Đại Đồng ca ứng trước tiền lương, nói muốn mua quà cho... Ai? Được rồi, Tiểu Thiên xinh đẹp, còn hẹn ở nhà hàng cao cấp... Hì hì, ăn xong không biết có thuận tiện vào nhà nghỉ cao cấp hay không, tôi cũng không biết nha...”

Tần Đại Bằng nổi nóng, thiếu chút nữa liền tức sùi bọt mép, hấn ngay cả mặt bàn đều lười thu dọn, trưởng phòng còn chưa đứng lên, hấn đã muốn lao khỏi phòng làm việc, duệ khí kinh hồn, đủ có thể phá tan thiên quân vạn mã...

Thế nhưng lại bị người chặn lại.

16. Chương 8-2

“Tần Đại Bằng, anh đi đâu? Đêm nay là đêm giáng sinh, anh có nhớ không?” Lại là Trần tiểu thư bộ kế toán.

Quy tâm tự tiện, Tần Đại Bằng thực hận không thể xô cô ả này ra, hấn muốn đi tìm Tiểu Trình!

“Đêm giáng sinh? Tôi ghét nhất đêm giáng sinh, vì hạnh phúc của tôi, tôi muốn phá nát đêm giáng sinh!” Tần Đại Bằng kích động, nói năng lộn xộn.

Trầm tiểu thư dậm chân, hờn dỗi: “Anh nói cái gì a? Em nghĩ anh bề bộn sự vụ với khách hàng bên Mỹ, đối phó với đơn đặt hàng, hẳn đã quên chuẩn bị cho bữa tiệc đêm nay... Không sao, em đã định sẵn nhà hàng, ngay cả quà Giáng sinh cũng đã mua... Anh về tắm rửa, thay đồ rồi ta đi...”

“Tôi không rảnh!” Tần Đại Bằng tức giận hừ một tiếng: “Cô đi với người khác ấy.”

“Cái gì không rảnh? Đêm Giáng sinh, tình nhân đi cùng nhau là đương nhiên... Anh, anh không phải quen bạn gái khác chứ? Ai, toàn bộ công ty đều biết anh là bạn trai của em, anh bảo em phải giải thích thế nào!”

“Bệnh thần kinh, bắt quá chỉ ăn cơm với cô vài lần, mấy lần xem phim... Đúng rồi, có dặt tay, kia là vì cô mang giày cao gót không thể qua đường nhanh... Ngay cả hôn cũng chưa, sao có thể nói là bạn trai cô? Nói vậy, tôi cùng Tô Hiểu Dị ôm nhau bao nhiêu lần, sao cậu ta không bắt tôi phụ trách?”

Càng quát thanh âm càng lớn, cả văn phòng ngó ra xem, ngay cả bộ hành chính đối diện cũng ra xem náo nhiệt, mặt Trầm tiểu thư đỏ bừng, bởi cả công ty đều xem bọn họ là một đôi, cô đối Tần Đại Bằng cũng đã thắm hẹn ước, cũng không tin đối phương thoát khỏi mị lực của mình, bởi vậy đã vô cùng đặc ý kể với mọi người hai người sắp kết hôn, kết quả hiện tại...

Khoác lác bị vạch trần trước mặt mọi người, quá nhục nhã.

Một người xinh đẹp sao có thể chịu được bị đối xử như vậy, dùng hết sức bình sinh, ba một tiếng thanh thanh thúy thúy, trên mặt Tần Đại Bằng hiện lên lần đỏ đầu tiên trong cuộc đời, lập tức ngã ngổ tại chỗ.

“Tần Đại Bằng, đừng tưởng rằng phụ nữ dễ ăn hiếp, muốn ước hẹn thì ước hẹn, muốn đá liền đá, tôi là cho anh mặt mũi mới cùng anh ăn cơm, bằng không một kẻ không nhà không xe, tiền ngân hàng ít ỏi như anh, ai để ý...” Người đàn bà chanh chua bắt đầu chửi đổng.

Tần Đại Bằng cơ hồ mắt trợn trắng, hẳn căn bản chẳng quan tâm chuyện bị bạt tai, chỉ lo nếu không chặn được Tiểu Trình, không thể đúng lúc nói ra tình cảm của mình... không được, xuất ra thủ đoạn cuối cùng, kéo Tô Hiểu Dị chắn trước mặt Trầm tiểu thư.

“Tiểu Dị, vì hạnh phúc của tôi, cậu chịu khó hy sinh một chút!” Nói xong không chịu trách nhiệm bỏ chạy.

Tô Hiểu Dị hốt ha hốt hoảng, đây là tình huống gì a? Đại Đồng ca còn ở nhà chờ mình nướng gà cho anh ấy ăn đây, rượu nho cũng đã chuẩn bị sẵn, Tần Đại Bằng lại nhằm đúng lúc này phá hư, hừ, bạn xấu!

“Tô Hiểu Dị, Tần Đại Bằng là bạn cậu đúng không? Lúc trước là cậu nói Tần Đại Bằng là người không tôi, muốn tôi nhận lời cùng hắn kết giao, kết quả cậu xem, hắn dám không chịu trách nhiệm, khiến tôi biến thành chuyện cười...” Giận chó đánh mèo chuyển tới Tô Hiểu Dị.

“A, tôi cũng nói với cô hắn có rất nhiều điểm xấu... Cô còn nói có khuyết điểm mới là đàn ông chân chính...” Tô Hiểu Dị thực ỷ khuất, sử dụng tuyệt chiêu, tròn mắt đỏ đỏ: “Tôi, tôi cũng không biết hắn nhân tâm

như vậy, oa, Trầm tiểu thư, tôi không phải cố ý, ô ô ô, tôi thật bất hạnh, tôi không cần bạn bè như Đại Bằng...”

Linh vật đáng yêu nhất văn phòng vừa khóc, đoàn người vội vàng vây lại, mở miệng an ủi, toàn bộ phần nô đổ lên đầu Tần Đại Bằng, nói hần xằng bậy, sao có thể đối xử với Trầm tiểu thư như vậy, còn lôi Tô Hiểu Dị xuống nước nữa? Tóm lại, tiêu điểm vừa chuyển, ngay cả Trầm tiểu thư cũng ngưng ngừng, cũng an ủi Tô Hiểu Dị, còn chạy về bộ kế toán lấy chocolate nhập khẩu từ Pháp cho cậu ăn.

Tô Hiểu Dị ăn vài miếng, biết là loại siêu cao cấp siêu đắt tiền, liền trộm giấu một phần vào túi, muốn đem về làm điểm tâm, cho Đại Đồng ca thân ái nếm thử.

Lại nói Tần Đại Bằng cười xe máy, xuyên qua Đài Bắc, rất nhanh đi vào quán Đại Đồng, có thể là do ngày lễ, trong quán thực bận rộn, rượu nho Champagne cơ hồ đều bán sạch, cũng may Âu Cát Tang vùng phụ cận mê rượu mê thuốc, đặt trước mấy chai nếu không giờ đã không còn.

Tiểu Trình tâm tình có vẻ tốt lắm, hí hí hứng hứng, ra ra vào vào thêm hàng, vội vàng tiếp chuyện với khách, giới thiệu loại rượu, đến Tần Đại Đồng cũng không nhàn rỗi, mắt thấy hàng trong quán cung không đủ cầu, anh vội vã gọi điện điều hàng, mấy vị khách quen đặc biệt thích tán dóc cùng anh, tóm lại, bận tối mày tối mắt.

Tần Đại Bằng đành phải thực hiện nhiệm vụ của nhân viên cửa hàng tạm thời, còn cố ý dựa dựa vào Tiểu Trình, bị nhân viên chính thức đập mấy lần vẫn không chừa, bị đối phương cố ý đưa tay chọc chọc, cậu lại dẫm lên chân hần mấy cái, đến khi hần rời đi mới thôi.

Tần Đại Bằng hảo ai oán nga.

Cơ hồ bận đến bảy tám giờ, lúc Tô Hiểu Dị trở về, thấy Tần Đại Bằng, dùng tay cắt ngang qua cổ, ám chỉ hần chuẩn bị chết đi, dám bắt người thiện lương vô tội như cậu ở lại đỡ đạn? May mắn mình am hiểu nhất giả trụ ăn cạp, đem nguy hiểm dễ dàng hóa giải, cho ngày Tần Đại Bằng đến công ty làm bia cho ngàn người chỉ trích, đến lúc đó nhất định sẽ rất vui vẻ.

Chờ khách vãn dần, mọi người ngồi xuống thở một hơi, lúc này Tiểu Trình lại nhấn nhó nói với ông chủ: “Kia, Đại Đồng ca, tôi cùng Tiểu Thiên hẹn ăn cơm, cần về sớm thay đồ... Đi trước nha...”

Nói xong lấy áo khoác mặc vào, bỗng một túi giấy nhỏ từ trong túi rơi ra, gói quà quá mức tinh mỹ, vừa nhìn đã biết là quà tặng.

Tô Hiểu Dị oa một tiếng, kêu: “Quà tặng Tiểu Thiên sao?”

Ngưng ngừng gật đầu, Tiểu Trình nói: “Àn, bạn bè đều nói lễ Giáng Sinh phải tặng quà, hơn nữa, tôi... Tôi muốn nhân cơ hội hỏi Tiểu Thiên có đồng ý...”

Ngụ ý, nhân viên ngọc này muốn nhân cơ hội cầu ái a.

Tần Đại Bằng sinh khí đến cực điểm, nhân cầu cơ hồ muốn bắn ra, trước nhìn về phía Tô Hiểu Di, đồng sự cũng chỉ nhún nhún vai, ý hẩn tự cầu phúc đi, sau đó Tiểu Trình cảm giác không khí chung quanh không ổn, cũng không nói gì thêm, thuận miệng nói tiếng bye bye liền bỏ chạy, kết quả, đương nhiên, Tần Đại Bằng đuổi theo, trước khi Tiểu Trình dắt xe đi liền giữ lấy tay cậu, gương mặt biến thành dữ tợn.

Tiểu Trình không biết tại sao lại chọc vào con quái vật này, nuốt nước miếng, nói: “Đại Bằng ca, hôm nay đừng phá tôi, tôi bị muộn rồi.”

“Không cho phép đi! Không cho phép đi tìm Tiểu Thiên!” Cường ngạnh, Tần Đại Bằng nói.

“Có đi gặp Tiểu Thiên không là chuyện của tôi, anh quản không đến!” Không ngờ Tần Đại Bằng ngang ngược như vậy, tâm tình vui vẻ cả ngày của Tiểu Trình nháy mắt liền bốc hơi.

“Đừng đi ăn cùng cô ta, cũng đừng tặng quà, càng không thể để cô ta làm bạn gái cậu!” Tần Đại Bằng không để ý đây là đường cái ngựa xe như nước, rống: “Cậu không được đi!”

“Tôi thích ăn cơm cùng ai thì ăn, muốn theo đuổi ai thì theo đuổi, anh không có tư cách, cũng không có quyền quản! Anh không phải rất giỏi cửa gái sao? Tùy tiện CALL một người đi, đừng đến phiền tôi!”

Vừa nói vừa muốn tránh khỏi Tần Đại Bằng, không có kết quả, lại muốn đá hẩn, nhưng Tần Đại Bằng đã có kinh nghiệm, tránh được.

“Tôi chẳng theo đuổi ai hết, chỉ có em, tôi chỉ cần mình em!” Rống càng to, như muốn bên kia đường cũng nghe được.

Tiểu Trình suýt bị hù sợ, vội nhìn trái phải, quả nhiên giọng Tần Đại Bằng khiến nhiều người chú ý, sắc mặt biến sắc, mắng: “Anh, anh nhỏ giọng thôi!”

“Anh thích em, khi dễ em hay chiếm tiện nghi cũng chỉ bởi vì anh yêu em, bằng không ai lại đưa một tên ngọc lên giường? Không phải muốn biến em thành vợ sao?” Tần Đại Bằng nói tiếp.

“A, này, tôi...” Tiểu Trình hoàn toàn không ngờ Tần Đại Bằng lại phát tuyên ngôn kinh bạo như vậy, luống cuống đi không được, ở không xong, mặt đỏ tới mang tai đứng ngay tại chỗ, trong đêm đông giá lạnh, thể nhưng cậu lại toàn thân nóng rực, mồ hôi thi nhau rơi.

“Quên nữ sinh kia đi, hai người chúng ta ở bên nhau mới có thể khoái hoạt, anh sau này, anh sau này sẽ không tiếp tục khi dễ em, đối em khi dễ anh, muốn thế nào cũng được, anh chịu hết!” Tần Đại Bằng ra điều kiện như nước mất chủ quyền.

Tô Hiếu Dị cùng Tần Đại Đồng trốn trong quán xem tình hình phát triển, Tần Đại Đồng còn hỏi: “Từ khi nào mà hai người này có một chân? Tiểu Trình không phải thăm mền muội muội đồng học sao?”

Tô Hiếu Dị cười hì hì: “Bọn họ có thể ở bên nhau không tốt sao? Em nói, Đại Bằng nếu yêu Tiểu Trình, mới thích chọc ghẹo cậu ta như vậy...”

Tần Đại Đồng nói: “... Anh nhớ ra rồi, từ lúc tới vườn trẻ Đại Bằng đã thích khi dễ bé gái xinh nhất lớp, lên trung học bắt đầu đổi đủ loại phương pháp cửa gái, không nghĩ tới gặp phải Tiểu Trình, bất tri bất giác lại lặp lại hành vi trước đây.”

“A, thì ra là thế... Di, Đại Bằng, sao cậu lại để Tiểu Trình đi? Mau nghĩ cách bắt người về!”

Lúc hai người xì xào bàn tán, Tần Đại Bằng đã ủ rũ đi vào quán, sau lưng một mảnh mưa dầm gió lạnh.

“Tiểu Trình kiên trì muốn tới chỗ hẹn... Tôi, tôi thất tình... Ô ô ô...” Lệ nam nhi không dễ rơi, chỉ vì chưa đến lúc đau thương.

“Ách... Thất tình người sinh ra ai cũng sẽ trải qua... Đại Bằng, cậu bình tĩnh...” Tô Hiếu Dị cũng không biết phải an ủi đồng sự như thế nào.

“... Đại Đồng ca, Tiểu Dị, tôi... Tôi muốn về ngủ, tỉnh ngủ, tôi muốn quên hết mọi việc... Ô ô...” Dù kiên cường, nhưng trên mặt hắn hoàn toàn không được như vậy.

“Nếu không cậu ở lại đi, cùng bọn tôi ăn bữa tiệc?” Tô Hiếu Dị đề nghị.

“Không cần, tôi không muốn làm bóng đèn cho hai người, khiến thương tâm càng thương tâm...” Tần Đại Bằng cự tuyệt, xoay người đi.

“Đợi một chút, Đại Bằng, kia... Mùi vị thất tình mùi thật khổ sở... mang chai rượu đỏ về uống, say một cuộc, chúc mừng thất tình, ngày mai tiếp tục tìm kiếm tình yêu mới.” Tô Hiếu Dị hào phóng đưa chai rượu trân quý của Tần Đại Đồng cho hắn.

Nhận lấy, hảo, Tần Đại Bằng một bên phóng xe về nhà, một bên nguyên rửa tình lữ khắp thiên hạ đang hạnh phúc trong ngày Giáng Sinh này.

.

17. Chương 9-1

Tần Đại Bằng thật sự suy sụp tới cực điểm, mang theo theo rượu đỏ Tô Hiểu Dị tặng, đi thang máy lên phòng của mình, vợ chồng mới cưới ở sát vách ăn mặc cực kỳ sang trọng, đi qua chào hỏi, nói phải đi dự party.

Đáng giận, chẳng lẽ cả thiên hạ chỉ có Tần Đại Bằng hân hạnh cô đơn trải qua đêm nay sao?

Nhớ tới tình cảnh vừa rồi ngoài quán Đại Đồng, hân sống chết cầu xin, kết quả tên ngốc Tiểu Trình lại chỉ đứng ngẩn người, hồi lâu mới nói một câu.

Cậu nói: "... Tôi phải đi gặp Tiểu Thiên..."

Hắn tận tình khuyên bảo như vậy, Tiểu Trình vẫn không nghe vào? Tần Đại Bằng hân thương cậu, thích cậu, còn cam đoan không khi dễ cậu, thậm chí có thể nuôi cậu, kết quả đổi lấy cái gì?

Vẫn vậy, cái gì cũng không nói, chạy tới bên cô gái kia.

Hảo, uống rượu, an ủi mình thất tình, chất lỏng đỏ au, nghe mùi hương ngọt ngào, nhưng vào miệng trượt xuống yết hầu, lại thấy vị còn chua xót, mùi vị thật giống vị thất tình.

Tên ngốc Tiểu Trình! Uống một chén mắng một câu, tức chết rồi, Tiểu Trình thật sự là đầu đá, có Tần Đại Bằng hân làm bạn trai không tốt sao? Ôn ào cùng cậu, chơi cùng cậu, cái gì cũng dạy cậu, bài học, hay kỹ xảo hoan ái trên giường, sẽ không cố ý niết mặt cậu, kéo tóc cậu, cười nhạo quần áo của cậu...

Trình Mặc Sĩ cậu thật sự không biết tôi thực thích cậu sao?

Đúng, đúng vậy, lúc trước lơ là sơ suất, không đoán được tiểu quỷ đó lại trộm được tâm mình, còn ngây ngốc theo đuổi kẻ khác làm mình mất hết hứng thú với đàn bà, mãi cho đến khi thực sự chạm tới thân thể tên nhân viên ngốc, mới phát hiện, điều tốt đẹp nhất vốn luôn ở bên người.

Đã muộn một bước, Tiểu Trình đã bị nữ sinh kia bắt cóc.

Biết vậy chẳng làm a, nhưng vậy thì đã sao? Yêu đương vốn là chuyện anh tình tôi nguyện, đã yêu, dù tương lai khó khăn tới đâu, hân cũng tin tưởng có thể đổi mặt, đáng tiếc không có đối phương, phim tình thiếu một diễn viên sao có thể diễn?

Nhân sinh vô vọng...

Trong phòng chỉ có một cái cửa sổ lớn, đối diện là quảng trường rộng lớn, lúc này truyền đến bang bang vài tiếng, hấp dẫn ánh mắt của hân, pháo hoa bay lên sáng rực bầu trời Đài Bắc, rực rỡ tươi đẹp.

“Giáng sinh chết tiệt!” Lại một chén rượu, mẹ nó chứ: “Lão tử thất tình, các ngươi chúc mừng cái khỉ gì? Ta cả đời không cần lễ Giáng Sinh, ta ghét ngày lễ tây!”

Pháo hoa tiếp tục thấp sáng bầu trời, tựa hồ không ai nghe thấy lời cầu nguyện của Tần Đại Bằng.

Cốc cốc, có người gõ cửa, tâm Tần Đại Bằng nhảy dựng, liệu có phải Tiểu Trình đến? May mắn uống rượu không nhiều, ba phần say ngà ngà mà thôi, còn có lý trí ra mở cửa, vội vàng ba bước cũng chỉ cần hai bước đi ra.

“Tần tiên sinh, giáo hội chúc ngài vạn sự tốt lành!” Bầy tám đứa trẻ mặc áo dài màu trắng, trên đầu đội vòng thánh ruyr, được Chung tiểu thư dắt tới, tươi cười chân thành.

Cái quỷ gì đây? Có biết Tần Đại Bằng hần đã ngây người đến Jesus là ai cũng quên? Đối mặt với đám tiểu quỷ ngây thơ chạy quanh mình vui sướng ca hát, hần bi thương đến sắp khóc.

“Tần tiên sinh, anh vui đến phát khóc phải không? Chúa đã ở trong lòng anh, đừng quên thỉnh thoảng đến thăm giáo hội, tôi sẽ chỉ cho anh...” Chung tiểu thư nắm chắc cơ hội truyền giáo.

“Không phải, tôi thất tình, tôi hiện tại không cần Chúa, tôi chỉ cần Tiểu Trình, ô ô ô...” Đàn ông gần ba mươi ngồi trước cửa phòng oa oa khóc lớn.

Chung tiểu thư mỗi lần gặp hần đều tới chào hỏi, trăm phương ngàn kế mời mình tới giáo đường, may mắn Tần Đại Bằng hần cơ linh, luôn cột nĩa tránh thoát, lúc này bị cô nàng bắt được đuôi, đại khái lại dùng ba tactic khuyên mình tới giáo đường cầu nguyện đi?

Hảo phiền, giờ hần chỉ muốn ngủ một giấc, ngày mai tỉnh lại tinh thần phấn chấn đi làm, Giáng Sinh ai hạnh phúc mặc ai, không liên quan tới hần.

Trước hết phải đẩy Chung tiểu thư nhiệt huyết đây mình này đi đã.

“Chung...” Ngược đầu, người đứng trước cửa lại...

“Trung?” Tiểu Trình nghiêng đầu, có chút thẹn thùng lại có chút tò mò, Tần Đại Bằng nói cái gì?

“Cuối cùng, rốt cục đợi được cậu, tên ngốc Tiểu Trình!” May mắn còn chưa đốt cháy đầu Tần Đại Bằng hần, bất quá, nhìn Tiểu Trình ngại ngùng cười đứng trước cửa, hần vẫn nghĩ là ảo giác, nằm mơ.

“Cái kia...” Tiểu Trình vịn vẹo hộp giấy trong tay, cúi đầu nói: “... Tôi không có tiền, chỉ có thể mua cái bánh ngọt tới...”

“Cậu...” Tình thế phát triển thực quỷ dị: “Bánh ngọt?”

Đầu thấp hơn, Tiểu Trình nhu nhu ập ứng nói: “... Không mời tôi vào a... Lời anh nói hôm nay... Đều không tính gì hết sao?”

“Lời hôm nay tôi nói?”

“Thì... Cái kia... Anh nói anh yêu tôi... Thì ra là gạt tôi, ai da, tôi lỗ lớn...” Tiểu Trình hạ bả vai, phờ phạc muốn thoái lui.

Sao có thể để người ta đi? Tần Đại Bằng một tay kéo người trở lại, nhanh chóng đóng cửa phòng, khóa lại, còn quay người cản trước cửa, khiến Tiểu Trình có chấp cánh cũng không thể bay.

“... Tại sao tới?” Bất lấy bả vai Tiểu Trình, hỏi: “Không phải chọn Tiểu Thiên?”

“Tôi không chọn cô ấy a, tôi chỉ nói phải đi gặp... Bởi vì đã hẹn, không thể nói bỏ là bỏ, vậy là không lẽ phép... Hơn nữa...” Nói tới đây đỏ mặt.

“Hơn nữa cái gì?” Ép hỏi.

“... Tôi nói với Tiểu Thiên... Cái kia... Tuy rằng có người thực thích khi dễ tôi, nhưng... Tôi giống như... Thích người kia...”

Tần Đại Bằng lúc này nghe như thánh ca đám tiểu thiên sứ vừa hát văng vẳng bên tai, giống như thanh âm từ thiên đường.

“Thối Đại Bằng làm sao vậy?” Thấy mặt đối phương đột nhiên co giật, Tiểu Trình lo lắng hỏi.

Thu hồi biểu tình ngu ngốc, Tần Đại Bằng cố gắng kìm lại tâm tình mừng rỡ như điên, thúc giục hỏi: “Kế tiếp thì sao, nói tiếp.”

“Ân...” Lắc đầu.

“Không nói, tôi sẽ hôn cậu đến thiên hoàn địa chuyển, cái gì cũng không cần nói.” Ở bên tai uy hiếp.

“Cũng không có gì, tôi tặng quà cho cô ấy, cảm ơn cô ấy giúp tôi đọc sách, sau đó... Cô ấy khóc... Cô ấy nói...” Mặt đỏ như quả cà chua: “Tiểu Thiên nói tôi là mối tình đầu của cô ấy, cô ấy từ hồi đó đã... Cô ấy nghĩ rằng mối tình đầu có thể đâm hoa kết trái... Đáng tiếc...”

Nhớ lại lúc ấy, thấy Tiểu Thiên nước mắt tuôn rơi, cậu liền luống cuống, cũng không biết phải an ủi cô ấy thế nào, chỉ biết ngồi bên, đợi cảm xúc cô bình ổn, liền phóng xe đạp đưa người về nhà.

Sau xe, cảm giác Tiểu Thiên ôm chặt lấy eo mình, đây là cảnh tượng cậu đã mơ biết bao lần, chỉ tiếc, người tính không bằng trời tính, đành phải...

Cậu biết lựa chọn của cậu có thể khiến tương lai nổi lên sóng gió, nhưng yêu đương không thuận theo lý trí, một giây không để ý liền trao tâm cho người, hơn nữa ngay cả thời gian phát hiện còn không kịp, nói gì đến ngăn cản.

Hiện giờ, dù có nói tiếng xin lỗi với Tiểu Thiên, cũng chỉ là dư thừa.

Tần Đại Bằng gắt gao ôm lấy cậu: “Nói tất cả, em là của anh, anh còn tưởng rằng bị trể là anh, thì ra cô ta còn trể hơn...”

“Có ý gì?” Không hiểu lắm ngụ ý của đối phương, Tiểu Trình ngửa đầu hỏi.

“Em không cần biết, tóm lại em đã đến rồi, chủ nhật cùng anh tới giáo đường nghe giảng đạo.” Tần Đại Bằng tươi cười rạng rỡ, cao hứng nói.

“Giáo đường? Thối Đại Bằng từ bao giờ bắt đầu tín đạo?” Tiểu Trình càng mơ hồ.

“Từ một khắc nhìn thấy em, anh đã biết Chúa đã chiếu cố tới anh.” Hần nghiêm chỉnh nói: “Tin vào Chúa, chúng ta sẽ bên nhau mãi mãi.”

Tiểu Trình bật cười, lại hỏi: “Không bằng cùng nhau ăn bánh ngọt?”

“Mua bánh ngọt làm gì? Biết rõ anh chỉ muốn ăn em.” Dùng biểu tình thực nghiêm túc nói lời của đại sắc lang.

Ho khan vài tiếng, Tiểu Trình đẩy hần: “Ngồi xuống trước được không? Tôi phóng xe đạp, chân mỏi quá.”

Đại sắc lang cười toe tóe, hiện tại lời Tiểu Trình, với hần đều trở thành thánh chỉ, người ta nói muốn ngồi, hần lập tức kéo người ta sô pha mềm mại độc nhất trong phòng, còn ân cần mở tủ lạnh, tìm đồ uống tới, lẳng xăng đến cực điểm.

Tiểu Trình thấy chai rượu còn một nửa trên bàn, nhú mày: “Anh uống rượu sao? Oa, đây không phải rượu đỏ Pháp Đại Đồng ca để dành, nói đêm nay muốn cùng Tiểu Dị ca hưởng dụng... Anh trộm?”

“Anh nào dám trộm đồ của Đại Đồng ca? Cũng không phải ngại mạng dài... Tiểu Dị thấy anh thất tình,

đặc biệt tặng anh rượu giải sầu.” Nói tới đây cười càng thêm thoải mái: “Ha ha, anh không thất tình, anh thật sự không thất tình, Tiểu Dị mới thật sự lỗ nặng!”

“Tiểu Dị ca đã biết? Vậy Đại Đồng ca... Này, ngày mai đi làm nhất định sẽ bị giễu cợt chết!” Đô đô khí.

“Mặc họ! Chúng ta hảo là tốt rồi...” Thấy Tiểu Trình định lấy bánh ngọt ra, cản cậu lại: “Đừng lấy ra, anh hiện tại ăn không vô, chỉ muốn ăn em.”

Nói chưa xong tay đã hành động, ôm chặt lấy người trên ghế, triền chuyển hôn xuống, Tiểu Trình cũng không tiếp tục dè dặt, lớn mật nghênh đón, hai người hôn hôn, thân thể động tình, Tần Đại Bằng bắt đầu thay đổi chủ ý, muốn lập tức lột sạch mọi rào cản, kéo người lên giường.

“Đợi, từ từ...” Tiểu Trình khấn cấp che lại người: “Đại Bằng ca, anh không quên những gì anh đã nói trước quán Đại Đồng chứ?”

“Anh, ngô, nói gì?” Sắc dục huân tâm chỉ lo cản găm thân thể đối phương.

“Anh nói sau khi không bao giờ ... khi dễ em, đến lượt em khi dễ anh, còn nói em muốn khi dễ thể nào cũng được, anh nhận hết.” Tiểu Trình cố gắng thuật lại lời Tần Đại Bằng đã nói mấy giờ trước.

“Không, anh sẽ không bao giờ nuốt lời, ngược lại, em chọn anh, không cho phép hối hận.” Tần Đại Bằng tranh thủ nói rõ quyền lợi, sau này có cãi nhau cũng có bằng chứng đối chiếu.

Tiểu Trình có chút khó xử: “Em sẽ không hối hận, nhưng... Nếu gia đình em và gia đình anh... Bọn họ... Em không biết có thể chịu được hay không... chúng ta...”

Không hôn, ngược lại kéo người vào lòng, Tần Đại Bằng tràn đầy tự tin nói: “Chúng ta sẽ qua được, nghe tên liền biết, anh là Đại Bằng, em là Trình Mặc Sĩ, chúng ta nhất định có thể nhất phi trùng thiên, bay xa vạn dặm, ai cũng không cản nổi.”

“Di, phải rồi, tên chúng ta thực hợp, xem ra là dấu hiệu tốt.” Tiểu Trình nhoẻn cười.

“Được rồi, đừng nói về tên nữa, lên giường đi... Anh phát hiện chúng ta đang lãng phí rất nhiều thời gian không thể câu thông, hại anh vừa rồi còn uống rượu giải sầu, làm chết rất nhiều tế bào não, em biết không?” Nói không khi dễ Tiểu Trình, nhưng Tần Đại Bằng bản tính khó đối, lại bắt đầu cưỡng chế.

“Cái gì mà không câu thông? Lần trước anh khai thông em rất đau... Giờ để em tới đi?” Tiểu Trình cũng học tinh.

“Không được, kinh nghiệm của em căn bản không đến hai mươi bốn giờ, anh giúp em tích lũy, chờ tích lũy tới trình độ nhất định sẽ cho em làm thầy.” Lừa người.

“Hừ, còn nói không khi dễ, đây không phải khi dễ thì là cái gì? Em về nhà... Bây giờ về đi cầu Tiểu Thiên, biết đâu còn cơ hội...” Tiểu Trình cũng học uy hiếp dụ dỗ.

“Không cho phép!” Tần Đại Bằng nổi nóng, nhanh chóng ấn người lên giường, một bên cởi quần áo đối phương một bên bồi tội: “Không khi dễ không khi dễ... Hôm nay anh từ từ, làm chậm cả đêm, sẽ không để em đau đớn...”

Thấy Tần Đại Bằng thành tâm thành ý, Tiểu Trình thụ khí cả năm đều tiêu tan, quên đi, thuận ý hần đi, từ khi bắt đầu, cậu đã định nằm trong tay Tần Đại Bằng, trốn không thoát.

Hơn nữa, đêm xuân ngán ngủ, đối với hai người vừa thổ lộ chân tình, không thể tiếp tục lãng phí.

.

18. Chương 9-2

Buổi sáng đồng hồ báo thức vang lên, là lúc Tần Đại Bằng cố định rời giường đi làm, thế nhưng hần lại tắt báo thức, ôm lấy Tiểu Trình tiếp tục ngủ.

Tiểu Trình cũng tỉnh, lắc lắc đối phương: “Thối... Thối Đại Bằng, không phải đi làm? Rời giường đi...”

“... Hôm nay nghỉ... Em cũng xin phép đi... Hôm qua quán bận rộn như vậy, Đại Đồng ca sẽ cho phép...” Hàm hàm hồ hồ yêu cầu.

Đề nghị thú vị, thật khiến người động tâm, lăn lộn cả đêm, Tiểu Trình đúng là mệt muốn chết rồi, hiện tại chỉ muốn ngủ, ngủ đến chết.

Bất quá, cậu da mặt mỏng sao dám xin nghỉ chứ? Vậy chẳng phải chứng minh đêm qua mình là chuyện xấu sao? Cho nên cậu tiếp tục lay Tần Đại Bằng.

“... Không được, em muốn đi làm...” Khổ hề hề nói.

“Ai, chúng ta mới tân hôn a, một ngày nghỉ có là gì? Hôm nay đi chọn giường mới, cái này bỏ đi.”

“Vì sao? Giường này còn mới mà?” Nhà Tiểu Trình không mấy khá giả, cho nên rất ghét lãng phí.

“Giường này quá nhỏ, rất nhiều tư thế không làm được...” Tần Đại Bằng nghiêm túc giải thích: “Hôm nay đi chọn giường đôi lớn, sau này em ở đây luôn... Lý do? Đơn giản, nói với ba mẹ em, vì thi đại học, anh có

tránh nhiệm mỗi ngày kèm cặp cho em, cứ như vậy.”

“Anh thật bá đạo, còn nói sau khi đều nghe em, kết quả tất cả đều tự lo liệu.” Tiểu Trình chu môi, cảm giác mình đang thiệt thòi lớn.

Xoa xoa đầu cậu, Tần Đại Bằng nói: “Vì em đôi khi ngây ngây ngốc ngốc, cho nên anh mới phải ý kiến a... Được rồi, để anh gọi cho Tiểu Dị...”

Tô Hiểu Dị nhận điện, cậu vô cùng kinh ngạc: “Đại Bằng cậu có vẻ xuân phong đắc ý a... Có phải thất tình bị đả kích quá nặng, bị chập a?”

“Không có, tôi không bị thất tình, hắc hắc, người bỏ đi giờ đã trở lại, ha ha, tôi hạnh phúc muốn chết, sau tính đem đêm giáng sinh trở thành ngày kỷ niệm tình yêu...”

Càng nói càng kỳ cục, Tiểu Trình nhin không được đánh hấn, mắng: “Đứng đắn chút.”

Tô Hiểu Dị nghe thấy tiếng Tiểu Trình, liên hệ với lời Tần Đại Bằng nói, lại càng kinh ngạc: “Tiểu Trình ở chỗ cậu? Cậu không phải là đến nhà hàng bắt người chứ? Như vậy không tốt, là hành vi phạm tội.”

“Nào có bắt cóc a? Bọn tôi lưỡng tình tương duyệt ngọt ngào mật mật, sông cạn đá mòn tình này không đổi, sét đánh chớp hạ mưa đá gió lốc đều tách được...”

Tô Hiểu Dị run rẩy một chút, cậu cuối cùng cũng ném được cảm giác buồn nôn do không khí quanh đôi tình lữ gây ra.

“Tần Đại Bằng tiên sinh, đã có tình nhân sẽ thành thân thuộc, chúc mừng ngài.” Tô Hiểu Dị đang vội đi làm, không kiên nhẫn hỏi: “Xin hỏi quý ngài sáng sớm không định rời nhà, lại gọi điện cho tôi, chẳng lẽ chỉ muốn báo tin vui sao?”

“Khụ khụ...” Tần Đại Bằng thanh thanh yết hầu: “Tiểu Dị a, hôm nay giúp tôi xin nghỉ bệnh... Tôi đem qua hầu hạ Tiểu Trình hết tâm sức, thiếu chút nữa tinh tấn nhân vong, cần nghỉ ngơi lấy sức một phen... Nghiệp vụ hôm nay của tôi nhờ cậu lo hộ, bên Âu Mỹ còn phải giả vờ thả, không việc gì phải vội.”

Tiểu Trình nhéo, giáo huấn Tần Đại Bằng nói chuyện không biết tiết chế.

“Quá đáng, cậu có biết hôm nay trong công ty có bao nhiêu cô nàng muốn giảng đại nghĩa với cậu không? Cậu vắng mặt, gặp xui xẻo đều là tôi.” Tô Hiểu Dị khó chịu.

“Làm ơn đi, khi nào cậu cùng Đại Đồng ca đi chơi thì tôi sẽ không nói hai lời liền gánh việc cho cậu, để cậu tận hứng, thế nào?” Tần Đại Bằng đưa điều kiện.

Tô Hiểu Dị nghĩ, không tồi, vốn định cùng Đại Đồng ca xuất ngoại mấy ngày, nghiệp vụ mình cùng Tần Đại Bằng lại có khá giống nhau, hẳn dốc sức giúp đỡ, chủ quản cũng sẽ hào phóng cho nghỉ phép.

“Được rồi... Cái gì, Tiểu Trình cũng muốn nghỉ? Không được, một mình Đại Đồng ca sẽ mệt chết.” Tô Hiểu Dị oán hận, bất quá vẫn hỏi ý kiến Tần Đại Đồng bên cạnh.

“Đại Đồng ca nói, cho Tiểu Trình xin phép một ngày, nhưng là trong năm cậu có nghĩa vụ qua đây hỗ trợ, OK?”

Tần Đại Bằng cúp điện thoại, cười với Tiểu Trình: “Đã xong, cả ngày hôm nay có thể với em như keo như sơn.”

“... Thối Đại Bằng, em phát giác anh hôm nay nói chuyện đều ngọt thủ, thật kỳ quái...” Tiểu Trình dụi mắt, muốn xác định kẻ đang ôm mình có đúng là Tần Đại Bằng hay không.

“Buồn nôn? Không có a, vì anh được Tiểu Dị thức tỉnh, nếu không đem tâm ý của mình hảo hảo nói ra, em vĩnh viễn không biết anh nghĩ gì, như tối qua, anh thiếu chút nữa đã mất em...”

Tiểu Trình lại đỏ mặt, nói: “Em đã biết, cho nên anh không cần... Nghe những lời này thực thẹn thùng da, anh ngại chúng ta hứng độc của Đại Đồng ca Tiểu Dị ca phát ra còn chưa đủ?”

“Không biết a, anh sau này mỗi ngày sẽ nói với em lời ngon tiếng ngọt, Trung Anh Nhật đều được, nếu muốn nghe Hàn, anh cũng có thể đi học, thế nào, từ giờ trở đi, anh yêu em, anh yêu em, anh yêu em, anh yêu em chết mất, yêu em yêu tận trong tâm khảm...” Tần Đại Bằng nói lên lời tâm tình tự nhiên hào phóng, còn càng nói tiếng càng lớn.

“Được rồi được rồi, đủ rồi, nói một lần là được...” Tiểu Trình bịt kín lỗ tai, lưỡng tình tương duyệt sáng sớm ngày thứ hai, thiếu chút nữa bị ‘mật ngọt chết ruồi’, khóc không ra nước mắt.

19. Chương 10

Về phương diện nào đó mà nói, Tần Đại Bằng là một người tích cực, nghĩ gì làm đó, cho nên ngay trưa ngày hai năm tháng mười hai, mang Tiểu Trình ra ngoài ăn sau lập tức chạy tới cửa hàng nội thất chọn giường đôi, còn cả đệm mới, lại thúc giục ông chủ giao hàng ngay.

Kết quả, năm giờ chiều, giường cũng đã nhét vào căn phòng nho nhỏ của Tần Đại Bằng, còn cái giường đơn, liền lấy giá cực thấp cho ông chủ cửa hàng nội thất mang về.

Tiểu Trình ở trong phòng trái nhìn phải ngó, cảm thấy cực kỳ không hợp, cái phòng nhỏ tít, lại đặt cái giường to vạt, cơ hồ chiếm tới một phần ba không gian, quá khoa trương.

“Nhìn cái gì vậy? Lại đây thử giường mới.” Tần Đại Bằng nhảy lên giường, cười dâm đãng, còn ngoắc ngoắc Tiểu Trình.

Quá hiểu hành vi của sắc lang, cho nên lắc đầu, Tiểu Trình nói: “... hôm nay không cho anh làm càn nữa, em ở đây liền cùng anh vận động tới mệt chết, đâu thể chuyên tâm đọc sách? Em về nhà, dành chịu tới thư viện tranh chỗ, thi đại học còn có chút hi vọng.”

Tần Đại Bằng vừa nghe liền nóng nảy, hấn sao có thể mặc Tiểu Trình tới thư viện? Nữ sinh kia luôn rình Tiểu Trình nhà hấn, mình thì tuổi già sắc suy, sao đấu nổi tiểu hồ ly tinh kia?

“Hảo hảo, lúc em đọc sách anh sẽ im lặng... Em xem, ở đây cũng có máy lạnh, hè sẽ không bị nóng, thiết bị cách âm lại tốt, em thích, anh mua bàn mới cho em, cho em thoải mái đọc sách, cam đoan tuyệt vời hơn thư viện.”

Tiểu Trình nghe cũng vui vẻ, điều kiện như vậy, không nhận thì thật đáng tiếc, cho nên để thưởng cho đại sắc lang, cậu cũng nhảy lên giường, ôm cổ Tần Đại Bằng, hào phóng nói: “Được rồi, thấy anh biết điều như vậy, em cùng anh thử giường mới... Ngày đêm lò xo không tồi...”

Người nào đó sắc tâm nổi lên, đem lão bà đáng yêu áp xuống: “Ông chủ nói đệm này có thể dùng tới hai mươi năm, chúng ta trước lấy động tác độ khó cao lại kịch liệt để thí nghiệm, nếu ông chủ lừa bịp, thì đổi hàng.”

Ha ha cười, Tiểu Trình nghĩ, dù sao giữa trưa ăn no như vậy, thừa dịp tiêu hao một chút nhiệt lượng cũng không tội, vì thế nhận lời, lại cùng Tần Đại Bằng nghiền cứu tư thế đêm qua vì giường nhỏ không thể phối hợp mà chưa thử qua, kết quả mây mưa thất thường, lại hao tổn hơn nửa ngày của hai người, chờ tắm xong ra ngoài ăn cũng đã là nửa đêm.

Tình yêu cuồng nhiệt của tình lứa a, thời gian luôn trôi qua đặc biệt mau.

Bất quá, chấm dứt một ngày, đến khi cho cái giường thực hiện nhiệm vụ chính của nó, thì Tiểu Trình nghĩ tới vấn đề trọng yếu.

“Thối Đại Bằng, em nhớ trước kia anh nói muốn tìm một đầu bếp nữ làm vợ... Em sẽ không nấu nướng a, anh sau này sẽ không lấy lý do này bỏ em đi?”

Nhéo hai má Tiểu Trình, Tần Đại Bằng nói: “Nói em ngốc thật đúng là ngốc, trước là vì Tiểu Dị còn chưa cặp với Đại Đồng ca, anh lo cậu ta một ngày nào đó tìm được người yêu sẽ bỏ đi, đến lúc đó không thể ăn đồ tốt... Giờ cậu ta không thể rời khỏi Đại Đồng ca, chúng ta cũng chơi xấu bám lấy bọn hấn, bọn hấn muốn đuổi cũng không chạy.”

Tiểu Trình mắt tròn: “Di, có thể chứ? Nếu điều kiện cho phép, em cả đời cũng không muốn xa Tiểu Dị ca đâu, ăn quen đồ anh ấy làm, đồ ngoài tiệm giống như thức ăn cho heo...”

Tần Đại Bằng cũng không vì Tiểu Trình nói như vậy mà ghen, bởi hắn cũng có ý tưởng đồng dạng, gian cười nói: “Đại Đồng ca đang muốn mua luôn khu nhà ấy, bởi vì chủ nhà định di dân qua Canada, nói chỉ cần Đại Đồng ca muốn mua, ông ấy có thể tính rẻ đó...”

“Cho nên?”

Nghe ra Tần Đại Bằng có ý gì, Tiểu Trình chờ hắn bổ sung: “Cho nên chờ Đại Đồng ca mua xong căn nhà đó, chúng ta tìm mua nhà gần đó, tới giờ cơm chúng ta liền tới trình diện, vấn đề dân sinh được giải quyết, em có chịu không?”

“Thối Đại Bằng anh có năng lực mua nhà sao? Hay chờ em tốt nghiệp rồi tìm việc xong hãy mua đi? Có thể chia sẻ tiền...” Tiểu Trình có chút bận tâm hỏi.

Tần Đại Bằng cười cười, hắn tuy không nhà không xe, nhưng ở quê hắn chính là chủ một vùng, hắn cùng anh họ Tần Đại Đồng từ khi còn trẻ cũng đã được chia rất nhiều đất, mặc dù gọi là nông, nhưng đều ở trong phạm vi kế hoạch đô thị hoá, nghe nói sắp được thi công, đến lúc đó một, hai tiếng tùy tiện chuyển đi, hắn thừa sức mua một căn nhà tốt tại Đài Bắc.

“Không cần lo lắng, chuyện nhà để anh lo, cổ mà học bài, đăng ký khoa mình thích, mấy năm này anh sẽ nuôi em.” Nhẹ nói.

“Không được, em cũng có một chút thu nhập ổn định, có thể đóng học phí...” Tiểu Trình không muốn ý lại đối phương, mình có tay có chân lại là con trai, để người ta nuôi trong nhà thật mất thể diện.

Tần Đại Bằng biết bản khoản cùng suy nghĩ của cậu, vì thế nói: “Như vậy đi, trước khi em tốt nghiệp, học phí cùng phí tổn khác anh cho em mượn, không tính lãi, chờ em đi làm, chậm rãi trả, có được không?”

“Nói rồi nha... Ngủ đi, ngày mai còn phải đi làm đấy... Oa, tháng này em bị trừ một ngày lương, đều là anh làm hại.” Oán hận, bất quá, Tiểu Trình lại cười đến vui vẻ.

Hôn nhẹ lên trán cậu, Tần Đại Bằng gắt gao ôm chặt đối phương thì thầm: “Hảo hảo, anh làm hại...”

Trong tình yêu, không ai thật sự là người bị hại, dù là nữ sinh tiêu tan mối tình đầu, hay cô kế toán thông minh lanh lợi trong công ty.

Trạng vạng một ngày nào đó của tám tháng sau, Tần Đại Bằng ở công ty trộm lên mạng tra tư liệu, sắc mặt khó coi theo Tô Hiểu Dị về quán Đại Đồng, nhìn thấy Tiểu Trình thần tình thoải mái.

Tô Hiểu Dị vừa nhìn thấy nhân viên cửa hàng, lập tức chạy tới ôm chầm lấy, cao hứng chúc mừng: “Oa, Tiểu Trình quả nhiên không đơn giản, đỗ vào khoa tốt, trường lại ở vùng phụ cận, giảm thời gian đi tàu xe mệt nhọc, cũng không cần tới Trung Nam bộ...”

“Đều nhờ mọi người giúp tôi... Thối Đại Bằng sắc mặt anh vậy là sao? Khó chịu phải không?” Tiểu Trình phát hiện Tần Đại Bằng không thích hợp, bắt quá cậu hiện tại địa vị cao hơn đối phương, cho nên mắng lại.

“Em, em khoa gì không chọn, lại chọn...” Tức khí đến mặt mũi trắng bệch.

“Khoa ngoại ngữ không tốt sao? Sau này đầu ra rộng rãi...” Tô Hiểu Dị kinh ngạc hỏi.

Tiểu Trình đương nhiên biết Tần Đại Bằng sinh khí cái gì, cười cười nói: “Tiểu Dị ca, tôi thi vào trường Tiểu Thiên, cùng khoa, cho nên thuận lý thành chương làm học đệ của cô ấy.”

Như vậy giải thích xong Tô Hiểu Dị gật gật đầu.

“Thì ra ai nào đó ghen a... Không tốt nga, lòng dạ hẹp hòi, sẽ bị chán ghét... Tiểu Trình, cậu cũng không thích người không phóng khoáng lại không độ lượng đúng không? Đã sớm nói với cậu, tìm đối tượng nên tìm người như Đại Đồng ca, lòng dạ phóng khoáng, lại cực độ tín nhiệm, như vậy cảm tình mới có thể vĩnh cửu, so với vàng 9999 còn quý hơn.” (*9 = cửu, Tiểu Dị so sánh vĩnh cửu với vàng cửu cửu cửu cửu. =.=*)

“Tiểu Dị chết tiệt cậu muốn ly gián à? Tôi, tôi không ăn dấm chua!”

Tô Hiểu Dị che miệng cười, cậu thích nhất chọc ghẹo Tần Đại bằng, lúc này đạt được mục đích, cao hứng.

“Ai, không có là tốt, Đại Bằng cậu cũng ba mươi tuổi rồi, đương nhiên sẽ không giống tên nhóc cổ tình gây sự, cậu là người lớn a...” Tiếp tục kích động sự.

Tần Đại Bằng thực tức không được không tức cũng không xong, để lão bà tới đó học, không phải sẽ cho Tiểu Thiên kia cơ hội sao?

Không cho cậu đến trường, thì mình lại lòng dạ hẹp hòi, nếu bởi vậy Tiểu Trình trách mình, tức giận bỏ về nhà, một mình lại chán đơn gối chiếc.

Thật sự rất nguy hiểm, Tiểu Thiên kia tựa hồ vẫn không buông tha Tiểu Trình, đã qua mấy tháng còn thường xuyên gọi điện tìm Tiểu Trình, mỹ danh là quan tâm tiến độ học hành của Tiểu Trình, kỳ thật là nghĩ biện pháp tìm khe hở chui vào, còn luôn dụ Tiểu Trình tới thư viện học bài, nếu không phải mình nhanh tay, Tiểu Trình nhất định sẽ trốn tới đó.

Làm sao bây giờ?

Sau này Tiểu Trình đến trường, mình phải đi làm, không thể theo đuôi a!

Tô Hiểu Dị nhìn Tần Đại Bằng thần tình buồn rầu, diễn cảm biến hóa đến biến hóa đi, một chút mãnh liệt

khủng bố, một chút ưu sầu tức giận, thú vị, vì thế quay qua Tiểu Trình nói: “Đừng để ý đến cậu ta, Tiểu Trình, để ăn mừng cậu đề tên bằng vàng, tối nay tôi nhất định phải làm bữa tiệc lớn, cậu muốn ăn cái gì?”

“... Rất khó quyết định a, Tiểu Dị ca nấu cái gì cũng ngon...” Ninh hót đầu bếp.

Tô Hiểu Dị được tung hô, mở cờ, vỗ ngực nói: “Hảo, giờ cơm hôm nay so với bình thường muộn hai giờ, tôi sẽ dùng tới tuyệt chiêu của ba tôi, đảm bảo các cậu chưa từng ăn đến... Đại Đồng ca, anh gọi điện mời mấy người bạn gần đây, cùng tới chúc mừng Tiểu Trình.”

Tần Đại Đồng gật đầu, Tiểu Trình là nhân viên cửa hàng của anh, đỗ đại học, làm ông chủ cũng cao hứng, vì thế liền đánh điện thoại, Phỉ Trí a Nhược Lâm thậm chí cả cảnh quan Tư Vệ đều gọi đến, còn chỉ huy Tần Đại Bằng đi mượn bàn tròn lớn cho mười người về.

Thời gian vừa đến, mấy người bạn cũng đều lục tục quang lâm, vừa lúc Tô Hiểu Dị đem đồ ăn ra, quả nhiên, so với cỗ cưới còn linh đình hơn, Tần Đại Đồng còn cấp rượu Thiệu Hưng cùng bia, cả thuốc miễn phí, trong quán vô cùng náo nhiệt.

Phỉ Trí ngồi bên cạnh Tiểu Trình, nói: “Thực không đơn giản da, Tiểu Trình ban ngày đi làm buổi tối học bài, còn có thể đỗ vào trường tốt như vậy... Xem ra Đại Bằng thúc giục vô cùng nhanh nga!”

Tiểu Trình nhất thời suy sụp, thói Đại Bằng đương nhiên thúc giục tới cao hứng, mỗi ngày đều uy hiếp nói, cái gì không nhớ, đề mục gì không làm tốt, hoan ái vốn một giờ rồi chấm dứt, hắn sẽ cố ý kéo dài thời gian.

Dù ngày hôm sau phải đi làm cũng như vậy, Tiểu Trình vì không muốn bị ngược đãi, đành phải hàm chứa nước mắt cắn chặt răng, dù đầu đau muốn nứt cũng chống đỡ đọc thuộc bài.

Những người này cũng biết quan hệ giữa Tần Đại Bằng cùng Tiểu Trình, còn cố ý âm ỉ, nhất là siêu cấp nghiệp vụ viên Nhược Lâm, hắn đến giờ vẫn cô độc một mình, cực kỳ chán ghét tình lữ.

“Hay cho tử Đại Bằng, tôi đối với cậu oán hận chất chứa đã lâu...” Hắn nhắm vào người yêu nhân vật chính mà mắng.

“Gì chứ, tôi chộc tới cậu?”

Tần Đại Bằng mặc danh kỳ diệu.

“Đúng vậy, tôi vẫn cho rằng Tiểu Trình không phải đồng tính, nên chịu đựng không hạ thủ, kết quả cư nhiên bị cậu giành mất, tôi tự dưng mất người yêu tốt...” Tiếp theo mũi nhọn chỉ hướng Tần Đại Đồng: “Đại Đồng cũng vậy, nhìn cương trực công chính, trai thẳng chuẩn mực, kết quả lại trộm ăn mất Tiểu Dị, anh em hai người đều thật ác độc, ngay cả một miếng cũng không để cho tôi...”

Phỉ Trí cũng nói: “Đúng, đúng, Tiểu Dị Tiểu Trình đáng yêu như vậy, kết quả gần thủy ban công, ai, xem các người nùng tình mật ý, hạnh phúc của chúng ta ở nơi nào? Người ta cũng muốn tìm được tình nhân hoàn mỹ...”

Cảnh quan Vệ ngắt lời: “Phỉ Trí cùng Nhược Lâm đều độc thân, liền bắt thành đôi là được rồi? Phù sa không chảy ruộng ngoài a...”

“Nhược Lâm rất thông minh nhanh nhẹn, người ngưỡng mộ xếp hàng rất dài.” Phỉ Trí nửa lo nửa không nói.

“Phỉ Trí rất lạnh, không hợp khẩu vị của tôi.” Nhược Lâm cũng không khách khí.

Phỉ Trí lại quay qua ăn đậu hủ Vệ cảnh quan: “A Vệ, nếu cậu cũng là GAY, thì thật hoàn mỹ, tôi là sự lựa chọn không tồi đâu.”

Nhược Lâm trầm tư, cũng nói: “Nếu là A Vệ, tôi có thể cân nhắc...”

Bảo mẫu của dân đầu đầy mồ hôi, gượng cười nói: “Hắc hắc, tôi có bạn gái rồi, cảm ơn đã ưu ái.”

Những người khác cười ha ha, cũng biết Phỉ Trí cùng Nhược Lâm kỳ thật chỉ định khi dễ cảnh quan Vệ thôi.

Phỉ Trí lúc này lại hỏi: “Nếu Tiểu Trình phải đi học, sau này sẽ không đi làm nữa sao? Đại Đồng cậu có tìm nhân viên mới không?”

Tô Hiểu Dị cười dài trả lời: “Không cần, Đại Đồng ca nói tôi đi làm quá vất vả, muốn tôi bỏ việc về làm bà chủ... Sau này tôi trông quán, Đại Đồng ca giao hàng, nếu đông khách, Đại Bằng cùng Tiểu Trình cũng sẽ qua hỗ trợ...”

Tần Đại Bằng vội vàng nói: “Di, tại sao lại tính đến cả bọn tôi?”

Tần Đại Đồng nhìn cậu em hừ một tiếng, so với khuôn long còn khuôn bố hơn, Tần Đại Bằng lập tức thu liễm thái độ, cung kính nói: “Được rồi, hẳn là, tôi cùng Đại Đồng ca rời quê cùng tới Đài Bắc, vốn nên hỗ trợ cho nhau, Tiểu Trình, em nói đúng hay không?”

Tiểu Trình gật đầu: “Đúng vậy, Đại Đồng ca vội quá, để tôi tan học sớm, Tiểu Dị ca cũng thường thường lấy cho tôi đồ ăn bổ não cho tôi... Được rồi, thôi Đại Bằng, anh công lao lớn nhất... Cho nên em tan học không có việc gì, cũng sẽ đi qua nga!”

Tô Hiểu Dị sờ sờ đầu Tiểu Trình: “Ha ha, thực không thể không thích cậu.”

Đêm nay khách chủ ăn chơi thoả sức, ăn xong đoàn người còn ngồi ở phòng khách nói chuyện phiếm, Tiểu Trình đi vào bếp rửa bát đĩa, Tần Đại Bằng cũng chạy vào hỗ trợ.

“... Thối Đại Bằng, anh đừng lo lắng vậy, em chỉ tính làm niên đệ Tiểu Thiên, mỗi ngày có cơ hội gặp mặt... Bất quá... Ân, em chỉ thích nhất anh nga, dù anh thường xuyên khi dễ em cũng vậy...” Nhỏ giọng với người yêu mắt thối thối bên cạnh.

“Thật sự? Không được vẫn vương không dứt, dù cô ta thoát y dụ dỗ, em cũng phải trụ vững!” Thở phì phì nói.

Tiểu Trình ha ha bật cười: “Cô ấy sao có thể làm thế? Hơn nữa em đã quen được anh hầu hạ, muốn em đi hầu hạ người khác, không có cửa đâu.”

“Nói em và anh là một đôi trời sinh, theo anh vận khí em luôn tốt đẹp, thật sự là tiền đồ vô hạn!” Không tức giận, Tần Đại Bằng cũng cười theo nói.

Nghĩ nghĩ, Tiểu Trình lắc đầu hỏi: “... Em vẫn không hiểu nổi, tại sao lại đứng bên anh thế này? Chúng ta lúc nào cũng đánh tới đánh lui từ bao giờ lại thành tình yêu? Thật kỳ quái...”

“Chẳng có gì kỳ quái!” Tần Đại Bằng nhanh chóng củng cố lòng tin cho lão bà: “Nơi này là nơi bán rượu, tình cảm chúng ta cũng là bị lên men, ủ thành rượu tình, hơn nữa hương ngày càng nồng...”

“Anh lại buồn nôn.” Liếc hẩn một cái.

Cho nên, cho dù thường bị chỉ trích nói càng hiện đại tình người càng nhạt, ở những nơi hẻo lánh, tình cảm luôn chậm rãi toả hương, giống như trong quán rượu Đại Đồng, tối nay như cũ tình nồng như rượu.

—— TOÀN THƯ HOÀN ——

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ai-tinh-uan-nhuong-trung>